

മലബാറി

• കുട്ടികളുടെ

അഗ്ലവൈൻ എൻ‌ഡ്‌സെല്യേറ്റ്ട്

മേരെൻഡ്രപിക്കിംഗ്

AGLAVAIN AND SELYSETTE

എന്ന റാട്കത്തെ ഉപജീവിച്ചുതിയത്

ഗവധകത്വാ

സാലപ്പുട്ട് റാറായണമേനോൻ

പ്രകാശകകാർ

മാതൃക്കോ പ്രിൻടിംഗ് ആൻഡ് പ്രസ്സിംഗ്
കമ്പനി, ലിമിറ്റഡ്, കോഴിക്കോട്

1954

വില 1ക.

ക്ലോം പതിപ്പ് 1935

മണ്ഡലം പതിപ്പ് 1954

All Rights Reserved

Printed at

THE MATHRUBHUMI PRESS,
KOZHIKODE-1

ମେ ଏହାରୁ

കിട്ടപോത്തും

കൂദാശ

കരല

വീഘ്ര

കണ്ണത്തിക്കാവാഹന (വിമലയുടെ ദാതാർ)

രാധകൃഷ്ണ (വിനലയുടെ അനാജത്തി)

ര ന റ റ സി .

വീട്ടിനാള്ളിൽ കയ മറി.

കാത്തിക്കാവമ്മ മറിയുടെ അബാത് ഒരു ചാകക്കുലിവിനേൽ
ഉദശംസ. തൃപ്പൂണിയും വിമലയും പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു.

തൃപ്പൂണി.

കമലയുടെ കത്തു ഞാൻ വായിച്ചുകേരാപ്പിയ്ക്കും:—“എന്നു
ക്കണ്ണിച്ചു കൊണ്ടുപോവാൻ വരുതു്. ദിവസങ്ങൾക്കും ഉറങ്ങാറാ
വുന്നതുവരെ റാണ്ണു തുടാരുളുടത്തുനേനു, എൻ്റെ വരുചു കാത്തി
അനാൽ മതി. അഞ്ചിനൈ, ഒപ്പരിചിതപോല്ലുാതെ, ഞാൻ
അഞ്ചോടു വരുട്ടു. വണ്ണിയിൽനിന്നാണുവേബാളാണു ഞാൻ ഈ
വരികളുള്ളുന്നതു്. എൻ്റെ തോണിയാതു വളരെ ശാന്തവും
ഉന്നോഹരവുമായിരുന്നു; എന്നാൻ കരുളിക്കിഴച്ചുപോരാ വഴി
കളുംകൈ ചളിക്കെട്ടിക്കണ്ടു. നമ്മുടെ സാധ്യതിലയായ വിമല
തന്റെ മരിച്ചുപോയ സമേഖരണ്ടെ ഭാര്യയ്ക്ക് എവിടെ ഒരു
പൊരുതിയിടം കൊടുക്കാമെന്നോറിട്ടുണ്ടോ, ആ വിശാലഗ്രഹ
തതിന്റെ പടിപ്പും കാണാവോഅണ്ണു്, ഒരു സമയം, സുര്യൻ അസ്തി
മിച്ചുപോരെയുന്ന വരാം എന്ന തോന്നുന്നു.....

വിമല.

[രൈക കൊട്ടിക്കാഡ്] ഹാ! സുര്യൻ അസ്തിമിയ്ക്കുയായി!....
നോക്കാം അവർ എത്താറായിരിയ്ക്കുണ്ടാം....ഞാൻ പോയറിയാം.....

തൃപ്പൂണി.

[ആംഗ്യംകൊണ്ടു തടങ്കാതിട്ടു, വായന തുടങ്ങു] “....ഞാനു
ഒപ്പെയ കരിയ്ക്കുമാതുമേ കണ്ണിട്ടുള്ളി; അതോ, എൻ്റെ വിവാഹ
തതിന്റെ തിരക്കിലും പരിശ്രദ്ധത്തിലും—എൻ്റെ ഗ്രഹപ്പുണി പി
ടിച്ച വിവാഹം, കഷ്ടം! ആക്കം കരിയ്ക്കുലും ക്കണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളുകിലും,
സുഖമുള്ളുടെയുള്ളു് എപ്പോഴും കയറിച്ചുപ്പാരുള്ള ആ അതിമിയെ
അവിടെ തെണ്ടരാ കാണാകയുണ്ടായില്ല. കരിയ്ക്കുമാതുമേ ഞാനു
ഒപ്പെയ കണ്ണിട്ടുള്ളി; അതു കഴിത്തിട്ടു് ഇപ്പോരാ മുന്ന കൊല്ല

തതിലയിക്കായി; ഏകിലും കൂട്ടിക്കാലം മുതൽ നാമരാ അന്വേച്ച നൃം അറിയുകയും ഒരു തൊട്ടിലിൽ കിടന്നാത്മകയും ചെയ്തിരുന്നാലും അതു അതു അതുവിശ്രദ്ധാസരണാട്ടക്കട്ടി ഞാനാൽ യുടെ അട്ടക്കാലേക്ക് വരുന്നു.....

വിചല.

[തിരിഞ്ഞുനോക്കിയിട്ട്] അല്ലോ, മുത്തറ്റി ഉണ്ണമുക്കതന്നു യാണോ!....എത്തീയില്ല വന്നാൽ നാമരാ മുത്തറ്റിരെയും ഉണ്ണാത്തു ബാധാല്ലേഡി?.....

എല്ലാണ്ണി.

അതേ, അങ്ങിനൊയാണോ പരാതതിട്ടിള്ളുതോ.

വിചല.

മുത്തറ്റിയുടെ കണ്ണുകൾ നാരച്ച തലച്ചടിക്കാണോ എതാണ്ടു മുടിയിരിയ്ക്കുന്നു....അവക്കിനാ ഗുഖമില്ല....എന്നില്ലവയുടെ അട്ടക്കാലിന്നുപോരിയ്ക്കുന്ന തോന്നുന്നു....

എല്ലാണ്ണി.

കാലേപ്പുട്ടിത്തന്നു അവശര ഇണ്ണത്തിക്കാളിയുള്ളതേ!....[വായന ത്രട്ടനു] “അങ്ങയുടെ അട്ടക്കാലേപ്പുടു വയനോരാ, ഒരു സഹോ ദരിനാണോ എന്നു എതിരേണ്ടുക എന്നൊന്നില്ലെ നല്ലവണ്ണമിരിയാം! ....നാമരാ കൂച്ചേ സംസാരിച്ചിട്ടിള്ളു; ഏകിലും അങ്ങോ പരാതത കൂച്ചേ വാക്കുകൾ ഞാൻ അതുവശര കേട്ടിട്ടിള്ളുവയിൽനിന്നു നേപ്പാം വൃത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നു.....

വിചല.

അതു വേഗത്തിൽ വായിരുള്ളാലേ....

എല്ലാണ്ണി.

[വായിയ്ക്കുന്നു] “....എന്നല്ല, വിചലയെ എന്ന് മാറോട്ടു നേപ്പാൻ ഞാൻ വെന്നുന്നു!.... അങ്ങങ്ങയ സ്കൂഫിയ്ക്കയും, അങ്ങയാൽ സ്കൂഫിയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന സമിതിയ്ക്കും” അവശര വളരെ സുഖില്ലയായിരിയ്ക്കുന്നു, വളരെ സുന്ദരിയായിരിയ്ക്കുന്നു. അങ്ങ ജീവ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടിള്ളതിലും വളരെയികം ഞാനവശ സ്കൂഫിയ്ക്കും; എന്തുകൊണ്ടുനാൽ, കൂട്ടതൽ സ്കൂഫിയ്ക്കുംഡാതര ക്കൈനൊരുത്തുനും എന്നിയ്ക്കിയാം; ഞാൻ ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടോ.....ഈ പ്രോാശ, അതു ഭാവിച്ചതിനേപ്പുറി ഞാൻ സന്നോഷിയ്ക്കുന്നു; ഭാവം

നൃക്കണ്ണവരയയല്ലാം അഞ്ചേയോടുള്ളടി പകിട്ടുക്കണ്ണ വാൻ എനിഡി സാധിപ്പുമല്ലോ. താൻ ഭിംബത്തിനാ കൊടുത്ത കഴിവാതിട്ടുള്ള ക്രമം നാമക്കരിക്കാൻ കൊടുത്ത യാഹാളം മതിയാവുമെന്ന താൻ ചിലാപ്പുാം വിചാരിയ്ക്കാണ്; വിധിപ്പു നമ്മാടിവാ ഒരു കടല്ലുംവുയും ചോദിയ്ക്കാൻ വരും; നൃക്ക പരമാനന്ദത്താട്ടുടി ഇനി ജീവിയ്ക്കാം. നമ്മൾ സുഖമണിപ്പിയ്ക്കാം, മഗരാനാമില്ല. അഞ്ചേയ്ക്കാം എനിഡിയ്ക്കാം, അഞ്ചേ നിഡി കിരാച്ച പാഠത്തുനിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് റോക്കിയാൽ, വിമല യും നമ്മുടെ ആത്മാവിരിൻ്റെ ഏറ്റവും പരിത്രാശി തുടിയ ശ്രീ കോവിലിൽമാത്രമേ സുഖം കണ്ണാത്താനില്ല. നൃക്ക് അധിക മധ്യകം അന്വേഗാനും സ്നേഹിയ്ക്കാംവന്നതോടുള്ളടി, കഴിയുന്നതും സൗംഘ്യം വല്പിപ്പിയ്ക്കുന്നതുമെന്ന മഗരായ പണിയും നൃക്കിലെല്ല നാശം. സ്നേഹിയ്ക്കുലിരിൻ്റെ വെദം ശക്തികൊണ്ട് നൃക്ക സൗംഘ്യം തുടിവരും. ഭിംബത്തിനോ തോഡാഗ്രത്തിനോ കടനാ തുടാൻ ഒരു പഴയക്കരിക്കുന്നതുക്കും, നൃക്ക നമ്മേയും നമ്മുടെ ചുവർപ്പാടുകളേയും സൗംഘ്യംകൊണ്ട് വിനിയ്ക്കാം; എന്നല്ല, അഞ്ചിനൈയായിട്ടും അവ തിരക്കിക്കായുകയാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ വീച്ചപടി കടക്കുന്നോഫേയും⁴ അവയും സൗംഘ്യപൂശ്നങ്ങളായി ക്ഷേമിക്കാം, നിശ്ചയം.”

[ഒരു വാതിൽ തുകകനാ. രാധകുട്ടി പ്രഭവശിപ്പിനാ.]

സാധ.

എനിഡി താക്കോൽ കിട്ടി, ചേറിയേട്ടതി, എനിഡി താക്കോൽ കിട്ടി.....

മുഖ്യന്നണ്ണി.

എത്ര താക്കോൽ?

വിമല.

പഴയ പടിപ്പുരമാളികയുടെ താക്കോൽ.

മുഖ്യന്നണ്ണി.

അതു പോയിഞ്ചനാണ് താൻ ധരിച്ചതോ.

വിമല.

താൻ മഗരാനാണ്കാക്കിച്ചു.

എല്ലാശ്വരി.

ഇതും പോയിരെക്കിൽ നന്നായിരുന്നു.

വിമല.

[താങ്കോൻ നോക്കിക്കൊണ്ട്] അവും! എത്ര വലുതോ!.....
ഈതോ അതു പോയപോലുള്ളതല്ല.

രാധ.

ചെറിയേട്ടതി, അവരു തുണ്ടനോക്കുവോരം, ഞാനണ്ടായിരുന്ന അവിടെ. ....അവർ മുന്നപ്പും തുന്ന, മുന്നപ്പും ചുട്ടി. ....മറോ താങ്കോലിനെക്കാരം ഇതാണുണ്ടാകം പാകം; മറതിനു കാരംപിടിച്ചിരുന്നു.... എന്നാൽ അവസാനത്തെവന്നു വാതിലംക്കും അവർ കുറേയേറു ബുദ്ധി ദുട്ടി, കാറുകൊണ്ട്; അതോ അന്നേ വശത്തുനിന്നാതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്ന രാത്രി വല്ലാത്ത കാറുണ്ട്. പടിപ്പുരമാളികയിട്ടും കടൽക്കാക്കുകയും നിലവിലി തുട്ടും; പിറാവുകളിം. ....അവ ഇന്തിയും ഉറ്റൊൻ പോയിട്ടില്ല.....

വിമല.

അവ എന്ന തിരയുകയാണോ; കുറേ ദിവസങ്ങളാളുള്ളിട്ടു—രണ്ടാഴ്ചയിലധികമായിട്ടോ—അവ എന്ന ശതിന്റെ ദക്ഷിംഗിണം കണ്ടിട്ടില്ല. ....ഞാൻ നാലെ ചെല്ലും.

രാധ.

ചെറിയേട്ടതി, ഞാനം പോയം.

വിമല.

അഞ്ചിബാധാവാം, നീ ഇപ്പോരംതന്നെന്ന ഉറ്റൊൻ പോയാൽ. നിന്നെന്ന കിടത്തിയുറക്കാൻ പാർത്തി അവിടെ കാത്തിരിയുള്ള നണ്ണാവും. ....[രാധ പോകുന്നു] അവർ സുന്ദരിയാണോ?..

എല്ലാശ്വരി.

അതുരും?

വിമല.

എടുത്തിയമ്മ?

എല്ലാശ്വരി.

അതേ, നല്ല സുന്ദരി.....

വിശ്വ.

അവൻ ആരോപ്പാലെയാണോ?

കുമ്മാണ്ണി.

അവരാ മറബരപ്പാലെയുമല്ല. ....അവളിടെ സൗഖ്യം ഒന്ന് വേണ്ടായാണോ എന്നു പറഞ്ഞുതുടർച്ച. ....ക്രൈസ്തി അഞ്ചു തകരും പ്രാപണാവികവും; അതെപ്പോഴും ഒരേ മട്ടല്ല—അഞ്ചു പലേ മടങ്ങാണെന്ന പായാം. ....ആത്മാവിനു തന്റെപ്പുംകു കാതെ മേരൻ പെത്താണാവുന്ന ഒരു സൗഖ്യം. ....അവളിടെ തലച്ചട്ടി ഉാത്യത്രുടെകരം. ....ഇന്നീ കാണാമല്ലോ!.....അവളിടെ ആര്യോഹനകുടുംബാരാന്നിലും അതു പാകമുട്ടുനാശങ്ങനു തോന്നാം. ....അവരാ സന്ദേശാധിപ്പുകയോ സുക്കടപ്പട്ടകയോ ചെള്ളുന്ന തന്നസരിച്ചും അവളിടെ തലച്ചട്ടി ചീരിയ്ക്കുകയോ കരയുകയോ ചെള്ളും; അഞ്ചുതന്നെ, അവരാക്കു താൻ സന്ദേശാധിപ്പുകയോ ദ്രുസന്നിയ്ക്കയോ ചെള്ളുന്നതെന്നാണിതുത്തുടക്കാത്ത അംഗങ്ങിനെ ചീല സമയങ്ങളിൽക്കൂടിയും.....അതു ജീവസ്ഥൂലം ഒരു തലച്ചട്ടി താൻ കണ്ണിട്ടു ഇല്ല. ....അതു പലപ്പോഴും അവളിടെ കള്ളി പുരതാക്കം—എന്നവെച്ചാൽ, ആക്കം ഒളിച്ചുവെച്ചാൽക്കണാമല്ലാമെ നാശം ഒരു സൗഖ്യംതെന്നു വെളിപ്പേട്ടതുന്നതു കള്ളി പുരതാക്ക ലാണൊക്കിൽ; അതേ, ഒളിച്ചുവെങ്ങേണ്ടതായിട്ടും അംഗങ്ങിനെന്നും അവരാക്കുള്ളില്ല.....

വിമല.

താൻ സുന്ദരിയല്ലെന്നോ എന്നില്ലറിയാം.....

കുമ്മാണ്ണി.

അവരാ ഇവിടെ വന്നാൽപ്പിണ്ണ, കരിയ്ക്കുലും നീയിതാവ ത്തിയുംയില്ല. അവളിടെ മന്ദിരവെച്ചും, ആക്കം സപയം വിഹപ സിഡ്ധാരതതോ പ്രയോജനമില്ലാത്തതോ ആയ ധാതോനാം പായാൻ സാധിയ്ക്കും. സത്യമല്ലാത്ത ധാതോനാിനാം വയ്ക്കാ അവ മുഖ്യമായും ജീവിയ്ക്കാൻ.....

വിമല.

സത്യമല്ലാത്ത ധാതോനാിനാം വയ്ക്കാ അവങ്ങേട്ടതു ജീവിയ്ക്കാൻ.....

കുമ്മാണ്ണി.

വിമലേ?

വിമല.

എന്തോ?

ശ്രദ്ധിക്കണണി.

നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് താമസമായിട്ട് എക്കുദേശം നാലു കൊല്ലു മായി, ഇപ്പോൾ?.....

വിമല.

ഈ വേഗത്തിൽ കഴിയുന്നതോടുകൂടി, നാലു കൊല്ലു തീ കഴും.

ശ്രദ്ധിക്കണണി.

അതേ, അദ്ദോഹം എക്കുദേശം നാലു കൊല്ലുമായി നീ എന്തോ അടുക്കാൻതെന്നും യാതൊക്കെയിട്ട്—എത്ര സമയത്തും സുന്ദരി, എത്ര സമ യത്തും സുഖിലെ, എത്ര സമയത്തും അനന്തരാഗിണി; നിന്റെ ചുണ്ടു കളിലെ ദാമനപ്പുണ്ണിരി സൂക്തത്തും ആനന്ദത്തെ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കും. ....ഉദ്യോ, പരഞ്ഞ, ഈ നാലു കൊല്ലുങ്ങൾക്കിടയ്ക്കും. അധികമൊന്നം നിന്നു കണ്ണനീർ ചൊഴിയ്ക്കുന്നിടവോടും, ഉദ്യോ? ഒരോമന്നുക്കും പറന്നപോകയോ, മുതല്ലറ്റി മുള്ള പാക യോ, പ്രിയപ്പെട്ട പുണ്യക്കാരി വാടക്കോകയോ ചെയ്യുന്ന ചീല സന്ദർഭങ്ങളിലെഞ്ഞാം ഒന്നു കണ്ണനീറിന്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഉള്ള. എന്നാൽ ആ പക്ഷി തിരിച്ചെത്തുകയോ മുതല്ലറ്റിയുടെ തുന്നി മാറു കയോ പുണ്യക്കൂട്ടു കമ മാനപോവുകയോ ചെയ്യാൻ, ആ ക്ഷേ ണ്ണതിൽ പൊട്ടിപ്പിരിച്ചുകൊണ്ട് നീ എന്തോ മുറിയിലെജ്ഞും. ദാക്കി ചെയ്തും. പഞ്ചമിക്കും വിട്ട് വന ചെവചെബണ്ണക്കിയെപ്പോലെ എന്തോ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പുടിയ്ക്കും നീ എന്തോ മട്ടിയിലെജ്ഞും ഹാടകിശയരംഗോഡാ വാതിലുകളാക്കു തുള്ളിയില്ലകും, ജനാ ലക്കണ്ണാക്കു തുള്ളിയ്ക്കും, സാഹാനാഞ്ഞല്ലാക്കു തട്ടിമാറിയും. നമ്മൾ സുഖിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന നൃത്വവുകാശപ്പോടാമെന്ന തോന്നുന്ന; എക്കിലും വേണ്ടിന്തോളം നമ്മൾ അടുത്തു പെയ്മാനിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചീലപ്പോഹം താൻ സംശയിയ്ക്കുന്നു.....എന്നിയ്ക്കു നിന്റോ പിന്നാലു നില്ക്കുന്നു ക്ഷേ പോരാതാകയോ, നീ വളരെ വേഗത്തിൽ പാണ്ടുകളുകയോ ചെയ്യുന്ന തന്നു എനിയ്ക്കുംതുക്കും; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യ ചോലെ പലപ്പോഴും താൻ നിന്നേന്ന സംസാരിയ്ക്കുന്ന തുടങ്ങു റോദ, ലോകത്തിന്റെ മരോതോ ഒരാറത്തുനിന്നുന്നു നീ മര പടി പറയുന്നതോന്നു എനിയ്ക്കും തോന്നും; എനിയ്ക്കുംതുക്കും

തര കാരണങ്ങൾ നിന്നെന അവിടെചേരുന്ന രക്ഷ പ്രാപിയ്ക്കാൻ ഫേ
രിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കും.....അന്നരാഗകാര്യത്തിൽ കിരശ്ചായ ഗൗരവ
ദേഹയോ അല്ലോ തുടിയ സ്വരസ്ഥിതിയേയോ പേടിച്ചുകൊണ്ടാ
ണോ വാസ്തവത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ റീലും സൗഖ്യരു
ഥമുതായെയ്ക്കാവുന്ന, ചുണ്ടുകളിലുള്ള ഒരു ചുംബന്തെതക്കാളിയിക്കു
നമ്മു പറസ്പരം തുടിയച്ചപ്പീച്ചേയ്ക്കാവുന്ന, എന്നോ കനിൽക്കിനു
ഈകന്നുനില്ക്കാൻ നമ്മരാ കിണ്ണെതുനോക്കിയിട്ടില്ലോ?.....ഇന്നി
പ്രോത്സാഹ എന്തേ ഇതിനുമേൽ ഉള്ളിൽക്കടക്കാനെന്നു് എന്നില്ലോ?
ഈകൂടു—കമല എന്നീൻ ഓർക്കയിൽ കുറേക്കുട്ടി തെളിഞ്ഞ
നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണോ? അവളുടെ കത്തു്, അവരാ വജനാബണ
നാശു വത്തമാനം, നമ്മുടെ ആത്മാവിലെ എന്നോ കന്നിനെ
ശാശിച്ചവിട്ടു് എന്നോ?—സ്നേഹിയ്ക്കാൻ കഴിവുണ്ടെന്നൊളം
നില്ക്കും ഞാനം അനേകാന്‍യാ സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പരക്ഷ, അവളു
ഥപ്പോൾ, നമ്മരാ കുറേക്കുട്ടിയിക്കു സ്നേഹിയ്ക്കും; നമ്മുടെ
സ്നേഹിയ്ക്കും മഹ്റാന മാരം—നമ്മുടെ അന്നരാഗം കുറേക്കുട്ടി
ആദ്ധ്യത്തിലെയ്ക്കിന്നും—ഈനീ കാണാം. .....അവരാ വജനാതിൽ
മരാളുറാറിനാക്കാളിയിക്കു എന്നെന്ന സന്നോഹപ്പിയ്ക്കുന്നതതാണോ?
.....തനിച്ചാവുന്നോരാ എന്നില്ലോ സാധ്യമല്ല. .....അവരാ
കാണാനുപാലെയെല്ലാം ഞാനം കാണാനാബണക്കിലും, അവരാക്കു
ഥുതായ ശൈത്യി എന്നില്ലോ. ആത്മാവിനെ സന്തിശ്വരിന് ഉറവു
സ്ഥലത്തോട് തുടിയിന്നക്കാൻ കഴിയുന്നവരുടെ തുട്ടത്തിൽ ഒരു
ഭാണവരാ; അവളുടെ സന്നിധിയിൽ ആക്കം ആത്മാവിന്നേരായും
സത്യത്തിന്നേരായും മധ്യത്തിൽ യാതോനാമില്ലാതാവുന്നതു മോഡ
പ്രേക്ഷനം.....

വിമല.

അവരെ സ്നേഹിച്ചേയ്ക്കു, വേണമെക്കിൽ. ഞാൻ പോയ്ക്കു
ഡയാം.....

കൃഷ്ണന്നാൻ.

വിമലേ!.....

വിമല.

എനില്ലോ മരസ്സിലാവില്ലുന്നു് എന്നില്ലോ റിയാം.....

കൃഷ്ണന്നാൻ.

നിനക്കു തീർച്ചയായും മരസ്സിലാക്കന്നുണ്ടോ. വിമലേ,
നീ ഇല്ലുന്ന ഭാവിയുന്നാബണക്കിലും, മരസ്സിലാക്കന്നാബണും

എന്നിൽ റിഡയൂഷൻമുള്ള കാണ്ടാണ്, ഞാനിതെല്ലാം പറയുന്നതു.....കരിയ്ക്കും നാം എന്നിൽ കാട്ടിത്തരാതെ അഗാധതകാ നിന്നും ആത്മാവിലുണ്ട്; എന്നല്ല, ഞാൻ വിനേയം തിരഞ്ഞെടുക്കുവോഈ, നിരക്ക് അവയെ ഒളിച്ചുവെയ്ക്കുന്നതിലാണ് സം.....കരയങ്ങൾ, വിശദം; ഞാൻ വിനേ ലേശേമക്കിലും രകാരിയ്ക്കുയല്ല....

വിമല.

ഞാൻ കരയന്നില്ല. ഞാനെന്തിനു കരയന്നു?

എന്നില്ലോ.

എകിലും നിന്നും ചുണ്ടുകരാ വിരിയ്ക്കുതു ഞാൻ കാണാനു....

വിമല.

എന്നും മനസ്സു മഹാരാജന്നായിരുന്നു....അവർ വള്ളരി ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വാസ്തവമാണോ?

എന്നില്ലോ.

അതേ, നിന്നും ജ്യോഷിന്റുകാരാം അവരും വള്ളരി ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിമല.

ക്രസമയം അവരതനുകവിയ്ക്കും ദാതായിരിയ്ക്കും....

എന്നില്ലോ.

ക്രിസ്തീ കാനമായി ഭാവിയ്ക്കും ദാവിദുക എന്നതുണ്ടോ എന്നനിയ്ക്കും സംശയമാണ്....

വിമല.

എന്നും ജ്യോഷിന്റുകൊടുത്തു ചെയ്തു?

എന്നില്ലോ.

നിന്നോട് പായത്തെന്നു് അവരെല്ലെന്ന ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്....
വിമല.

നിങ്ങളും അഭ്യന്തരാന്തരാം കത്തയ്ക്കും ഉണ്ടോ?

എന്നില്ലോ.

ഉം, ഇടയ്ക്കാക്കാ.

വിശദം.

എന്നോടു പാഠത്തില്ലെല്ലാ.

എന്നില്ലോ.

അവഴിടെ കമ്മതു വരുവോഈ, ഒന്നിലധികം തവണ ഞാനാൽ

കാണിച്ചതനിട്ടുണ്ട്; പക്ഷെ അതു വായിച്ചുനോക്കാൻ നാം നില്ലുാറില്ല....

വിമല.

എനിയ്യോക്കയില്ല....

എനിയ്യോക്കയില്ല....

എനിയ്യോക്കയില്ല....

വിമല.

അവരെ അങ്ങുളുവിൽക്കണ്ടത് എവിടെവെച്ചാണു്?

എനിയ്യോക്കയില്ല....

ഒരിയ്യുള്ളമാത്രമേ തൊനാവരെ കണ്ടിട്ടുള്ള എന്ന തൊൻ പാഞ്ചത്വാദ്ധ്യാ; അതു നാശിന്റെ താവാട്ടുവീടുള്ള തോട്ടത്തിൽവെച്ചാണു്.....നാടൻമാവുകളിടുട ചുവട്ടില്ലവെച്ചു്....

വിമല.

തെരുമ്പനോരമോ?

എനിയ്യോക്കയില്ല....

അതേ; വെവക്കനോരം.

വിമല.

അവരെന്താണു് പറഞ്ഞതു്?

എനിയ്യോക്കയില്ല....

തെങ്ങരാ കുചേച്ച സംസാരിച്ചുള്ളി. എന്നാൽ തെങ്ങരാ റണ്ടു പേരുക്കേണ്ട ജീവിതം ഒരിടത്തെയ്യോന്നു് ചെല്ലുന്നതെന്ന തെങ്ങരാക്ക കാണാമായിരുന്നു.

വിമല.

ആഹാ!

എനിയ്യോക്കയില്ല....

വിമലേ, കുചു ദിവസമേ അവളിവിടെ താമസിച്ചു് എന്ന തോനാനു....

വിമല.

രാജ്ഞിലുമ്പി; എനിയ്യു് അവരിവിടെ താമസിച്ചു കഴിയു.... [പുത്രം ഒരു ശബ്ദം] അവർ വന്നാം [വിമല ജനാലയ്യുലെയ്യോന്നു] മുറാത്രു വെളിച്ചും കാണുന്നു.

[കുചുടയ്യു ശബ്ദമൊന്നാമില്ല. പടി തുന്ന കുല പുച്ച

വരേതയ്ക്ക് വരുന്നു. അവരും മിണക്കാതെ അക്കത്തു കടന്ന, സുക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കണ്ടു് വിമലയുടെ ദുന്പിൽ വീഡ്യുന്നു.]

എല്ലാശ്ശീ.

നീങ്ങൾ അനോധ്യാന്യം ആലിംഗനം ചെയ്യുകയില്ലോ?
കുല.

ഉദ്ധു്. [വിമലയെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു]
വിമല.

ഞാൻ ഭർത്തറ്റിനെ ഉണ്ടത്തെട്ടു....
കുല.

[കാത്തിക്കാവമനയെ നോക്കിയിട്ടു്] അവരെത്തു ഗാഡി
മാറ്റുന്നുനുണ്ടു്!....

എല്ലാശ്ശീ.

അവരിങ്ങിലൂ ഒരോ ദിവസവും വളരെ നേരുകളും.....
അവരുടെ കൈകരിക്കു പക്ഷിവാതമാണു്....അട്ടത്തു ചെല്ലു; അവ
കിന്നതെന്ന നീങ്ങലെ കാണാണമെന്നുണ്ടു്....

കുല.

[കാത്തിക്കാവമനയുടെ അട്ടത്തു ചെന്ന കാജത്തു നോക്കി
യിട്ടു്]. ഭർത്തറ്റി....
കാത്തിക്കാവമന.

[ഉണ്ണംകാണു്] വിമലേ!....[കണ്ണമിഴിയ്യുന്നു] അപ്പു,
ആരാന്തു്?
കുല.

കുലമാണു്.

കാത്തിക്കാവമന.

ഞാൻ ഫെടിയു്....

കുല.

ഭർത്തറ്റി, ഉറക്കത്തിനു് ഉപദ്രവശായോ?
കാത്തിക്കാവമന.

എനിയ്ക്കു നില്വല്ലും കാണാനില്ലു....ആരാണു് പീനാിൽ?
വിമല.

[ഇവിലേയ്ക്ക് വന്നിട്ടു്] ഞാനാണു്, ഭർത്തറ്റി.
കാത്തിക്കാവമന.

വിമലയാണു്....എനിയ്ക്കു കാണാനില്ലു....എൻ്റെ കുട്ടി,
വിളക്കു കിച്ചടപ്പിച്ചാവയു്തു....

[വിമല ഒരു വിളക്ക കൊണ്ടുവന്നു. കമല വെളിച്ചതായി]

കിന്തതിക്കാവമ്മ.

[കമലയെ നോക്കിയിട്ടു്] ഓഹോ! എന്തൊരു സുഖരി!....
കമല.

ഡത്തഗ്രീ, ഉറക്കത്തിനു് ഉപദ്രവമായോ?
കിന്തതിക്കാവമ്മ.

ഇല്ല; എന്നില്ലെന്ന സുവമില്ല....പതിവിലധികളണ്ടു് വേദന.

[വിമലയെ നോക്കിയിട്ടു്] വിമലേ, തലയണ്ണയൊന്നിരക്കാം
വെയ്ക്കാൻ.....വിമലയുമാതുമേ എന്ന വേദനപ്പുട്ടതാതെ
തൊടാൻ വരുമെങ്കിൽ.

[വിമല തലയണ്ണ നേരേയാക്കുന്നു]

കമല.

എന്നില്ലോ ഇതു പാഠ്യ കഴിയു—വേദനപ്പുട്ടതാതെ തൊ
ടാൻ....

കിന്തതിക്കാവമ്മ.

[കമലയെ സുക്ഷിച്ചുനോക്കിയിട്ടു്] ഇതുയല്ലികും സൗഖ്യ
രൂചണഭാവുന്നതു ശരിയാണോ എന്നാണെന്നില്ലോ സംശയം....

കമല.

ഡത്തഗ്രീ, നമ്മാം കഴിവുജോട്ടുക്കേതാലും സൗഖ്യരൂപതോടുകൂടി
യിരിയ്ക്കണമെന്നാണു് ഇഷ്ടപ്രവർത്തി....

കിന്തതിക്കാവമ്മ.

വിമലേ, തൊനുണ്ടാനുബന്ധം നില്ക്കിവരിട്ടു
ണോ! ആ വിളക്കാനു മാറ്റിവെയ്ക്കി....തൊന്തു ഒരു വല്ലാംത
സപ്പള്ളം കണ്ടു....

വിമല.

[വിളക്കാനുകൊണ്ടപോയിട്ടു്] നിഃബന്ധം ഡത്തഗ്രീയോ
ം അസുഖം തോന്നുതു്; അവർ നാനു കഷ്ടപ്പുടനാണു്....

കമല.

എന്താണു് അസുഖം തോന്നാനാണായതു്? നിങ്ങൾ എന്തോ
നും താഴത്തിട്ടു....എന്തേ ആ നിലവത്തു വിശ്വന്തു്? [ഒരു താ
ക്കോൻ നിലവത്തിനുണ്ടതിട്ടു്] എന്തൊരു താക്കോൻ!....

വിമല.

അതെന്നു പടിപ്പുരമാളികയുടെ താങ്കാലബാണു്....എന്നു
ഈ അതുകൊണ്ട് തുകാക്കുമെന്ന നിംഫൽക്കറിഞ്ഞുള്ളടാ....

കമല.

ഈ സാധാരണാത്മകങ്ങാലപ്പു; ഏതു കനം....നാനം
ഒരു സ്വന്നത്താക്കാൻ കൊണ്ടവന്നിട്ടുണ്ടു്; കാണാമതു്....എ
നോന്നാണു് തുറന്നകാണിയ്ക്കു എന്നറിയാതെനടത്തുണ്ടം കാലം
ഒരു താങ്കാലിനേക്കാരാ ഭാഗിയുള്ള യാതൊന്നാമില്ല.

വിമല.

നാളെ അറിയാം....നിംഫൽ വരുന്നോടു വീട്ടിന്നു അണ്ണേ
വഹത്തു് ഇടിഞ്ഞതുടങ്ങിയ ഒരു പടിപ്പുരമാളിക ഹാഡാക്കു
ണ്ടായോ?

കമല.

ഉച്ചു്; ഒരു പഴയ ഏടപ്പു് ആകാശത്തോടുള്ളിന്നില്ലെന്നു
പോലെ കബിട്ട്. ചുമരിന്നു വിടവുകളില്ലെട നാക്കത്തുമുണ്ടാ
തിള്ളായിരുന്നു.

വിമല.

അതുതനു; അതാണു് എന്നു വിത്രുമനസ്ഥിലം—പാദത്തെ
ഒരു പടിപ്പുരമാളിക്. അതിലേക്കു കടന്നാചെല്ലും ആകും ദൈ
ര്യപ്പുട്ടാണു്. ....കുകളിലെതന്നു രണ്ട് മുന്ന് കോൺ കയറാണും.
അതിന്നു പുറത്തെ വാതിലിന്നു താങ്കാൽ നാൻ കണ്ടപിടിച്ചു്.
പക്ഷേ അതു കൂട്ടിൽനിന്നു പോയി. ....ഇപ്പോൾ നാൻ വേറെ
യോന്നാണോക്കിച്ചു്. നാന്മാതുമേ അതിന്നു കുകളിൽ പോകാ
റജ്ഞി. ചിലപ്പോൾ റായയും കൂടുപ്പോയം. ഒരിയ്ക്കില്ലാതും
അദ്ദേഹം എന്നു ഒപ്പും പോന്നു; തലതിരിച്ചിൽ തോന്നി. അതു
വളരെ ഉയരുംഡു്—ഇന്നി കാണാം. അതിന്നു പിന്നവശം സൗ
ദ്രമാണു്. തിരയടിച്ചിട്ടുള്ള പത ചുമരിക്കുമ്പു തടവും. കടൽപ്പു
ക്കാംകളിലെയല്ലോം താമസം അതിന്നു ചുമരിക്കിവിടവുകളിലാണു്.
അവരെന്നു കണ്ണാൽ ഉറക്കു ഒച്ചയിട്ടും. അസംഖ്യം പിരാവുക
ശീളണ്ടു്; അഴികും അവവെയെ ആട്ടിക്കളിയാൻ നോക്കി, അവ
പോവാൻ കൂട്ടാക്കില്ലു്. അവ എപ്പോഴും തിരിച്ചവയം....നിംഫൽ
ക്കു കുന്നിണ്ടണോ?

കമല.

ഉച്ച്, കുച്ച്. വഴി കിരയേരെ പോന്ന ഞാൻ.

വിമല.

ശരീയാണു.....നൃക്കണ്ണോട് നാളെ പോവാം; പിന്നെ,
ഈ വല്ലുതു കാറ്റുണ്ട്....

[മെംഗം]

എല്ലാണ്ണി.

അപ്പുള്ളതം.....എന്തിയുള്ള കമലയോട് പലതും പായാനണ്ട്.
....പക്ഷേ ഈ സമയതോട് എല്ലാം ശാന്താതെ കിടക്കുകയാണു. നമ്മൾ എന്നോ കനിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിയ്ക്കാണെന്നു തോന്നാം....

കമല.

മെംഗം സംസാരിച്ചുത്തുടങ്കുട്ട എന്നാണു നാം കാത്തി
രിയുന്നതു....

എല്ലാണ്ണി.

അതു നിൽക്കേം എല്ലു പായാവുണ്ടോ?....

കമല.

മെംഗം പായിന്നതെല്ലാം ആവാത്തിയ്ക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ,
അതു വാസ്തവത്തിലും മെന്നമാവില്ല....നമ്മൾ എന്താണു് അതു
സ്രൂന്തുമലായ അല്ലോ ചില വാക്കുകൾ—ആക്കം പായാവുന്ന
വാക്കുകൾ—അന്നോന്നും സംസാരിയ്ക്കുംബാധിച്ചാണു്. പക്ഷേ
അതുകൊണ്ട് നമ്മക്ക മുഖി തോന്നാനില്ലോ—നമ്മുടെ വാക്കുകളെ
എത്രയോ നിസ്സാരംപുളിക്കിയിട്ടുണ്ടോ ചിലതു നമ്മൾ പാക്കുംബാ
ധിച്ചുണ്ടോ ദായകരിൽത്തുകൂടേ? അപരിചിതമോർ തമിൽക്കാ
ണബോരാ പെത്തമാറാറുള്ള ആ ചെറിയ ചില പേടിത്തോണ്ടാണു്
വാക്കുകൾ നമ്മൾ ഉച്ചരിയ്ക്കുംബാധിച്ചാണു്; എന്നാൽ നൃക്ക
ദൂന പേക്കം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാക്കുന്നുണ്ടോ ആക്കം പാ-
യാൻ കഴിയും? വാക്കുകൾ തിരിച്ചുവിട്ടുകൂണബാധിച്ചില്ലുതു ഒരു
കമ്മഗതിയുണ്ടോ? എന്നാൽ നമ്മുടെ മെംഗം ഇതോന്നു് എന്നോട്
പാശ്ചാത്യവച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതിതാണു്, ഞാൻ വിമലയെ ഒരു ചെറി
സംഹാരിയെ എന്നപോലെ സൗഹിയ്ക്കും...ഞാൻ ഈ മുറിയേലേ
യുള്ള കാൺവെച്ചു ഉടനെ എൻ്റു ആത്മാവിലുടെയെല്ലാം ഇതിനെ.

അതനോട് വിളിച്ചപാകയണായി; ഇത്താത്മാണു് ഞാൻ
വ്യക്തിമായി കേട്ടതു്.....[വിമലയെ അടക്കലേജ്യമുച്ചിട്ടു്]
വിമലേ, എന്നാണു് എല്ലാവക്കം റിംഗലെ ഇങ്ങിരെ ഉള്ളിൽ
ക്കാണ്ട് സ്ക്രഹിയ്ക്കാൻ തോന്തന്തരു്? റിംഗലെ അത്രേഷ്ടിയേരു
നോടു അറിയാതെതനെ കല്പനരീറ ചാട്ടനെതന്താണു്?....[വിമ
ലഭിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനംവിയുള്ളൂന്ന്] ഒരു സമയം ഈ
ചുംബനാമായിരിയ്ക്കും നാശാജൈല്ലും പ്രതീക്ഷിച്ചുകാണിക്കുന്നതു്;
ഈനാ രാത്രിയിലെ നാമ്മിട കൂദന്തിനു് ഇതൊരു ദുരയായിരി
ഡി.രട്ടി.

[എല്ലാവക്കം പോയു്]

രിഡ്കോമിസ്റ്റ്

രംഗം1 തൊട്ടത്തിൽ ഒരു ലതാക്കണ്ണം.

കുലവും മുള്ളുന്നണ്ണിയും പ്രവേശിയ്ക്കുന്ന.

മുള്ളുന്നണ്ണി.

നമ്മരാ ഈ വീട്ടിൽ ഒരുമിച്ചു് താമസം തുടങ്ങിയിട്ടു് സാന്നിധ്യം ആറോ ദിവസംഭാഗത്തുമേ ആയിട്ടുള്ളി; ഇപ്പോൾത്തനെന്ന നാശം കുറേ തൊട്ടിലിക്കിട്ടിനു വളർന്നവരല്ലെന്ന മനസ്സിലും ശാന്തി ഏതൊഴിയ്ക്കും പ്രയാസമായി. നമ്മരാ ഒരീയ്ക്കും വേർപ്പിരി ഞാൻടുരേല്ലെന്ന തോന്നുന്ന; എന്നു അറിഞ്ഞത്തിനും ഒരുപ്പത്തനെ തോന്ന് റിംബലു അറിഞ്ഞതിരിയ്ക്കും. ഞാനായിട്ടുള്ളതെല്ലാം നിങ്ങളിൽനിന്നാണകായതാണെന്നും തോന്നുന്ന; എന്നും ആത്മാവി നൈപുംഗർഡിയുള്ളതിലായികും എന്നിയ്ക്കും റിംബലുടെ അംഗാവി നൈപുംഗാട്ടപ്പും; അറിഞ്ഞും അംഗാവിനൈക്കാളുമയികും റിംബലാക്കാണു് എന്നോട്ടക്കപ്പും; “നാം നാം സപ്രജീവനെ രക്ഷി ത്രിക്കാളുണ്ടു്” എന്ന പാഠത്തുകൊഞ്ച്, എന്നിയ്ക്കും ജീവ നോട്ടെയിരിയ്ക്കുവാൻ റിംബലുടെ ജീവവെന്നയാണു് രക്ഷി യേജിയിരിയ്ക്കുക.....റിംബലിലേക്കിൽ, എന്നിയേജൈപ്പുറി കാംഡയില്ലതാവും; റിംബലിലുടെമാത്രതുമേ എന്നിയ്ക്കും പുഞ്ചി റിക്കാളും കഴിയു, റിംബലിലുടെമാത്രതുമേ എന്നിയ്ക്കും സൗഹി യൂടാൻ കഴിയു. എന്നും ആത്മാവും, എന്നും ജീവിതവും, ആത്മ കളിലുള്ള സകലവുംതന്നെ പാപ്പിടമൊന്നും മാറായിട്ടുള്ളതുപോലെ എന്നിയ്ക്കും തോന്നാവണു്; എന്നും കൈകകാ റാംബലു പുണ്ടിരി യേജേവായി, അവ ഈ ലോകത്തിലെയപ്പാത എന്നും ലാഗത്ത മാത്രമാണു് ആദ്യത്തേപിയ്ക്കുന്നതെന്നും തോന്നാം; എന്നിയ്ക്കും കണ്ണനീർ റിത്താൻ വയ്ക്കാതാവും....

കമല.

എന്നിയ്ക്കും അംഗൈനെതന്നൊയാണു്. തോന്നുമെന്നെ ആദ്യത്തേ ഫിയ്ക്കുവോരാ, എന്നിയ്ക്കു കുറോക്കിട്ടി സെശണ്ട്രൂട്ടണിക്കായാലതന്നെ ആ എന്നെന്നയാണു് തോന്നാദ്യത്തേപിയ്ക്കുന്നതെന്നും തോന്നാം. ....അംഗൈ അടയ്ക്കുപ്പോൾമാത്രതുമേ തോന്ന് സുന്ദരിയാക്കുന്നുള്ളി; അംഗൈയുടെ

അത്താവോട്ടത്തു നില്ല വോരമാതുമേ എന്നിയ്ക്ക് ഏൻ്റെ അത്താവ വിനെ മെവിക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നാലും. ഞാൻ എന്നെന്തെന്ന തിരഞ്ഞെടുക്കണം, എന്നിട്ട് അംശയിലാണ് ഏന്നെന്ന കണക്കത്തുനാത്; ഞാൻ അംശയെ അന്വേഷിച്ചുനടന്ന്, അംശയെ എന്നിൽ തുനെ കണ്ടെടുന്നു. ....നമ്മുടെ കൈകളാവട്ടു, നമ്മുടെ അത്താവ പുകളാവട്ടു, നമ്മുടെ ചുണ്ടുകളാവട്ടു, രണ്ടിച്ചിട്ടില്ല. ....അംഗൈ എൻ്റെ പ്രകാശമാണോ, അതോ ഞാൻ അംശയുടെ തേജസ്സാവുകയാണോ എന്നെന്നിയ്ക്കു പറയാൻ വയ്ക്കു. ....ആർ എറിടെനിന്നു തുടങ്ങുന്നവനോ മഹായാദ എവിടെവെച്ചു വിട്ടുപോകുന്ന വെനോ കണ്ടപിടിയ്ക്കുന്നു വയ്ക്കുതെവിധം അതുമേൽ അതുതകരമായി നമ്മളുടെ സകലവും തുടിപ്പിണ്ണംതെന്നിരിയ്ക്കുന്നു. ....അംഗൈ യുടെ എത്ര ചെറിയ അംഗവും എന്നെന്ന എന്നിയ്ക്കു വെളിപ്പെട്ടതിനുതന്നു; എന്നെന്ന ഒരു പുതിയതരം സൗഖ്യരൂപത്വാടു തുടക്കിയിന്നു കാത്തതായി, അംശയിൽനിന്നു പുരുഷുന്ന ഒരു പുന്നവിരിയില്ല, ഒരു മൊനമില്ല, ഒരു വാക്കില്ല. ....അംഗൈ എന്നിൽവെച്ചു പുണ്ണിയ്ക്കുന്നതായി എന്നിയ്ക്കു തോന്നുന്നു; ഞാൻ അംശയിൽനിന്നും അംഗൈ എന്നിൽനിന്നു പിന്നേയും പിന്നേയും ഉണ്ടിച്ചുവരുന്നു....

എല്ലാം.

കമാഡാതുമേ ഉള്ള നമ്മു ഇന്നിയും വേർത്തിരിയ്ക്കുന്നതായിട്ടും; എഴുക്കു തുടരുത്തുവരുയുള്ള അതുതം....

കമല.

ശരിയാണും; ഞാൻ രാവും പകലും അതുതപ്പെട്ടുനാണും, അംശയെപ്പോലെ ഒരാം വാസ്തവത്തിലുണ്ടല്ലോ എന്നും....

എല്ലാം.

ഞാനം....എൻ്റെ ക്ഷുണ്ണകളിം, എൻ്റെ കൈകളിം, എൻ്റെ ചെവികളിം എന്നിയ്ക്കു മതിയാവാതായിരിക്കുന്നു. ....നിഃബല കാണണ്ടും, നിഃബലുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നും, സപ്പള്ളം കാണുകയാണുണ്ടും എന്നിയ്ക്കു തോന്നാഡണും; നിഃബല പോയിക്കശീ ഞത്താൻ ഞാൻ തീച്ചുയാക്കം സപ്പള്ളുതെ മഹാനാമപ്പെടുന്നും; നിഃബലുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാതായാൽ എന്നിയ്ക്കു ഭോധപ്പെട്ടും എൻ്റെ ഇത്രിയശ്ശു എന്നെന്നും വാന്നിയും തായിക്കു എന്നും....പിന്നീട് നിഃബല വകം, അപ്പോഴമില്ല എന്നിയ്ക്കു തീരേ വിശ്രാസം.... ഞാൻ നിഃബലുടെ കാണണും, നിഃബലുടെ വാക്കു കേരാക്കുന്നു, എൻ്റെ

കൈകൾ നീംചെളി ആദ്ദേഹിയ്ക്കുന്ന; അതു സമയത്തുകൂടി, തീപ്പ് ധരിഞ്ഞു കിട്ടാൻവേണ്ടി, നീംചെളിടെ ശാട്ടക്കർന്നീനു ക്ഷണത്തിൽ പാഠത്തുപോയാൽക്കാളുംമെന്നു് എന്നില്ലെന്നും....

കമല.

എന്നില്ലും.....ശാഖയുടെ ശാട്ടതായിരില്ലെന്നൊരുക്കിട്ടി എന്നില്ലും തോനും ഞാൻ തനിച്ചായി. അംഗങ്ങെയു കിരേക്കിട്ടി അടക്കതു കാണാൻവേണ്ടി, ശാഖയെയു വിട്ടപോയാൽക്കാളും മെന്നു്; തനിച്ചുയുള്ള എന്നാവുന്നോരു, ഞാൻ അംഗങ്ങേയും തിരഞ്ഞെടു ചുറ്റിരായിരില്ലും—എന്നുകൊണ്ടു്? ശാഖയുടെ ആത്മാവു് എന്നു പ്രതീകഷിച്ചിരില്ലെന്നും എന്നില്ലും വിചാരിയ്ക്കാവു നാതിൽ എത്രയോ അധികം സുന്ദരിയായി എന്നു അങ്കു കയറ്റു നാംബുനും എന്നില്ലുറിക്കാം.....നടുക്കളുപോലെ ഒരു പരമാനന്ദ ഏതിൽ നമ്മരാ എന്നതാണു് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു് എന്നില്ലെന്നതുകൂടാ; ചില സമയങ്ങളിൽ സന്നോധ്യത്തിന്റെ വെറും ശക്തി എന്നു ഭാവിപ്പിയ്ക്കും....

എല്ലാണ്ണി.

ഇതുകുമായികും കാലമായിട്ട് നീംപരി എവിടെയായിരുന്നു, നമ്മരാ രണ്ടാഴം ജീവിച്ചിരിപ്പിണ്ടുണ്ടുന്നതാണു നൃക്ഷേണ്ടുവരാതെ കണ്ടു്?....

കമല.

ഞാനും അതുതെന്നു ആലോച്ചിപ്പിയുന്നു; വാക്കുകൾ ചുണ്ടിൽ നാനും വരുന്നതിനും വളരെ ദുരായി നമ്മുടെ ആത്മാവുകരാതമ്മിൽ സംസാരില്ലുന്നണം....

എല്ലാണ്ണി.

എക്കിലും നീംപരി എന്നോട് സംസാരില്ലുന്നോരു മാത്രമേ, ഞാൻ എന്നെന്നു ആത്മാവിന്റെ ശബ്ദം കേരാക്കുന്നുള്ള....

കമല.

എന്നില്ലും ശാഖയിനെതെന്നായാണു്. ശാഖയുടെ വാക്കുകൾ ചെവിക്കൊള്ളുന്നോരു, എന്നെന്നു ആത്മാവു പറയുന്നതാണു് ഞാൻ കേരാക്കുന്നതു്; ഞാൻ മിണ്ഡാതിരില്ലുന്നോരു, ശാഖയുടെ ആത്മാവാണു് എന്നോട് സംസാരില്ലുന്നതു്....ശാഖയുടെ ആത്മാവിനെ എന്നില്ലു കാണാൻ വജ്രം. ശാഖയുടെ ആത്മാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നോരു എന്നെന്നു ആത്മാവിനെ കണ്ടത്തുന്നതു്....

എല്ലാണ്ട്.

ഒരേ ലോകമാണു നമ്മുടെ റണ്ടാള്ളടേയും ഉള്ളിൽ....നമ്മുടെ കരാത്താവിൽനിന്നും റണ്ടാത്താവുകളും സ്വഭ്വച്ചിപ്പിക്കിൽ നിശ്ചയമായും മുഖ്യപരമ തൊറിപ്പോയിരിയ്ക്കും....

കമല.

ഞാൻ തനിച്ചു് ഇതും കൊല്ലും അംഗങ്ങൾനെ പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിയ്ക്കും, എവിടെയായിരുന്നു അങ്ങു്?....

എല്ലാണ്ട്.

ഞാനും തനിച്ചും കൊല്ലും പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു; പബക്ഷ ആശ എന്നു വിട്ടുപിരിഞ്ഞു....

കമല.

ഞാനും തനിച്ചും കൊല്ലും പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു; പബക്ഷ ആശ എന്നു വിട്ടില്ല....

എല്ലാണ്ട്.

ഞാൻ നിങ്ങളും പ്രതീക്ഷിയ്ക്കുന്നവർന്നും ആരാജം പാണത്തുതന്നു്?....

കമല.

ആക്കം പാണത്തുതന്നില്ല; എന്നിയ്ക്കു യാതൊന്നും അഭിവില്ലായിരുന്നു—എന്നവെച്ചാൽ, അറിയാതെത്തന്നു ആളുകൾക്കാണും സാക്കാം അംഗിനെ ചിലത്താഴെകെ; ഞാൻ അംഗങ്ങെ കണ്ടിരുന്നുകും, എന്നിയ്ക്കു തുടങ്ങും അറിയാമായിരുന്നു....

എല്ലാണ്ട്.

എന്നാൽ എന്നു കാണുന്നതിനു മുമ്പുതന്നു, നിങ്ങളും ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ, അതു ശാശ്വതയി വിജേശ എന്നു സ്നേഹിച്ചിരുന്നവോ?....

കമല.

അപ്പോരു, ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നു, നമ്മാം തമ്മിൽക്കാണുന്നതിനു മുമ്പു, അംഗങ്ങെ ഞാൻ കണ്ടിരുന്നതുപോലെ, എന്നു അംഗു കണ്ടിരുന്നവോ?....

എല്ലാണ്ട്.

നമ്മുടായിട്ടുള്ള ഈ അംഗവും മറ്റു് ആക്കെങ്കിലും എപ്പോഴും ശൈക്കിലും ഉണ്ടായിട്ടണാവുമെന്നു് എന്നിയ്ക്കുന്നവും വരും; നമ്മുടെ ജീവിതംപോലെ, മറ്റു ജീവിതങ്ങളുടെംബാംമെന്നു് എന്നിയ്ക്കുന്നവും വരും....

കുല.

ഹാ, അതുനിനെ ഉണ്ടാവാൻ വരദ്ദുനാ ചാലപ്പോരാ
എന്നിയ്ക്കും തോന്തരവണ്ടു്!....

കുല്ലുന്നണി.

എന്നിയ്ക്കും; അതെന്നെ പേടിപ്പെട്ടുകുറ്റം....

കുല.

എന്തിനെ പേടിയ്ക്കുന്നു?....നാന്തരാ അന്വോദ്ധാരം കമണ്ടത്താ
കഴിഞ്ഞു, ഇന്തി പേടിയ്ക്കുവാനുന്നു?

കുല്ലുന്നണി.

സുഖം അനുഭവിയ്ക്കുന്നുവോരാത്രിനുന്നാലും, ദേഹം ദാടുക്കണക്കാ
രാം?....ശത്രുവും എന്നാവുമധികം ദൈഹം ഇന്തിപ്പുണ്ണിയ്ക്കുന്ന സമയം?
പ്രശ്നത്താകാശബന്ധനാൽ, ഒരു ശത്രുവും ഉണ്ടത്തിവിട്ടാൽ ഒരു
ചുംബക്കം ഉണ്ടാവാൻ വരും....പിന്നെ വേറിയുമൊന്നാണു്....

കുല.

എന്താണുതു്?

കുല്ലുന്നണി.

വിമല....

കുല.

ഉം?

കുല്ലുന്നണി.

വിമലയെപ്പറ്റാറി നിങ്ങളാ ആലോച്ചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

കുല.

ഉം.

കുല്ലുന്നണി.

അതു നിങ്ങളെ അലട്ടുന്നില്ലു?

കുല.

ഇപ്പി. അതിനാ എന്നെ അലട്ടകയില്ല....

കുല്ലുന്നണി.

അവരാക്ക മുഖിയ്ക്കിവരും....

കുല.

എന്നിയ്ക്കും, അതുനിയ ഒരു സദ്ധാരണനുപ്പാലു സ്ഥാപിച്ച
കുടുംബം?

കുല്ലുന്നണി.

പരിക്ഷ അവരാക്ക കരച്ചിൽ വന്നാലോ?

കുല.

ഈവഴിം റമ്മാട്ടക്കി ദുകരിബു് ഭാഗത്തെയ്ക്കു പോരട്ടേ; ഉടരെ കരപ്പിൽ വാല്ലും....ശനാരാഗത്തിന്റെ ചെറാത്തതെതെ പുച്ചി യുള്ള അനാരാഗത്തിലെയ്ക്കു് എത്തുകൊണ്ടു് അവാരാക്ക റമ്മാട്ടക്കു കുറ്റുപിടിച്ചു ചോന്നാക്കു? അവാരാ അങ്ങു വിചാരിയ്ക്കു നാതിലിയിക്കു സുന്ദരിയാണു്. അവാട്ടക്കു അടക്കംവേയ്ക്കു നൃഷ്ഠ റമ്മാട്ടക്കു ഒക്കെ വാട്ടുക്കുണ്ടാണും; ഉടരെ അവാരാ റമ്മാട്ടക്കു അടക്കെത്തുന്നും; പിന്നെ അവാരാ കരയുകയില്ല.....എന്നല്ല, അഞ്ചു ചൊം ചിന്ത കല്ലുന്നീരിനു റമ്മാട്ടക്കു അവാരാ അശാനുഹരിയ്ക്കും; എന്നുംകൊണ്ടു, മരില കല്ലുന്നീങ്കരിക്കു ചുംബന്തപ്പെളിക്കാളുംയിങ്കും മായുരുടണ്ടു്.....

എല്ലാണ്ണി.

നിംബക്കു എന്നില്ലു് ഒരു സദേഹാദരിനയ്ക്കുപ്പാലെ സേന്തി യും കഴിയുമെന്നു നിംബരാക്കു വിശ്രദാസ്താണു?

കുല.

ഹാ!....

എല്ലാണ്ണി.

നിംബരാക്കു് എന്നു ഒരു സദേഹാദരാപ്പുാലെ സേന്തി യും കഴിയുമെന്നു നിംബരാക്കു വിശ്രദാസ്താണു?

കുല.

അരുപ്പെന്നോടു ചോദിച്ചുപ്പാരി, എന്നില്ലു നിംബരാച്ചിപ്പാരി....

എല്ലാണ്ണി.

എന്നില്ലുന്നു വിശ്രദാസ്തിയും വയ്ക്കു. റാം റാവും പകലും ബുഖിച്ചട്ടാം; റാം വളിരെവാളിരക്കാലം ബുഖിച്ചട്ടാം; അംഗിനു നാഞ്ചിൽ തികച്ചും സുരംഗയിട്ടുള്ളതെല്ലാം, മനോഹരാനരാഗ മായം സൗന്ദര്യമായം അത്യഗാധത്വേഹന്ന് സത്യസ്ഥിതിക്കായം മാറിയേക്കാവുന്നതെല്ലാം ആ നിപ്പുഡ്യാജന്മന്മത്തിൽ റാഡിച്ചു ചോവും....റമ്മാട്ടക്കൽ മുംഭും ചെയ്യേന്നോടും റമ്മാട്ടക്കു റബ്ബുക്കുടേയും ഇടക്കിൽ ഒരു കനാത്ത മാറ്റുലേപ്പാലെ ഒരാഗ്രഹം വന്നാക്കുന്നതു നൃഷ്ഠ കുടക്കൽ ഫോയാപ്പുട്ടം....ആ ആപ്രഹരംം റണം റമ്മാട്ടക്കിൽ ഉൽക്കപ്പുശുമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം നശിച്ചുചോവും.... ഇതിന്റെയെല്ലാം അടക്കിയില്ലുള്ളതു് ഒരു ചൊം നിസ്സാരവസ്തുവാ എന്നു തോന്തിയേയ്ക്കും; പക്കേ ആ നിസ്സാരവസ്തു റണ്ടാത്താക്കെങ്കിൽ

അവധുടെ എറാവും തികഞ്ഞ സൗഖ്യത്പത്രാർഥിനിന്⁹ എന്ന നോപ്പുള്ളായി വേർപ്പിരിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ട കൈലും ഇതാവാം.....നമ്മൾ കൈക്കാഡുന്ന ചുംബനീഡിക്കും കൊണ്ടുപോകുന്ന സകലവും അപാന്തരാപ്പുട്ട് നാൽ—നക്ഷത്രങ്ങളിലും പുസ്തങ്ങളിലും, രാത്രിയും ഏലർവേളയും, വിചാരം നദീയിലും കൃഷ്ണനീതകളിലും, എല്ലാം?....രാത്രിയുടെ മഹാത്മപം അന്ന രാഗിണിയുടെ കല്ലുകൾക്കുന്നപോലെ, സഹോദരിയുടെ കല്ലുകൾക്കു നീക്കു തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടവോ? എല്ലാ സത്യസ്ഥിതികളിലും വെച്ച്? എറാവും സുന്ദരമായതിനുംവിൽ റാം വാതിനു കൊട്ടി യടഞ്ഞാൽ രിയ്ക്കുക.....നമ്മുടെ റണ്ടാമാമ്പുകളിലും ത്രക്കാഡും ഒരു ദിന്മാരുമായ അസ്ഥാനമിതിയോടു ചെന്നടക്കി ചൊടക്കിയാൽ മരിച്ചുടെ.....നിങ്ങൾ എന്നു സഹോദരിയപ്പോലെ സ്നേഹിയ്ക്കാൻ വരും.....

കമല.

അങ്ങു് എന്നു സഹോദരാവല്ലുന്നുള്ള വാസ്തവഘാനു്; നിശ്ചയമായും ഇവിടെയാണു് ഭിംബം നാഥ പിടിക്കുന്നു നില്ക്കുന്നതു....

എല്ലാണ്ണി.

അദ്ദേഹം കേവലം നിശ്ചിപ്രയോജനമായ ഭിംബത്തെ നിങ്ങളിൽും ഇഷ്ടപ്പെട്ടനാണോ?

കമല.

ഈല്ല; പക്ഷേ മറവുള്ളവരിൽനിന്നു് എന്നാരിയ്ക്കുള്ളുകളിലുണ്ടു് കഴിയുന്ന ഭിംബം എന്നില്ലെങ്കിലുണ്ടു്....

എല്ലാണ്ണി.

എന്നാൽ നബാളിലുണ്ടു് നന്നായെന്നല്ലാം കൊന്നാട്ടക്കാഠ, മാവുള്ളവരിൽനിന്നു് ഏടുള്ളുകളിലുണ്ടു് കഴിയുന്ന എല്ലു ഭിംബമാണു് ഇവിടെയുള്ളതു്?

കമല.

അതിനിയും നൃക്കാണ്ണതുക്കാ; എക്കിലും ശതരാജുന്നതു പോലെ നൃക്ക പ്രവർത്തിയ്ക്കണം—തെററ പാദനാതാബന്ധകിൽ തന്നെ, ശത്രുക്കാണ്ണുള്ള ദോഷം ദൃഢവനം നടക്കാവണം....

എല്ലാണ്ണി.

അതാവായിരിയാം; പക്ഷേ നാഥക്കുള്ളു ചെയ്യും?....

കമല.

ഇംഗ്രേസിയാണു് നമ്മുണ്ടിന്നു. റണ്ടാമാക്കാരാ

തരുവിൽ ഒരിയ്ക്കലും കണക്കാണത്തിട്ടില്ലാത്തവിധം നാമ്മരതാവിൽ കണക്കിണ്ടു. നാമ്മരാ സ്റ്റോറീസ്കുന്ന; ഇന്നീ ലോകത്തിലുള്ള യാത്രാനാനിനം പ്രേരന അംഗങ്ങൾ സ്റ്റോറീസ്കുലുടെക്കണക്കാക്കാൻ എന്നല്ലെങ്കിൽ അംഗങ്ങൾ എന്ന സ്റ്റോറീസ്കുലുടെക്കണക്കാക്കാൻ സാധി യ്ക്കില്ല....

എല്ലാശ്വരി.

അതു എന്നം വിശ്രദിപ്പിച്ചുന്ന. — ലോകത്തിൽ യാത്രാനം എന്ന് കാണാനീല്ല....

കമല.

പ്രകേഷ ഒരു ഗീപ്പിലുക്കപ്പെട്ടയാത്രക്കാണ്ട് കരയിച്ചാൽപ്പുണ്ടെന, എന്നാനൊക്കെയ്ക്കുന്നു? ഇതേ നിലവിലായിരിയ്ക്കുമോ?....

എല്ലാശ്വരി.

അവർക്ക് കരയുന്നാണെങ്കിൽ, അതുവാക്കാണത്തുകൂടാത്തിട്ടുമാത്രമാവും....

കമല.

തൊന്തരായി ചൊഴിയുന്ന ക്ലൗഡിരിനാ ചേദന കരയുകയില്ല.

എല്ലാശ്വരി.

നാമ്മര ക്ഷണാത്തിൽ വേർപ്പിരിക്കയല്ലാതെ, മറ്റു ഗതിയില്ല; പ്രകേഷ അതസ്യാധ്യമാണു....മരിയുംവേണ്ടിമാത്രംല്ല ഇതു യിക്കു സൗംഘര്യമുണ്ടും ഒരു വസ്തു ജനിച്ചതും; നിശ്ചയമായും നൃക്ക ദിവേബാഹനമും ചുമതലകളിലും....

കമല.

അതു എന്നം വിശ്രദിപ്പിച്ചുന്ന; ക്ഷണാന്തരിൽ വേർപ്പിരിയുന്ന തിനേക്കാരാ ഉൽക്കപ്പെട്ടമായി എന്നോ ഒന്നാണെന്നു എന്ന് വിശ്രദിപ്പിച്ചുന്ന.....ക്ലൗഡിരിക്കുന്നവസനാനിയ്ക്കാനമാത്രമാണു.... ഇവ യെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതനും എനിയ്ക്കു സകല്ലിയ്ക്കാൻ വരും....

എല്ലാശ്വരി.

എന്തിനാണും ജനിയ്ക്കുന്നതെന്ന റാക്കററിന്തുക്കാ; പ്രകേഷ ക്ലൗഡിരിനെ നാമ്മര അധികാരാം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിയേണ്ടിവരിപ്പെന്ന റാക്ക റാല്പുവന്നുമരിയാം....

കമല.

എന്തിനായായാലും ഭിംബം അംഗവിച്ചേരു കഴിയു എക്കിൽ, ആ ഭിംബമനുഭവിയ്ക്കുന്നതു നാശഭാവത്തു....അസംഖ്യം ത്രവത്രി ലുണ്ണ ധമ്മംപാലിക്കും; എന്നാൽ ഒന്നാമതായി സാധുക്കാളി കശ്തപ്പും

ടിക്കനീന്മ രക്ഷപ്പെട്ടതാൻവേണ്ടി അത് ചൊം സംശയിൽ പുറത്താക്കി അംഗം നോക്കാനതിൽ ഒരിയ്ക്കും നും നും നും വരുമ്പോൾ വരുമ്പോൾ എന്നിയും റിയാം....

ഉമ്മൻസ്ഥി.

[കമലയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്] റിയാം....

കമല.

[രണ്ട് കൈകൊണ്ടും ഉമ്മൻസ്ഥിയെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിട്ട്] തൊന്ത്രഭ്യാസം സ്നേഹായുമുണ്ടും....

ഉമ്മൻസ്ഥി.

കമല, നിങ്ങളാണോ കരയുന്നതും?....

കമല.

അല്ല, നമ്മരം....

ഉമ്മൻസ്ഥി.

നമ്മാളാണോ വിറക്കാളുന്നതും?....

കമല.

അതേ....

[അവർ അന്വേഷാന്തരം ചുംബിയുമുണ്ടും. ഇലപുട്ടപ്പിലുടെ വേദനപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു നിലവില്ല. തലചുടി ആകെ ചിന്നിപ്പാറി വിമല വീടിലയ്ക്കുംനാം]

ഉമ്മൻസ്ഥി.

വിമല!....

കമല.

അതേ....

ഉമ്മൻസ്ഥി.

അവർ നമ്മരം പറഞ്ഞതെന്നു കേട്ടു....ശരതാ, അവർ വീടിലയ്ക്കുംനാം....

കമല.

[മുരഖത്താക്കശിജിത്ത വിമലയെ ചുണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ട്.] അവ അടക്കിട ചെല്ലു!....ചെല്ലു!....

[ഉമ്മൻസ്ഥി വേഗത്തിൽ വിമലയുടെ പിന്നാലെ പാഞ്ഞു ചെല്ലുന്നു. കമല ഒരു മരന്തരാട്ട ചാരിനീന്മ നിറ്റിപ്പുമായി കരയുന്നു]

രംഗം II തോട്ടതിനാളുണ്ടിൽ കമല ഒരു ബൊന്തപിന്നേൽ കണ്ണമടച്ചു ചാരിയിരിയ്ക്കുന്നു.
വിമല പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു.

വിമല.

“വിമല, വിമലക്കുടി, നടക്കവെള്ള കരയിച്ചുകൂടാ.”....
അദ്ദേഹത്തിനു് എന്നപ്പോറി അനുകവ തോനന്ന; എത്തുകൊ
ണ്ണേന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിനു് എന്ന സ്നേഹമില്ലാതായി....എന്ന
യൂട്ടേഹത്തെയും സ്നേഹമില്ലാതായി....ഞാൻ മിണ്ടാതിതനാഥകാളി
മെന്നു് അവർ കയറ്റുന്ന; മരാരാരിടത്തെയുള്ള റോക്കിക്കണ്ണം
എന്ന ഭാഗാച്ചുപാർത്ത മതിയാവുമെന്നാണു് അവകാട വിചാരം....
“വിമല, വിമലക്കുടി.”....അവർ വലിയ വാസല്പ്പത്തോടകൂടി
യാണു് ഇതു ചായുന്നതു; ഹാ! പതിവിൽ വളിക്കുന്ന വാസ
ല്പ്പത്തോടകൂടി....അദ്ദേഹത്തിനു് എന്ന ചുംബിയ്ക്കുന്നേബാരാ എ¹
നേരാ ദിവത്തേയുള്ള നോക്കാൻ ദൈരൂപം വജന്നില്ല; നോക്കുന്നബന്ധ
കുംഖം, അദ്ദേഹം മാപ്പോദിയ്ക്കയാണുന്ന തോനന്ന....അവർ പഠ
സ്ഥരം ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നേബാരാ, ഞാൻ, എന്നോ ഒന്ന കുടിച്ചുള്ള
പോലെ, ഒളിച്ചുമാറ്റാണു....അവർ ഇന്ന രാത്രിയും പൂരത്തെയുള്ള
പോയിരിയ്ക്കുന്നും; അവരെ കാണാതായി....“വിമലക്കുടി”
കൂളിയെന്നാം അഭിനന്ത്യിച്ചില്ല....“അവളോട് സംസാരിയ്ക്കുന്നേബാരാ
നടക്ക ചീരിപൊട്ടുനു്.”....“നമ്മരാ അവളുടെ നന്ദിത്തനടത്തി
ലാണു് ചുംബിയ്ക്കുന്നതു്.”....“അവരാക്കു നമ്മരാ പുഡക്കിം കായ
കഴിം കൈണ്ടകൊട്ടക്കുന്നാം.”....ആ അപരിചിത “വിമലക്കുടിയെയ്”
മാത്രതടക്കുന്ന....“അവരെള്ള ചുംബിയ്ക്കുന്നേബാരാ നമ്മരാ കരയാ
റണ്ടു്.”....“നമ്മരാ പായുനു, പാവം....എന്നാണു് കാണിയ്ക്കു....
അവരാ വിട്ടപോവുകയില്ല....എക്കിലും അവരാ ഒന്നം നോക്കിക്കാ
ണകയില്ല.”....ശരി....“അവളുടെ നോട്ടം അപ്പുറത്തേയുള്ള തിരി
ന്തനാം നടക്കുന്നേബാരാ അന്ത്യോന്നും ആദ്യത്തേയില്ലാം.”....അതേ,
അതേ, അതിനാളും കാലം വരകന്തു വരെ....നില്ല, നില്ല....“വിമ
ലക്കുടി”യുടേയും കാലം വജം. അവരാക്കു് എന്നാണു് ചെയ്യുണ്ട
തന്ന തികച്ചും തീച്ചയായിട്ടില്ല; എക്കിലും കിരച്ചു കഴിയെടു....
നടക്ക കാണാം....[കമലയെ ബൊന്തപിന്നേൽ കണ്ടിട്ടു്] അതാ,
അവകാശവിടു....പിടിച്ചുപുട്ടിക്കുണ്ടു് കിടന്നാണ്ടുകയാണു്!....
ഹാ! ഇതു്! ഇതു്!....ഞാൻ ചെയ്യും....രാധ! ദത്തപ്പറ്റി!....അവർ
കാണാം....അവരിൽ കാണാം....ആരം വരകനില്ല. എപ്പോഴും

ഞാൻ തനാച്ചുണ്ട്....നാൻ ചെയ്യും....[കൊച്ചുക്കുട്ടി അട്ടത്രു ചെന്നാ
ട്] എട്ടുത്തിയന്മായും തനിച്ചേയുള്ളി....ഉറന്തുകയാണ്....ഞാനന്നു
ചെയ്യും....അവരാജിത്തിട്ടില്ല....അവരിരിപ്പുന്നതു കൊക്കറിണി
യുടെ വക്കത്താണ്; ഒന്നു മറിഞ്ഞതാൽ മതി, ബബ്സ്യും എട്ടുത്തിയ
ശാഖയും വെള്ളത്തിൽ....അവർ മോഹാലസ്യപ്പേട്ടിരില്ലെന്നോ?....
കണ്ണടക്കാന്തരിരിപ്പുന്ന....കവറ്റിത്തെന്നാങ പാടാം!.....കണ്ണു
നീറോ?....ഭവം തുടക്കിട്ടിട്ടും?....അവർ കരയുകയായിരുന്നു....അവ
കണ്ണിലു സുഖം....അവക്കുമില്ല എന്നില്ലെള്ളതിലധികം സുഖം....
അവർ ഏതുപോലെ വിളംതിട്ടിട്ടുണ്ട്! അവക്കം കരയുന്നണ്ടു,
ഉള്ളു?....അവർ സുദരിയാണു....ഇങ്ങിനെ വിളംതിരിപ്പുന്നോരു
കണ്ണടക്കി സുദരിയായി തോന്നുന്നു....നിലവാവിന്റെ വെള്ളിച്ചു
മാറ്റി അവർ തുടക്കലുന്നപോലുണ്ടു?....എട്ടുത്തിയാഥു പത്രക്കു
ഉണ്ടാക്കത്തെന്നു....പേടിപ്പേട്ടതിക്കുടാ. ഒന്നുക്കിൽ പിന്നോക്കണു
മാറ്റത്താൽ വെള്ളത്തിലെജ്ഞു മരിയും....കൊക്കറിണി ആളെ
വിഴുങ്ങിയാണു?....കഷ്ടം?....ഉണ്ടാക്കത്തെന്നു....[കമലയുടെ അടുക്ക
ലേജ്ഞു കുറിഞ്ഞുനോക്കിയിട്ടു്] എട്ടുത്തിയമേം! എട്ടുത്തിയമേം!

കമല.

[കണ്ണ തുടക്കം] ഹാ!....എന്നൊങ്ക നിലവാവാണു!....

വിമല.

സുക്കുല്ലുണ്ണേ.....നിഞ്ഞു കൊക്കറിണിയുടെ വക്കത്താ
ണു?.....ബാഡാവിണ്ടു മായപുറം വിശ്രദാസയോഗ്യമല്ല.....
തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്തെ! തലചുംപോവും.....രാത്രിയിൽ അഞ്ചാ
നെ ചിലക്കു പററിപ്പോയിട്ടുണ്ടു.....

കമല.

ഞാനവിടെയാണു?

വിമല.

തോട്ടം ദുരിവനും നന്നാനുള്ള പഴയ കൊക്കറിണിയുടെ
വക്കത്തു?....അാജിത്തിട്ടില്ലേ?....നിഞ്ഞു തനിച്ചുണ്ട് ഇന്നോട്ടു
പോന്നതു. ഇവിടം വളരെ സുക്കുല്ലുണ്ണും; ഈ സ്ഥലം അപ
കടം പിടിച്ചുണ്ടു.....രാത്രിയിൽ ഇന്നോട്ടാങ്കം പോരാറില്ല;
പല കമക്കളം ഈ പ്രദേശത്തെക്കാറിട്ടുണ്ടു.....

കമല.

ഞാനറിഞ്ഞതില്ല.....ഞാൻ പോങ്ങുന്നോരു നാട്ടുവെളിച്ച

മേഖളി.....ശ്വരിട ക്ക ചുവന്നു കണ്ട്.....എന്നിങ്ങ മനസ്സു
ടിക്കായിരന്നില്ല....

വിമല.

മത്തുകാലമാണ്. റാഷ്ട്രിവിടെനിന്ന പോവുക....

കമല.

[എന്നിറ്റ തിരിത്തുനോക്കിയിട്ട്] ഇപ്പോൾ നാൻ
കണ്ട്.....നിലാവുവന്നപ്പോൾ കാണാൻബന്ധം, കൂളരോളം ചോന്ന
കിണറാണ്—ഈതെ, കൊക്കറിണി....ആളുക്കൊല്ലി!.....നാൻ
ഒന്നമന്ത്രം ചാരിമീജനാവകിൽ!...ഹാ, നിങ്ങളെന്ന രക്ഷാ
ചു.....[വിമലയുടെ കഴത്തിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ട്] വിമലേ!

വിമല.

റാഷ്ട്രിവിടം വിട്ടപോവുക. ....ഈതു പനിപിടിപ്പിയ്ക്കുന്ന
സമലമാണ്....

കമല.

ഉച്ചിനൊയുള്ള സദഭ്രദാളോട് ദരിയുള്ള കലർന്ന തുടിക്കു
ടാ....ഇതൊന്നം റണ്ടാമതൊയ തവണ വന്ന കിട്ടില്ല....വിമലേ,
നാൻ നിങ്ങളിടെ ആത്മാവിനെ കണ്ട്; ഇഷ്ടത്തിനെന്നതിരായി
ട്രാണകില്ല, ഇപ്പോൾതന്നെ നിങ്ങളെന്ന സ്നേഹിയ്ക്കു
ണ്ടായി....

വിമല.

റാഷ്ട്രം ജലദോഷം പിടിയ്ക്കും....

കമല.

നിങ്ങളിൽ ആണ്ടുകിടക്കുന്നവയെല്ലാം എന്നുറ അടക്കാഡേല്ലും
വരാൻ നോക്കുന്ന ഈ സമയത്ത് എന്നു രട്ടിയരയ്ക്കുന്ന ശ്രൂരി
യുടെതന്നെ നാനാപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു....നിങ്ങളിൽ റാക്കന്ന തിരഞ്ഞെ
ളാനം എന്നില്ല കേരാക്കാൻ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കയറ്റുന്നണണോ?
....ഇതിലധികം നാശം എപ്പോഴും അടക്കത്തുടർച്ചയെന്ന തോന്ന
നാണോ?
....നിന്നുംരണ്ടായ ബാഹിഗംബുംബുളു, ദിക്കുകൾ പോ
ലെയുള്ള റാഗിസ്സാരവാക്കകളും, നാമുടെ സാധുവ്യദയങ്ങളാക്കിയി
ലുടേ തലപൊക്കിക്കുടാൻ നാമരാ അനുവദിയ്ക്കുമോ?
....റാഷ്ട്ര മഹാശ്വരന്നപ്പോലെ—വാക്കുകൾ നാടാൻ വാളാതേട
മോളം വാസ്തവംലായ സംഗതികളും അറിയിയ്ക്കുന്ന തോന്നന്ന
സമയങ്ങളിൽ, കൈകുറാക്കാണ്ടു കുള്ളുകരാകൊണ്ടു ആത്മാവു
കൊണ്ടു കഴിയുവിയം നന്നായി സംസാരിക്കുന്ന ഈ നാമാശ്വാ

ചെല്ലാക്കന്ന സാധുമനവധ്യവരപ്പോലെ—രാചക്ക് തമാിൽ സംസാരി മുഴുകു. ....നിഃബന്ധിക്കുന്ന അത്യാവിലുള്ള തിരക്ക് ഞാൻ കേരാക്കുന്നീ ചെറുനാ ക്കുള്ളാണോ? ....എൻ്റെ അടക്കതു വക്ക്; ഈ രാത്രിസമ യഥാദ് എൻ്റെ അടക്കതു വക്ക്. എൻ്റെ കൈകൾ നിഃബന്ധിപ്പിടി ചുപ്പട്ടിട്ടുണ്ട്; ഉത്തരംപറയാൻ വക്ക് കുട്ടാശത്തുകൊണ്ട് വിരോധ മീപ്പു....നിഃബന്ധിക്കുന്ന ഉള്ളിൽ എന്തോ ഒന്ന് സംസാരിമുഴുന്നണിക്കും; നിഃബന്ധിക്കുന്നതപോലെതന്നെ ഞാനം അതു കേരാക്കുന്നീ....

വിശ്വ.

[ചൊട്ടിക്കാരണത്തുകൊണ്ട്] ഏട്ടത്തിയപ്പേരോ!....
കമല.

ഏട്ടത്തിയായുടെ കള്ളിൽവാനിം കള്ളുവീർ ചാട്ടനാണ്. ....പ്രവർത്തിപ്പിയ്ക്കുന്നതെന്നാണന്നീതിനുള്ളടക്കാതെ, പായേഡിക്കുന്ന നാണണന്നീഭാത്യാജിക്കാതെയാണ് അവളം കള്ളുവീർ വാക്കുന്നതു.... എൻ്റെ സാധുവിമലേ, നാമരി ഇവിടെ തനിച്ചുണ്ട്; രാത്രിയിൽ അഭ്യന്തരാന്വേഷണം കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് നാശഭിവിടെ തനിച്ചുണ്ട്. ....കിങ്ങ സമയം നാടക്കു വരാനുള്ളതു നുംവരേ ഭിംഭിരേ എന്നു ഈ സമയത്തു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽവെച്ചു തീച്ചുപ്പുട്ടന്നാണും.... പക്ഷേ എത്ര വരക്കുമ്പോൾ അക്കം പായാൻ വരും. ഭാവിരെ അന്നോപ്പിയുള്ളന്നതിനും ഉപകരണമായി എൻ്റെ കള്ളുവീർക്കാതു മഹ്ലാതെ മരൊന്നം എന്നിയ്ക്കില്ല. നാം രണ്ട് പേരിലുംവെച്ചു അറിവെന്നിയ്ക്കാണുന്ന ഞാൻ കയ്ക്കി; പക്ഷേ അറിവുകൊണ്ടാവശ്യം സമയത്തു എന്നുകുക്കൊണ്ട് നിഃബന്ധിക്കുള്ളതിലെയിക്കും മുഖ്യാജാനം നിഃബന്ധിക്കുവാടും എന്നിയ്ക്കാണുന്ന ഞാൻ കണ്ണിക്കു. അതുകൊണ്ടും എന്നിയ്ക്കു കള്ളുവീർ ചാട്ടനുതു; അതുകൊണ്ടും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽവെച്ചു തീർച്ചപ്പെട്ടുവരുന്നതിനോട് കഴിയുവില്ലം അടക്കത്തുമാറ്റുന്ന ഞാൻ എൻ്റെ ചുണ്ടുകുളെ നിഃബന്ധിക്കുള്ളതിലെ വെച്ചുത്തുന്നതു. ശുന്ന രാവിലെ ഞാൻ നിഃബന്ധിപ്പിലെ വല്ലാതെ വേദ നമ്പ്പുട്ടത്തി....

വിമല.

ഇപ്പി ഇപ്പി; നിഃബന്ധിപ്പിച്ചിപ്പി....
കമല.

ഞാൻ ശുന്ന രാവിലെ നിഃബന്ധിപ്പിലെ വല്ലാതെ വേദനമ്പ്പെട്ടാണി; എന്നിയ്ക്കു കുറാറാ അതുഗുഹ്യമുള്ളതു, ഇന്നിയൊരിയ്ക്കും ഞാൻ നിഃബന്ധിപ്പിയ്ക്കുത്തിരിയ്ക്കുന്നു എന്നാണ്. പക്ഷേ എന്നും

എറാവുകയിക്കും സ്നേഹിയ്ക്കുന്നവരെ നാശലൈംഗിനെ വേദനിപ്പി യുടാതെ കഴിയ്ക്കും? നമ്മൾ മാറാരാളെ സ്നേഹിക്കുന്നതോടുകൂടി തന്നെന്ന ആ ആളിലും, റാഡിലിലും, അതേവരെ അകന്നന്നിന്നിൽനാ ദിവ്യങ്ങളെ വാസ്തവത്തിൽ പിടിച്ചുവലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നെന്ന തോന്നുന്നു. ....ശരീരപോലെതന്നെ, നിങ്ങളാക്കമാത്രമായി ജനിച്ച ആദ്ദോഷം കൊണ്ട്, മുൻവാരിയ്ക്കുലുംശാഖിട്ടിപ്പുംതു അതിസ്നേഹം എന്നിയ്ക്കു നിങ്ങളോടുണ്ടെന്ന ബോധപ്പെട്ട സമയത്തു ഞാൻ നിങ്ങളാക്ക നല്ലിയ ആദ്ദോഷംകൊണ്ട്, നിങ്ങളാക്കു് ഉന്നാമതായി മാറിടം വേദനപ്പെടുകയാണണായതോ....

വിമല.

ഞാൻ കരാത്തതു വാസ്തവമാണോ; പ്രകോശ അതെന്നോ കമയിപ്പായുംയാലുണ്ടു....ഇനിക്കൊരിയ്ക്കുലും ഞാൻ കരയുകയില്ല.

കമല.

എൻ്റെ സാധുവിമലേ, നമ്മൾ ശരിയ്ക്കു നടക്കേണ്ടതായ വഴി ഒരിയ്ക്കുലും നടക്കു തെളിഞ്ഞുകാണുകയില്ല. കരയുന്നവർ വിശ്വസ്യാരോ വിസ്മിക്കുലോ ആവാം; അതല്ല കാര്യം; അവയുടെ കണ്ണന്നീൻ തുടച്ചുകളക്കും അവരെ മേലാൽ കരയാതാക്കകയുമാണു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തി.

വിമല.

[തേണ്ടിക്കാണു്] എടുത്തിയമേ!

കമല.

എന്താണോ, വിമലേ? നിങ്ങൾ വിറയ്ക്കുന്നവല്ലോ.

വിമല.

നിങ്ങൾ ഉറന്തുന്നതോ ആദ്യമായിട്ടാണോ ഞാൻ കാണുന്നതോ....

കമല.

ഞാൻനുഞ്ഞുന്നതു നിങ്ങൾ ഇന്നീ പലപ്പോഴും കാണാം.

വിത്രം.

എന്നിയ്ക്കും ആതം കന്നം പാത്തതുതനില്ല. ....കരാഴമില്ല, കരാഴിം!

കമല.

ശരി, ശരി, എൻ്റെ സാധുവിമലേ, എല്ലാവരോടും പായാവുള്ളതു നിങ്ങളോടും ആഴ്ചകര പാത്തതിട്ടിണ്ടാണും; ആവശ്യം തോന്നുന്നും പാരയാൻ വയ്ക്കാതെ ആതമില്ല; ആവശ്യമുള്ള വാക്ക

കര എല്ലാവകം കേരാക്കുകയും ചെയ്യും; എക്കിലും ഇന്നീയും നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകേരാക്കാൻ പാശ്ചിട്ടില്ല....

വിമല.

ഈതു രണ്ടം ഒന്നല്ല. ....കരിയ്യുലുമല്ല, കരിയ്യുലും....

കമല.

എന്തുകൊണ്ടോരു, നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകേരാനില്ല; നോക്കു, ചെവികെകാഞ്ച മാത്രമല്ല കരാരം കേരാക്കു; എന്നാണിപ്പോരാ പാഡുന്നതിനെ നിങ്ങളിടെ എദ്യംകൊണ്ടല്ലോരെ വാസ്തവത്തിൽ കേരാക്കാൻ സാധിയ്ക്കില്ല; നിങ്ങളിടെ എദ്യം വാശകളെ ചേരി അഭ്യർത്ഥി, എന്ന് നിങ്ങളെ സ്നേഹിയ്ക്കുന്നാണ്⁹ എന്നാമാത്രം ശ്രദ്ധ രിഞ്ഞുനാ....

വിമല.

ഞാൻ നിങ്ങളെയും സ്നേഹിയ്ക്കുന്നാണ്⁹....

കമല.

ഈതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഞാൻ പാഡുന്നതിനെ ശ്രദ്ധിച്ചു കേരാക്കുന്നതും എന്നിയ്ക്കു പാഡാൻ കഴിയാത്തതിനായല്ലാം ഓതു വാട്ടുവണ്ണം മനസ്സിലുംനാതും. എന്നെന്ന് സാധുവിമലേ, നമ്മുടെ ശൈക്ഷണ മാത്രമല്ല ഇം സമയത്തു തുടിച്ചേറ്റിട്ടില്ല.....പരക്കാ അദ്ദേഹവും നിങ്ങളെ സ്നേഹിയ്ക്കുന്നാണ്⁹. എന്നാണ്⁹ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹം പാഡുന്നതിനെ ശ്രദ്ധിച്ചുകേരാത്തതും⁹....

വിമല.

അദ്ദേഹം നിങ്ങളെപ്പോലെയല്ല....

കമല.

അദ്ദേഹം എന്നുക്കാഡാ നല്ലാണ്⁹; എന്നിയ്ക്കു പാഡാൻ കഴിയുന്നതിലും എത്രയോ അധികികം നാനായിട്ട്⁹ അദ്ദേഹം ഒന്നിലാ ഡികം തവണ നിങ്ങളോട് സംസാരിച്ചിട്ടാവെന്നു....

വിമല.

ഈപ്പു, അപ്പു! ഒരു രണ്ടം ഒരപോലെയല്ല....ശ്രദ്ധിച്ചു കേരാക്കു, ഞാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നതിനെ എന്നിയ്ക്കു തീക്കച്ചും പാണത്തു ഫലിപ്പിയ്ക്കാൻ വരു. അദ്ദേഹംപുല്ലും ഞാൻ എന്നിൽത്ത നെ ഒളിയ്ക്കുനാ....ഞാനെന്നും കണ്ണുവീരെരാത്രുക്കുനാ....ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നാണ്⁹ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിക്കുടെന്നാണ്⁹ എന്നിയ്ക്കു⁹....ഞാനദ്ദേഹത്തെ അത്രയികം സ്നേഹിയ്ക്കുനാ....

കമല.

ഇന്തിയും പറയു, വിമലേ.....നീങ്ങരാ സംസാരിയ്ക്കേം എന്ന് നീങ്ങരെ പത്രക്കു ഉണ്ടവയ്ക്കും....

വിചല.

രഹിയ പ്രധാസം.....നീങ്ങരാക്ക് ഒരിക്കലും മനസ്സിലാവി ദി; എന്നിയ്ക്കു നീങ്ങരെ പാഞ്ചമനസ്സിലാക്കാനും വയ്ക്കു....
കമല.

നീങ്ങളുടെ ചുണ്ടുകൾ പാഞ്ചന്ത് എന്നിയ്ക്കു മനസ്സിലായി എല്ലക്കിലും, നീങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സുനീക്കരിക്കാ പാഞ്ചന്ത് എന്നിയ്ക്കു മനസ്സിലാവും....

വിചല.

അദ്ദോഹം, ഇതാണു്....എന്നിയ്ക്കു എല്ലാം എന്നാനീ നാഭവണി സ്കൂൾഹിയ്ക്കുമെന്നാണു്....അദ്ദോഹം എന്നെന്ന തൊനാബന്ന നബവച്ച സ്കൂൾഹിയ്ക്കുമും....ഹാ! തൊൻ വിചാരിയ്ക്കുതു തിക ആം പാരാത്താപ്പുണ്ടു് സാഖ്യമുണ്ടു്....അദ്ദോഹത്തിനു തൊൻ ശോജിയ്ക്കുന്നബന്ധനവേദ്യും, അദ്ദോഹത്തിനു് എന്നെന്നെങ്കാഡാ റശ്യൂംബന്ധനവേദ്യും, എന്നെന്ന അദ്ദോഹം സ്കൂൾഹിയ്ക്കുമെന്നു് എന്നിയ്ക്കും....എന്നിയ്ക്കു് എന്നോടുതനെ സാപത്യമുണ്ടുകൊണ്ടു തോനാം. നീങ്ങരാക്കു കിരാച്ചകിലും മനസ്സിലാക്കുന്നബന്ധം

കമല.

ഒരു സ്കൂട്ടിക്കപ്പുത്തിലേയ്ക്കു നോക്കിയാൽ അതിലുംമുതൽ ഗ്രാഫിക്കും ജലമാണോ എന്നു. നൃക്കു ക്ഷണത്തിൽ പാശാം....നീങ്ങരും എത്ര സൂഖരിയാണു് അദ്ദോഹം കാണാനുില്ലെങ്കിലും എന്നുണ്ടു് നീങ്ങളുടെ പേടി....സ്കൂൾഹിയ്ക്കുകയും പേടിയ്ക്കുതെന്തിനുണ്ടു് അറിയാതിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവക്ക് എപ്പോഴും ഇംഗ്ലീഷാൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതു ചേരുകയും കാണാം....ക്രിസ്ത്യാദിവിജ്ഞാനവകുമാരി ഉണ്ടാക്കുന്നതു....ഈവിജ്ഞാനവകുമാരി ഉണ്ടാക്കുന്നതു....നോക്കു, വിമലേ, നമ്മുടെ ഉള്ളിലുമുള്ള ആത്മാവിജ്ഞാനവകുമാരിപ്പിനുണ്ടു് ഒളിച്ചുവെയ്ക്കുന്നുമുള്ള ശാത്യധ്യാനം മുലം, അതു നൃക്കുതനെ കണാതെന്നും വയ്ക്കാതായിത്തീരുന്ന....

വിചല.

തൊൻ കമലയില്ലാതെവള്ളാണു് എന്നിയ്ക്കുവിശാം....എന്നിയ്ക്കു കണം അറിഞ്ഞുകുടക്കിലും, തൊൻ കണം ചെയ്യുന്നിലേപ്പുകിലും, കണം കാണാനുിലേപ്പുകിലും, കണംതന്നെയലേപ്പുകിലും, അദ്ദോഹം

എന്ന സ്കൂൾഹിഡ്യുണമെന്നാണെന്നില്ലോ....തൊൻ ഇല്ലാതായാൽക്കൂട്ടടി അംഗദ്വൈഹം എന്ന സ്കൂൾഹിഡ്യുണമെന്നോ എന്നില്ലോ....അഞ്ചുക്കുമാണ്ടു തൊൻ ഒളിച്ചു, ഒളിച്ചു....സപ്പുവം എന്നില്ലോ ഒളിച്ചുവെയ്യേണ്ടി ധിരുന്നു....അതദ്വൈഹത്തിനേൻ കുറുച്ചലു....അഞ്ചുകുമാണ്ടു എന്ന ചുംബിഡ്യുണവോരു അഞ്ചുവരും ചുമർച്ചളിക്കുന്നു തലയിൽക്കുക്കുന്നു ചെയ്യാൻ എന്നില്ലോ സന്തോഷമാണ് ഉള്ളൂ....അഞ്ചുവരും എന്ന സൗതി ഡ്യുണവോഴത്തുകാളികും സുവം തോന്നം....പരക്കണ ഇങ്ങിനെ സ്കൂൾഹിഡ്യുണപ്പുടാൻ ആഗ്രഹിഡ്യുണതോ എന്നേൻ പക്ഷൽ തെറ്റാ നോന്ന വരും....

കമല.

നാഥരാ എത്തുവിധമാണോ സ്കൂൾഹിഡ്യുണക്കുതെന്നോ ആക്ക് പാ യാൻ കഴിയുംഃ....ചീലർ കുമുഖിയം സ്കൂൾഹിഡ്യും, മരു ചീലർ മനാശവിധം; സ്കൂൾഹം ഖുടതാ അതോ ചെയ്യും; സ്കൂൾഹംഹായതു കുക്കാണോ എല്ലാം നന്നാം....നാഥരാ നമ്മുടെ അന്തർഭാഗത്തു സ്കൂൾഹ തതിനേൻ തുട്ട കെട്ടുന്ന; എന്നിട്ടോ ഒരു കുടുക്കുന്നുന്നു രഹപുത്ര പക്കിഡ്യുടെന്നു തുട്ടപോലെ അതിനെ നാം നോക്കിക്കാണുന്നു.... തുട്ട നമ്മുടെനാണോ; പരക്കണ പക്കി ആരക്കുടെയുള്ളൂ. നാഥരാ അതിനെ പേടിയോടുകൂടി കാവാർന്നാില്ലുന്ന, അതിനു തണ്ണുപും ദിശപും ചാറാതെ നോക്കുന്ന; എന്നാൽ എന്നതാണോ അതു ചെയ്യുക എന്ന നടക്കരിംതുകൂ....എന്നോ സാധ്യവിഹലു, നമ്മുടെ അഞ്ചാരാഗംപോലെ നമ്മളിൽനിന്നുന്നകുന്നവില്ലുന്ന ധാരകാനം ലോക തതിലില്ല. നാഥരാ കാത്തിരുന്ന മനസ്സിലാക്കാൻ നോക്കണം....

വിശ്വ.

നിങ്ങരാ അഞ്ചുവരുത്തു സ്കൂൾഹിഡ്യുണമോ?

കമല.

ആറേ?

വിശ്വ.

അഞ്ചുവരുത്ത....

കമല.

എങ്ങിനെ തൊൻ അഞ്ചുവരുശ സ്കൂൾഹിഡ്യുണതിരിയുംോ?

വിശ്വ.

പരക്കണ അഞ്ചുവരുത്ത തൊൻ സ്കൂൾഹിഡ്യുണതുപോലെ നിങ്ങരാ സ്കൂൾഹിഡ്യുണമോ?

കമല.

നിങ്ങളെ സ്കൂൾഹിഡ്യുന്നതുപോലെ ഞാൻ അഭ്യേഷഃത്തായും സ്കൂൾഹിഡ്യുന്ന ശ്രമിഡ്യുനാണോ?

വിമല.

പക്ഷേ അഭ്യേഷത്താട്ടിള്ള നിങ്ങളിടെ സ്കൂൾഹം എറിയാലോ?....

കമല.

രംഗിളിടെ സ്കൂൾഹം എറിപ്പോരയും വരം ഏനു ഞാൻ വിചാരിഡ്യുനാില്ല.

വിമല.

എന്നാൽ അഭ്യേഷം എന്നെന്ന എന്നതിലധികം നിങ്ങളെ സ്കൂൾഹിഡ്യുനാണെങ്കിലോ?

കമല.

അഭ്യേഷം എന്നിൽ എന്തിനെ സ്കൂൾഹിഡ്യുനാവോ അതിനൊന്നിലും സ്കൂൾഹിഡ്യു; എല്ലാം കനാണോ. ....നിങ്ങളിടെ പ്രാണേശപരനെപ്പോലെ എന്നോട് യോജിപ്പുള്ള മഹാരാജം ശ്രമിയില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്കൂൾഹിഡ്യുനാണെന്നും കാണുന്നോരും, അഭ്യേഷം എങ്ങിനെ നിങ്ങളെ സ്കൂൾഹിഡ്യുനാണോ? അഭ്യേഷം ഇനി അഭ്യേഷത്തപ്പാലുമോ എന്നൊപ്പാലുമോ ആയിരിജില്ല....

വിശല.

അഭ്യേഷത്തിനു സ്കൂൾഹിഡ്യുവുന്നതായി യാതൊന്നും എന്നില്ല; ഞാൻ അംഗിയുകയേ ഇല്ലെന്നുള്ളത്തല്ലോ നിങ്ങൾക്കായാം....

കമല.

വിമലേ, എന്നു ഉമ്മവെയുള്ള; എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളിടെ അംഗിവില്ലായ്ക്കയും വിചാരിഡ്യുനു ആ കനിനൊക്കൊരു ഒരും വില കൂടിയതല്ല എന്നീ അംഗിവു എന്നു ഞാൻ പറയുന്നോരും എന്നു വിശപസിയുള്ള. ....അഭ്യേഷം കത്തിയതിലധികം നിങ്ങൾ സുന്ദരിയാണെന്നും, നിങ്ങളിടെ വികാരങ്ങൾ വളരെയധികം അശായങ്ങളാണെന്നും ഞാൻ അഭ്യേഷത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുക്കണം....

വിമല.

നിങ്ങളുള്ളപ്പോരും എന്നു അഭ്യേഷം സ്കൂൾഹിഡ്യുനും നിങ്ങൾക്കു വരുത്താൻ കഴിയുമോ?

കുല.

ഞാനിവിട ഉള്ളതെക്കാണ്⁹ ആഴ്ചയം നിങ്ങളെ സ്നേഹി റൂതാക്കനാപക്ഷം, ഞാൻ ക്ഷണാരഥിൽ ഉവിടെനിന്ന പാരതത്ത് കളിച്ചു....

വില.

ഞാൻ നിങ്ങളെ പോവാൻ സമ്മതിയ്ക്കില്ല....

കുല.

ഞാൻ സ്നേഹിയ്ക്കാതാമുാ, ചിന്ന അതേ ശതിയുള്ള....
വില.

അതെന്നു വസ്തുത ഭഃവിപ്പിയ്ക്കു....
കുല.

അതു വരം.

വില.

ഹാ, ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന — നിങ്ങളെ സ്നേഹിയ്ക്കാൻ!....

കുല.

വളർക്കാലമായി ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിയ്ക്കാൻ തു ദായിയിട്ട്....

വില.

ഞാൻ അതില്ല; ഒന്നാമതായി കണക്കേപ്പാരി എന്നിയ്ക്കു നിങ്ങൾ കൂടുന്നതു സ്നേഹം തോന്തരിയില്ല—എന്നിയ്ക്കു നിങ്ങളെല്ലപ്പറി സ്നേഹംതോന്തരാജാജായിനന്നത്, എങ്കിലും.... ഒരിയ്ക്കു എന്നിയ്ക്കു തോന്തരക്കുണ്ടായി. ....ഹാ! കട്ടംകൈ, വലിയ കട്ടം കൈ. ....പക്കി നിങ്ങൾ ഇന്തിരാധായാണെന്നു ഞാനാഖിത്തിൽ നില്പു. ഞാൻ നിങ്ങളായിരുന്നവെക്കിൽ, ഭഷ്യയായിപ്പോയേരേ....

കുല.

ശ്രീ, എൻ്റെ സാധുവിമലേ, ഒരിയ്ക്കുലുമില്ല. ....നിങ്ങളുടെ അന്തരാജ്യാവിന്നെല്ലംബന്നാഡിച്ചേടത്തോളം ഒരിയ്ക്കുലും നിങ്ങൾക്കു ഭഷ്യയാവാൻ വരും; പക്കി, ഭഃവംകാരണം, നല്പുവള്ളായിരിയ്ക്കു സംഭവണിനെന്നു നിങ്ങൾ ശാന്തിയാതായിട്ടുണ്ടാവാം. ....നാല്പു വളായിരിയ്ക്കാൻ ദൈരൂം പോരാജത്തിട്ട്, ഭഷ്യത കാണിക്കുന്നതു ധമ്മമാണെന്നു നിങ്ങൾ കൗത്തിയിട്ടുണ്ടാവാം. നമേ ഭഷിപ്പിയ്ക്കുന്ന നാവകൾ¹⁰ എല്ലാത്തരം ആപത്രം വരട്ടു എന്ന നമ്മളാശിയ്ക്കുന്ന; എന്നിട്ട്, എന്തെങ്കിലും ചെറിയോരാപത്ത്¹¹ അവക്കണ്ടാക്കുന്നോ

ശൈല്പ്പുംതന്നെ, അവതരണ ക്ലൗഡ് റൂട്ടേഞ്ചിൽ അതി നായി നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗവഞ്ചിം ഉപേക്ഷിയ്ക്കുന്ന സന്തോഷത്തോട് കൂടി നാഥരാ തെള്ളാബാധനാ. പരക്കു ആവശ്യത്തു വരുന്നതിനു മുമ്പായി ഏതുകൊണ്ടു നുകൾവരെ സ്നേഹിച്ചുകൂടാം നമ്മുടെ ഗോപി ദർശനകാണ്ടു മുൻകൂട്ടി ചെല്ലുന്നതു രദ്ദിയ്ക്കും തെറ്റാവാൻ വരും; ഏതുകൊണ്ടാണും, ലോകത്തിൽ ഒരാൾക്കും സുഖം ഏതെന്നൊന്നും ശുഭാജായി എന്ന വരിയ്ക്കു....

വിമല.

എടുത്തിരിക്കു, ഒന്നുകൂടി എന്നില്ലെങ്കിലും തോന്നുന്നു. .... ശരത്തം; ആദ്യത്തിൽ എന്നില്ലെങ്കിൽ ചുംബിയ്ക്കുന്ന വരും യിങ്ങനു.... ഹാ! നിങ്ങളിടെ ചണ്ടകക്കലി എന്നില്ലെങ്കിലും പേടിയായി തന്നു.... കാരണം എന്നില്ലെന്നതുകൂടാ.... ഇപ്പോഴോ.... അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ പലപ്പോഴും ചുംബിയ്ക്കുവണ്ണോ?

കമല.

അദ്ദേഹമോ?

വിമല.

അദ്ദേഹ.

കമല.

ഉച്ച്, വിമലേ; നാനുദ്ദേശ്യത്തോധ്യം.

വിമല.

എന്നുംകാണും?

കമല.

കാരണം, ഒരു ചുംബനാംകൊണ്ടല്ലാതെ പാഠത്തായിയില്ലും വരുംതന്നു കാര്യമാക്കുന്നു. ....കാരണം, ഒരു സമയം ഒരു ചുംബനാം ആരുംഞാപിച്ചാൺമാത്രമേ നമ്മുടെ ആത്മാവിലെ അത്യഗാധ സ്വഭാവം അനുഭവം അനുഭവം പരിഗ്രാമംമുഖ്യമായവ പുറത്തുയ്ക്കു വരികയുള്ളൂ....

വിമല.

നാനുജ്ഞപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കുദ്ദേശ്യത്തെ ചുംബിയ്ക്കും....

കമല.

നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ, നാനിനി അദ്ദേഹത്തെ ചുംബിയ്ക്കുമ്പോൾ വെള്ളും....

വിമല.

[ചപ്രകൃന്ന ചൊട്ടിക്കണ്ണത്തുകാണും] നാനില്ലാത്തപ്പോഴും... നിങ്ങൾക്കുദ്ദേശ്യത്തെ ചുംബിയ്ക്കും....

[കുലവുടെ ചുലവിൽ തലവെച്ച്
വാഴക്ക ദേശവുന്ന]

കുല.

വിചലേ, കാഡാതിരിയോളി; റാഞ്ചറ വളരെ നൃസരിയാ
ദ്രോക്കൻ....

വിമല.

ഞാനൈനിനാണ് കരയുന്നതെന്നു് എനില്ലെന്തുട്ടോ.
എനിസ്തു ഭൂവമെന്നമലിപ്പു. ....റാഞ്ചരെ ഉണ്ടതിയതിൽ ഞാൻ
സന്ദേശിപ്പിച്ചുന്നു....

കുല.

എനില്ലും റാഞ്ചേലെ ഉണ്ടതിയതിൽ സന്ദേശിപ്പിക്കും. ....
വരു, നൃക്ക പോവും. ....ക്കു മനസ്യാത്മാവിനു വാട്ടുള്ളതിലു
ഡിക്കു ഒരാത്മാവു സുവമനാടവിച്ചേടത്തു് വേണ്ടതില്ലയിക്കും റോറു
റാണ്ടുന്നതു നന്നല്ല....

[അബ്രഹാം കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്
രണ്ടാമപദം പോകുന്ന]

രംഗം III വീട്ടിനാളുള്ളിൽ ഒരു ദാരി.

കാത്തിക്കാവാവുണ്ടു് വിലായും മുറിയുടെ അരാളു
വിളക്കിൾനിച്ചലിൽ റാണ്ടു്.

കാത്തിക്കാവാവും.

എന്നു സാധ്യവിമലേ, ആളു പാജതാലും ശരി, ഇതു
റാഡാക്ക കാച്ചുപ്പിക്കുന്നു്. ....റീ തലയിളിക്കുന്നബേബുളും, ഇതേ
സമയത്തു് റീ റാഡാക്ക കല്ലുനീർ തുടങ്ങുകയാണു്....

വിലാ.

പാക്കേ, മരച്ചുറീ, ഞാൻ പരാത്തിപ്പേ, സന്ദേശിപ്പിക്കൊണ്ടു്
മാത്രമാണു് എനില്ലു കല്ലുനീർ വാങ്ങുന്നതു്?....

കാത്തിക്കാവമുഖം.

സന്ദേശിപ്പിക്കൊണ്ടു് ആളുക്കരാ ഇണ്ടിനു കരയാറില്ല....
വിലാ.

ഉയ്യു്, അവർ കരഞ്ഞു; ഇല്ലെക്കിൽ ഞാനാിപ്പോഡാ എന്തിനു
കരഞ്ഞും....

കാത്തിക്കാവമുഖം.

ഞാൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളും. ....കുലവെയ്യുറീ
റാഡാക്ക പാജാനാളുംതും ഞാൻ കേട്ടുകഴിഞ്ഞു. അവരും

പാട്ടേന്നോലെ എന്നിള്ളു പറയാൻ വജ്രം. ഞാൻ പാഠപ്പൂന്മാദിലൂത്ത ഒരു കിഴവിയാണ്; എക്കിലും ഞാനം ഭിംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്; നീങ്ങല്ലാതെ ഇം അലാക്കത്തിൽ എന്നിള്ളു മാറ്റമില്ല. ഒരു സമയം കമല പാജതവജ്രേഷ്ടവിധം അതു സൈന്യരൂപമാണെങ്കിലും സത്യസ്ഥിതികലാശില്ലായിരിയ്ക്കും, ഞാൻ സാംഖ്യികയുണ്ടാണെന്നും എക്കിലും ഏറാവുഡയിക്കുന്നുണ്ടെന്നും എന്നും ഏറ്റപ്പും നൃായുഞ്ചലാശിക്കാണുക; ഏറാവുഡയിക്കു എന്ന തന്മാദ്ധ്യം നിന്മാണങ്ങളായവ അവബലംജാജ്ഞാജ്ഞാജേനാ മില്ല. ....എൻ്റെ സാധുവിമലേ, ഒന്നന്നീഈള്ളു നല്പവന്നുമാറിയും —ഓതിതാണ്, നീ എത്രതന്നു പുന്പിരിക്കാണാലും, നിന്റെ കുപിളകരാ അധികാധികം വിള്ളൽവരികയാണ്; നീ തനിച്ചു നേന്നു തോന്തിയാൽ ഉടനെ നിന്റെ ക്ലൗഡിൾ പൊഴിയുന്നു. ഇങ്ങിനെ അപേരവേരാട്ടതനെ യുഖംചവജ്ഞന്തു തൊന്താണ്. ....നുബാരം സപയം വിചാരിയുണ്ടാണെന്നും, നമ്മുടെ കരച്ചിൽ റക്കത്തമാണും, അതു റാപ്പത്രപ്പുണ്ടും; പക്കബ നാമാരം മരണത്തോടടച്ചമാണും ക്ലൗഡിക്കരാണും, അതേ ക്ലൗഡിക്കരാക്കമാത്രമാണും, അഡി വുള്ളുതനും ദച്ചക തീച്ചപ്പെട്ടും....ക്ലൗഡിക്കരാളിക്കാരാ നുഓരം ഇം പലതുംണ്ടാണും എന്നിള്ളുറിയാം; പലപ്പോഴും കരയാതിരിയുണ്ടനും അധികം റാപ്പത്രം. ....പക്കബ നുബാരം എത്രതനു തടാന്തരൂപോകിയാലും നില്ലാതെ ക്ലൗഡിൾ ചാട്ടനുത്തെപ്പാണോ അപ്പോരം അതിൽ സത്യമായിട്ടും എന്നോ ഒന്നാണെന്നു നമ്മാ വിശ്രസിയുണ്ടാണെന്നും; അപ്പോരം, അതിനു മുകളിയായിക്കാണുന്ന സുന്ദരപ്പുകളിലെല്ലാംവെച്ചും എറാവുഡയിക്കുന്ന വാസ്തവമായിട്ടും എന്നോ കണ്ണും അതിലുണ്ടെന്നും നുബാരം സപയം സഹിയുണ്ടാണും....എന്തു കൊണ്ടാണും, വിഭലേ, റോക്ക്, പലപ്പോഴും ഇംഗ്രേഷിലും ധാരാളിയുണ്ടാണും; ഒരു നാം, നമ്മുടെ ക്ലൌഡിൾഡുടെ സംസാരിയുണ്ടനുതും; ഒരു നാം, നമ്മുടെ പ്രത്യേകിയുടെ ശംഖേ അറാറെന്നു അശാഖയെന്നിൽനിന്നാണും അതു നമ്മുടെ ക്ലൌഡിൾഡും ഇറന്നവാരുന്നതും....

[കുല, ആര്യം കാനാതെ, ധറിയുട
മനോ അബാത്രു മുവേദരിയുണ്ടനു]

കുന്തതിക്കാവുണ്ടാ.

എൻ്റെ സാധുവിമലേ, വളരെ വളരെക്കാലായി നീ കരയുണ്ടാണെന്നും കരാഡാംകാരായിരിത്തനു റക്കമെന്നു നിന്റെ ക്ലൌഡുവാനുമായാം. ....ഇന്തമാദ്ധ്യിനു അവസ്ഥാനിയുണ്ടും മാറിയാണും നിന്നും

വിചാരമെന്നു് എന്നോടു പായു. ....ഞാൻ ക്ഷേമയോട്ടുടർന്നു എന്നുറന്റെ പതിവുമുലയിൽ ഇങ്ങനു് അതിനെവൈച്ചു തിരിച്ചും ഒരിച്ചും ഗോക്കിവായനാ; നീ മൂലധനായ ഭദ്രവാഹിയുംഡാം യാതാനം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുജീവിച്ചും, വിനാക്കന്തതീചേപ്പൻ ഭദ്രവം കണ്ണ ഞാൻ സക്കടപ്പെട്ടുനണ്ണുക്കില്ലും, ശാന്തതയോട്ടുടർന്നു സംസാരിപ്പുവാൻ ഞാൻ ഗോക്കനാണു്. ഇങ്ങനെന്നുള്ളൂടെ ഭദ്രവഞ്ചികൾ ഒരു പ്രതിവിശയേ ഉള്ളിൽ; ഒന്നാകിൽ വാിഷലിബലാരാ മരിയുണ്ടും, അബലുക്കിൽ മന്ന ആരാ മുരിഉ ഇവിടെനാനു പോണ്ടും. ....അപ്പോരു അരുണാനു് പോകേണ്ടതു്—മൂലധപരവിയി വൈക്കിയിട്ടുമാത്രം ഇങ്ങോടു പാശ്ചാത്യചു അഉള്ളാത്തേ?....

റിഡല.

എന്തിനു് ആ കരാരി? വേണ്ടതില്ലയിക്കും നോരുന്നു എന്തൊ ചേപ്പൻ അഉള്ളേണ്ടതു്?

കമല.

[ചുമ്പോടു റാന്നിട്ടു്] എന്നുറന്റെ സാധ്യവിമലേ, ആക്കം വേണ്ട തിലധിക്കും നോരുന്നു എന്തിചേരുന്നു സാധിയുണ്ടില്ല. ....വരേണ്ട കാലം വന്നുവേ ആരം എന്തിചേരു; നമ്മുടെ ദുരന്ത്രീ പാശ്ചാത്യതു ശരിയാണു്....

വിമല.

ദുരന്ത്രീ പാശ്ചാത്യതു ശരിയാണുക്കിൽ, നൃക്ക വലിയ ആപത്തു വരാനിരിയുന്നു....

കചല.

ദുരന്ത്രീ പാശ്ചാത്യതു തെറാബന്നക്കിൽ, അപ്പോഴും കിന്ന ക്ഷേമനാരിതണ്ണാവും.....ഹാ! വിമലേ, പ്രായണ പലഹോഴും ദാക്കു് എന്തെങ്കിലും ഒരു ക്ഷേമനാരി തീരംതത്ഫക്കാമെന്നാമാത്രമേ വരു; എന്നുറന്റെ കൊള്ളേതാത്ത അറിവിനൊമാത്രം ശ്രദ്ധിയുണ്ടു പക്ഷേ, നമ്മര എന്നുവുംയിക്കും സുരംഗാനിട്ടുള്ളതിനെ തിരഞ്ഞെടു ചുക്കാതാവും ഉണ്ടം; ഇപ്പോരു നിംബളുടെ ക്ഷണിക്കിനു മാട്ടുണ്ണ ക്ഷേമനാരിരാണു് എന്നുവുംയിക്കും സുരംഗായിട്ടുള്ളതു്.....കിാച്ചു ദിവസംശായിട്ടു് എന്നുയും സ്പന്ദമതയില്ല; നമ്മുടെ കൈവശംഡു സ്വന്തസ്ഥിതികളുടെ അടിയിൽ ഒരു ദൈത്യതയ വാസ്തവം, നമ്മുടെ അന്തഃകരണാത്തിനും അത്യശായതയിൽ ഒരു മഹത്തമായ വാസ്തവം, കാലം ദാനകിട്ടാൻവേണ്ടി കാത്തുനാിപ്പുണ്ടുണ്ടു് ദാനിലധിക്കും തവണ ഞാൻ എന്നോട്ടതനെ പാകയിട്ടാം

യിട്ടുണ്ട്; നമ്മുടെ ഏറ്റവും വാദകിനംതന്നെ അതിൻറെ പുജ്യാർഹിയുടെ തെളിവു കിറയ്ക്കുംണ്ടുാണെന്ന് അതിൻറെ കല്പനാരീകരണേ തുടങ്ങുന്ന നികാരം കഴിവില്ല.....ഈനും സ്വന്തുമായി എന്ന് അഭിനന്ദന ചൊണ്ടും എല്ലാം കഴിയും എന്ന് അഭിനന്ദന ചൊണ്ടും എല്ലാം കഴിയും എന്ന് അഭിനന്ദന ചൊണ്ടും .....എന്നും വിമലേ, അഭിനന്ദനയാബാട്ട്; പ്രീതി ചുംബിയും. മോം ചെവകി; നിങ്ങളുടെ പ്രിയരഥ്യും നിങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിയും നാണ്ട്.... .

വിമല.

നിങ്ങളിൽ എവർക്കുടെ പ്രോഗ്, എന്നോടുകൂടിത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ചുംബിയുള്ളകയില്ലോ?

കമല.

ഞാവിനി അദ്ദേഹത്തെ ചുംബിയുള്ളകയില്ല. നമ്മൾ ഒരച്ചി ആശ്രിപ്പോരാ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ചുണ്ടുകളെ ചുംബിയും; അഭിനി നീ, അദ്ദേഹത്തിൻറെ ചുണ്ടുകളിനു് എഴുന്നിറക്കുംണ്ട് തുടിച്ചുന്ന തന്നുംതന്നുംപോലെ, എവരിയുള്ള പായാനമുഖതല്ലും ഞാൻ പാശ്ചാത്യതീക്ഷ്ണം....

വിമല.

എന്തേ ഉണ്ടായതു്? നിങ്ങളുടെ കല്പനകൾ തിളങ്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്തോ കനു് എന്നിൽനിന്നു മഹത്വവുള്ളനാണു്....

കമല.

എൻറെ കല്പനകൾ തിളങ്കുന്നതു് എവരിയുള്ള ധാരാനാം മാച്ചു വെയ്ക്കുന്നുനാണു് എന്തായതുകാണുണ്ടു്.....എന്നാൽ കിരുച്ച നിശ്ചിയ ഔദാഹരണു്, അദ്ദേഹം കരത്തുന്നതിലും എത്രേം അഡിക്കം അഹായമാണു് അദ്ദേഹത്തിന നിങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹമെന്ന ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി....

വിമല.

അദ്ദേഹം അതു പാശ്ചാത്യഃവാ?....

കമല.

ഇപ്പു, അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യികനാഭവക്കിൽ എവരിയുള്ളതു് ഉണ്ടു് തോന്നകയില്ല....

വിമല.

നിങ്ങളെല്ലയോ, അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ സ്നേഹിയുംതായോ?

കലം.

അഭ്രഹമതരീനാ റിംഗലോട്ടുമുട്ടരോടൊളംതന്നെ എന്നോടിഷ്ട് ചീലം....

വിശല.

ഹാ! എൻ്റെ സാധാരണ്ട്രിയായാണോ! ....പക്ഷേ അതു വരാൻ ദായാ. ....എത്തിരെന്നാണോ അഭ്രഹമതരീനാ റിംഗലോട്ടുമുട്ട ഗോപം കിറയുന്നതോ? എന്താണോ ചെയ്യേണ്ടതെന്നു പറയു. റിംഗം ഒരു സുവാസിരൂപക്കിൽ ഇന്ന രാത്രി റിംഗരു തനിച്ചുവാൻ വായ്പാ. .... ഞാൻ റിംഗളുടെ കൂടുതലീയില്ലെന്നോ? ....ഞാൻ അഭ്രഹമണ്ഡരു പറയും....

വിശല.

വേണ്ടാ, വേണ്ടാ. ....വിമലേ, അഭ്രഹമതരീന്റെ അടക്ക ഫലപ്പൂർ ചെല്ലു. ....ഇന്നേന്നെല്ലാലെ ഒരിയ്ക്കലും ഞാൻ സുവാസം ദാരിയില്ല....

[അവൻ മെംഗമായി അനൈറ്റാന്നും ചുംബിയ്ക്കുന്നു.

രണ്ടുപേരും രണ്ടു വാതിലുടെ പോക്കനു]

മുന്നാമ്പിം

രംഗം I തോട്ടതിൽ.

കുഞ്ഞന്നാഡിയും വിമലയും മുവേരീയും.

വിമല.

എന്നിയും മാപ്പ തരണം — അഞ്ചലയും തവിച്ചാവുകരാണെങ്കും, എന്നിയുറിയാം. ഞാൻ എപ്പോഴും അഞ്ചലയും ശല്യമാണും; പക്ഷെ ഒരു നീമിഷംമാത്രമേ ഞാൻ നില്ലുന്നാളും. ....ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്നെന്നാണു് എടുത്തിയാണുടെ മറിയിൽവാനു പോന്നതു് — ഞാവർ ഉറക്കിയിരിയുണ്ടു്; ഞാനാവതെട ചുണ്ടുകളിൽ ചുംബിയും, എന്നിട്ടും ഉണന്റില്ല — അവതെട കിട്ടും യിൽ നക്കി തുമ്പരാ തിന്നുന്നണം, എക്കിലും....ഞാനാവരെ അഡിക്കരേരു താമസിപ്പിയും ചുംബിയും പോയി അവരെ ഉണ്ടത്താം — അവർ ഉറക്കത്തിൽ തേണ്ടുനു. തനിച്ചു് അവരെ ഉണ്ടത്താൻ എന്നിയും ദൈര്ഘ്യം അഭിപ്രാന്തം, ... ഇതുവരെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു തെറോ ശരിയോ എന്നെന്നിയും മനസ്സിലായിട്ടില്ല — അബ്ലൈക്കിൽ ചീതെന്നോ നല്ലതോ എന്നു്....എടുത്തിയാണ്ടു് എന്നിയും ചോദിയും വരും; എന്നെന്നു പക്കിൽ തെറോബന്ധകിൽ അഭ്യന്തരായും മാപ്പ തക്കമല്ലോ.

കുഞ്ഞന്നാഡി.

വിമലേ, എന്താണതു്? — ഇങ്ങൊട്ട് വരു, ഈ ബെബബ്യിനും ലെയ്യും; എന്നെന്നു മടിയിലിരിയുംതു്. നീ എന്നോട് സംസാരിയുംനോബാധ ഞാൻ നിന്നേൻ തലകട്ടിയിൽ തിരപ്പിടിയ്ക്കാം; എന്നു കാണാഞ്ഞതാൽ, ക്രോക്കടി ദൈര്ഘ്യത്തോടെ നിനക്ക സംസാരിയും സാധിയും....നിന്നേൻ എദ്ദുത്തിൽ ഒരുമിന്ന ഭാരം കയറിയിട്ടുണ്ടു് എന്നിയും തോന്നുനു....

വിമല.

എന്നെന്നു ഏദയത്തിലപ്പും....എന്നിൽ.... എവിടെയെന്നു് എന്നിയുറിഞ്ഞുതുടാം....കയ സമയം എന്നെന്നു ആത്മാവിൽ....അഭ്യന്തരക്കാണ്ടു കയിയിയുണ്ടു്, എന്നെന്നക്കാണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയുണ്ടു് — എന്തിനെന്നു്....എന്നിയും എന്നിയും അതിനൊപ്പാാം ഒന്നം

കുന്നാമക്ക്

അബിഭാവിട്ടില്ല; എങ്കിലും എൻ്റെ ആത്മാവ് സ്വതന്ത്രമായിരുന്നുപോരാതക്കാൽ കുറേക്കൂടി സുവം തോന്നുന്നുണ്ട്.....

എല്ലാണ്ണി.

വിമലേ, എൻ്റെ മാറ്റമാണ് നിന്നില്ലെങ്കായിരിയ്ക്കുന്ന തും! എന്നിയ്ക്കു നിന്നോടും സംസാരിയ്ക്കുമെന്നുണ്ട്—എൻ്റെ രഖവം പതിവുമെല്ലപ്പു; എൻ്റെ ചുംബവാദംരക്ഷാളിലിരുന്നീടും നിന്റെ കവിക്കളിലെ കാമാപ്പുവകരക്ക ജീവസ്ഥായ്ക്കുന്നില്ല; മുഖവാക്കെ തൊന്തരിൽനിന്നും ചുംബിയ്ക്കുമോരാ നീ പുഞ്ചിരിക്കും മുളാവുണ്ട്....

വിമല.

അക്കാലംപുളിൽ തൊൻ കുറേക്കൂടി എന്റെതവണ പുഞ്ചിരി ക്കുംലുംശാഖാവാം; പക്കു ഇപ്പോളാണ് എന്നിയ്ക്കു ഡിക്കും സുവം....

എല്ലാണ്ണി.

വിമലേ, എന്നിയ്ക്കു നിന്നുമെല്ലപ്പു. ....സാധ്യപ്പേജം എന്താണ്ടുകുംഡിയും ആത്മാവു പിന്നേയും സുവംകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങളാണ്. ....ആദ്ദേ, മുത്തു മതിയാക്കക; മുന്ന നിന്നൊന്ന് സ്വാഗത്യംകെട്ടത്രുന്നതെന്നുണ്ടോ എന്നോടു പാരു....

വിമല.

എല്ലാത്തിന്റെ പോരുകയാണ്....

എല്ലാണ്ണി.

ആരം?—കമലയോ? അഞ്ചിനൊ അവരും നിന്നോടു പാണ്ടുവോ?

വിമല.

ഉച്ച്....

എല്ലാണ്ണി.

എപ്പോരും?....എന്തിനു പോകുന്നു?

വിമല.

അവർ പാശത്തില്ല....പക്കു തീച്ചുയായും പോരും; അതുവേണ്ടതോണ്ടോ അവക്കിപ്പോരാ തോന്നുന്ന, അതു ചെയ്യാതിരിയ്ക്കില്ല....തൊൻ എന്നോടു ചോദിയ്ക്കുയാണ്, തൊന്നുല്ല അതിനു പകരം പോകേണ്ടതെന്നോ....

എല്ലാണ്ണി.

ആരം?—വിമലേ, നീയോ?—പക്കു എന്താണുണ്ടായതും?....

വിമല്.

ഒന്നും കണക്കാണില്ല! സാഹിത്യാട്ടപ്രകാശിയ്ക്കുന്ന, ഇതിനു പ്രധാന ഒരു ചെമാനമില്ലെങ്കിലും, അവരുടെക്കാണ്ട് കരയില്ലെങ്കും അതുകൊണ്ടാണു. ....എന്നാൽ, പാര്വതീ, അഞ്ചം ഒമ്പതം തൃടിയിരിജ്ഞുമോഡി, ദിനത്രൂദിശ്വര അടക്കാർച്ചപ്രാണി ഒന്നു തോം ഇവരെപ്പറ്റിരുത്തുന്ന ആലോച്ചിപ്പും യാഥിലുണ്ട്. ....നിശ്ചാരം രണ്ടാഴ്ചാള്ളടി തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ നിശ്ചാരം അതുകൊം സുഖിച്ചും യോജിച്ചുമിരുന്നതുകൊണ്ട്, അടക്കത്താത്തുംതോടും എന്നും മിണക്കാൻ വയ്ക്കാതായി. എന്നും മിണക്കാൻ രബാള്ള ചേരും പിന്നാലെ റക്കപ്പാൻ കൈവിലരതിലും അനറ്റയെല്ലാത്ത ഒരു ചെവം നിസ്വാരജിവിമാത്രമാണ് തോഭവാ പലദ്ദേശ്യം എന്നും എന്നോടുതന്നു പാഠത്തിട്ടുണ്ട്; പക്ഷേ നിശ്ചാരം രണ്ടാഴ്ചം ഏറ്റേന്നാട് അതുകൊം വാതില്പും കാണിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദാണി ക്രമോളം വേഗത്തിൽ തോൻ അതുപ്രകാരം ചെയ്യില്ല; എന്നും, എന്നും സപാസ്യമരിപ്പാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഏരേന്നാട് കൂടുടെപ്പും രാൻ നിശ്ചാരം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൂടം ചെയ്യുന്നു. തോനുള്ളപ്പോരാ നിശ്ചാരം റണ്ടാള്ളം റല്ല നേരംപോക്കരായിരിജ്ഞും; പക്ഷേ ആ ഒരു സുഖം നിശ്ചാരം കാരോ ആത്മാവിലും ഉണ്ടായിരില്ലെല്ലും; ഭാരിപ്രാവിടിച്ച ഒപ്പാം ചിത്രപോലെ തോൻ നിശ്ചാരം റക്ക ക്കണക്കായിരിജ്ഞും. അതു നിശ്ചാരം കുറഞ്ഞു, എന്നേറെയും. എന്നും മരസ്സിലുംകാൻ സാധിയ്ക്കുന്നില്ലെന്ന തീക്കച്ചും തോനാറി ധനാംശം; പക്ഷേ ഈ കാര്യം മരസ്സിലുംകാണിയേ കഴിയു എന്നും തോനാറിയുന്നാണെന്നും....

ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

എന്നും ഓമനേ, ഫുംഗപ്പുട് എന്നും സാധു ഓമനേ, കമല പറയാവള്ളുതു ശരിയാണു—നാഈ ഇതുനേൽ സൗദരിയാബന്നു തോൻ കൈതിയില്ല. ....പക്ഷേ നിന്നക്കു മരസ്സിലുംകാണില്ലെന്നു നാഈ കയറ്റുന്നതു ഏതേന്നും നാനിന്നുണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെന്നു കുറിപ്പും തോശംകാണിയാമെന്നു നാഈ വിചാരിയ്ക്കുന്നാണെന്നും! എന്നും സാധു വിമലേ, റാട്ടക്കു കാരുണ്ണാള്ളം അടക്കിയിലപ്പെട്ടുകുന്നു! ആളുകളിലെ അനാരാഗത്തിനുള്ള കാരണാശരം ആക്കം പറയാൻ വയ്ക്കും. പക്ഷേ നാഈ ഇപ്പോൾത്തുന്ന പാഠത്തിൽ നിന്നും പറയാനായ നിലിച്ചും

രൂപാമങ്കം

ഈതൽ റാബിക്കുടാനം മറ്റൊരുക്കാവതയില്ല; ഞാനാണ്, ഞാൻ ലാത്രമാണ്, ഒന്നാം അഭിയാത്തതോ....

വിശ്വ.

അല്ല, അല്ല, അതെങ്കിടെ എത്രയാണ് ഈ പറയുന്നതോ.... ഞാൻ ഏതെന്താക്കാണോ വേണ്ടതെന്നു എന്നില്ലറിയാം; പെക്കണ്ണ നിങ്ങളെപ്പോലെയാണ് എന്നില്ലെങ്കിൽ വജ്രാ....

എല്ലാംണി.

വിശ്വലേ, ഞാൻ റാബനു കണക്കാലറിയാത്തെങ്കിലില്ലെന്നു; ഞാൻ ധാരാത്താനം കണക്കില്ല. ....എന്നോടു ഈ വിധം നീ പറയുന്നതു കേരാക്കണമ്പാം, എന്തു സപ്രദേശത്തിൽനിന്നുന്നോ നീ പറന്നവനില്ല ഇതെന്നു ഞാൻ ഏന്നോട്ടെന്നു ചോദിയുന്നു....

വിശ്വ.

കുലയിൽനിന്നോ....

എല്ലാംണി.

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടി, കുമല നൃക്കാക്കഡിലുണ്ടോ ജീവൻ വെപ്പുണ്ടോ; നമ്മൾ അവരെ അരിസ്തത്തുള്ളൂടുണ്ടോ നമ്മുടെ ജീവിത തനിക്കും ഉറവു സൗംസ്കര്യമാണു തുടങ്ങുന്നു. ....പെക്കണ്ണ, വിശ്വലേ, റാബൻറു ആത്മാവിനാം കുലയുടെ ആത്മാവിനാം തന്മീൽ ഞാൻ യാഗിക്കം വ്യത്യാസംശാഖാവാമെന്നു വിശ്വപാസം തോന്നാനാണോടും വിശ്വ.

ഉള്ളോ, ഒരു വലിയ വ്യത്യാസംശാഖാവാമെന്നോണോ എന്നില്ലെങ്കിൽ തോന്നാനതോ....

എല്ലാംണി.

എന്നില്ലോ അതു വിശ്വപാസമില്ല. ....കുട്ടിയുടേതുപോലുള്ള റാബൻറു അതു പുണ്ണിരില്ലെന്തിയിൽ കിടന്നിൽനിന്നെത്തല്ലോ എന്നില്ലെങ്കിൽ കാണാനായിവതനു ഈ സമയത്തോ എന്നു വിശ്വപാസം കിടന്നുകൂടി റാബനുപോക്കുന്നു. ....സപ്രയം വെള്ളിപ്പെട്ടതേന്തണ്ണെത്തന്തിനേരു എന്ന റാബനു ആത്മാവാണോ എന്നേപ്പോഴും നമ്മൾ ആക്കാഷില്ലെന്നോ; പെക്കണ്ണ ഒളിച്ചുനില്ലെന്നതോ അതിനാം സൗംസ്കര്യക്കാവില്ല; എന്നല്ല അതു വെണ്ഠം ദോഡക്കാവിക്കുന്ന ആതിശക്തിയുലം അതു കുറേകുട്ടി സുന്ദരമായെന്നു വരും....

വിശ്വ.

ഈല്ല, അതെനെന്നയല്ല; ഞാൻ ഏതുയായിക്കം ബുദ്ധിജ്ഞി മുഹമ്മദില്ലോ എന്നേപ്പോഴും ഒരു വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരില്ലോ;

എന്നല്ല ഞാൻ ചെയ്യുന്നതെന്തെങ്കിലും അദ്ദേഹയെ സംഗ്രഹിപ്പിയ്ക്കുന്ന നാശങ്കരിക്കിൽ, അതു ഞാൻ എടുത്തിയമ്മയെ അഭക്രിയീഡ്യാൻ അലി ചുട്ടുള്ളതുകാണാം....

എല്ലാണീ.

വിമലേ!....

വിമല.

അദ്ദേഹയെ ശകാരിയീഡ്യാനല്ല ഞാനതു പറഞ്ഞതോ. ....
അബദ്ധതാങ്ങൾ ശകാരമാണോ അദ്ദേഹയും തോന്തിയോ? ഞാൻ പരിശീലനം ചെന്ത മട്ടലാതായി; ഞാനിനി ആരുരെയും ഒരിയീഡ്യാലും ശകാരിയും യീഡ്യം. എന്തിനെന്നായാണോ ഞാൻ ഇംവിയം മാറിപ്പോയതെന്നോ എന്നായിയുംതൊന്ന് പറയാൻ വാദം; എന്നല്ല, എന്നിയും വരാൻപേച്ചാ കന്ന ആവശ്യതോ. അതിനോടുകൂടി സുഖവും എന്തിയുംമെന്നോ—അംഗീകാരിയും പോകുന്ന രൂപിപ്പുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ദിവസം ഞാനെന്നാൻപേ ചുണ്ടുകൾ അമർത്ഥിവെയുംമെന്നോ—കിരുത്തുകാലം ദിവസ് ആരുരെകിലും എന്നോടു പാശ്ചാത്യിനുംവെക്കിൽ, ഒരിയീഡ്യാലും ഞാനതു വിശ്രസിയീഡ്യം; പകുശ അതെല്ലാം ഇപ്പോൾ വന്നുചേരും—കൂടാതെ തെക്കശിയീഡ്യാൻ എന്നാക്കാണ്ടു കഴിഞ്ഞതില്ല....

എല്ലാണീ.

ഇങ്ങനെന്നും റാണ്ടു രൂപിക്കേണ്ട എന്നർഹം അടക്കാൻ നില്ക്കാനും വദിച്ചതിനും പകരമായി ഇംഗ്രേസിന് എന്നതാൽ പ്രതിഫലമാണോ എന്നോടു കൂടിലാക്കുക എന്നാണെന്നായിയും....

വിമല.

ഞാനോയെ വെറും നിന്മാരജീവിമാത്രമാണോ; പകുശ എന്നിയും എന്നാക്കാാലയിക്കും സുന്ദരിയായാൽക്കൊള്ളാമെന്നാണോ; എന്നിയും അംഗീകാരിയിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞതുകൊണ്ടോ—അതു ഒരുവരെ കണ്ണാക്കാണ്ടു സ്ത്രീയുംനോരാം അഭാധുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒരും നിറഞ്ഞാരുളിതുപോലെയായാൽകൂടി—എന്നു അംഗീകാരിപ്പാർക്കുമ്പോളജൂമെന്നാണോ.

എല്ലാണീ.

അതുവരയാണോ സുപിപ്പിയുംനാതോ?....

വിമല.

മിണ്ണാതിരിയുംനോരുളജ്ഞാം അതുവരപ്പാറിയാണോ അംഗീ വിച്ചാ രിജുനാതെന്നോ എന്നിയുംരപ്പണോ അതുവരെ....

കൂദ്ദുമുള്ളി.

ഞാൻ റാഡിന്റെ അടുത്തായിരിയ്ക്കേബാം എന്റെന്ന് അപ്പോൾ പാരയല്ലോ അവരെള്ളപ്പറാറിയാണും; ഞാൻ അവളിടെ അടുത്തായിരിയ്ക്കേബാം എന്റെ അപ്പോൾ വിചാരം റാഡിപ്പറാറിയാം....

വിമല.

രണ്ട് ഒരുപോലെയാലുന്ന് എന്റെയും റാഡിയുമായാം; കഴുന്നാരീയകളിൽ ഒരുപോലെയല്ല. ....അനുകൂലവകൊണ്ടുള്ള കൂദ്ദുമുള്ളിയും തൊട്ടുകൂട്ടുന്നതില്ലെന്ന്; പക്ഷേ മറ്റൊരു കൂദ്ദുമുള്ളിയും മറ്റൊരുക്കാവുന്നതല്ല. ....എന്റെ ഭിംബത്തെ ആവിധം അടുപ്പിക്കാ ഉഖാമെന്ന ഒരത്തി, അതെന്നെന്ന സൗഹിയ്യുന്നാണെന്നും എന്നോടു ചൊരാരണ്ണങ്ങളിലും, എടുത്തിരയമ്മയോടു പാരയാരളുതു് എന്നോടു ചൊല്ലുക അണ്ണയ്ക്കും കൂദ്ദുമുള്ളും സാധ്യമല്ല....

കൂദ്ദുമുള്ളി.

ഒരുസമയം ഒരു കനാതനെ പാരയാൻ എന്റെയും വള്ളായിരിയ്ക്കും. നാടുക്ക വാസ്തവത്തിൽ പാരാന്തരാശ്വരങ്ങളാണെന്നുള്ളതു വാക്കുകളിലാക്കിരതീക്കാൻ കൂദ്ദുമുള്ളും സാധ്യയില്ലെന്ന്; എന്നാലു നാം സൗഹിയ്യുന്ന ഒരാളോടു് എന്നാവുമധികം ഉള്ളിൽത്തന്ത്രി സംസാരിയ്ക്കുന്ന ആഗ്രഹിയ്ക്കേബാം, ചെവികൾക്കു കേരാക്കാൻ കഴിയാത്ത ചോദ്യങ്ങൾക്കു നാഥരാ ഉത്തരം പരക്കമാത്രമായി എന്നാം വരാവുന്നതാണു്. രണ്ട് വ്യത്യസ്താത്മാക്കരാം കൂദ്ദുമുള്ളും ഒരു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിയ്ക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടുണ്ടു് നാഥരാ അണി യുനിക്കൈയ്ക്കിലും, നാമുടെ വാക്കുകൾ കൂദ്ദുമുള്ളും കനാതനന്നയായി തുടർന്നതു്. ....പക്ഷേ റാഡിന്റെ റാഡ്യോളിക്കാത്മാവു് എന്നോടു ചോദിയ്ക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ, എന്റെ സാധ്യവില്ലേ, കഹലയുടെ ചോദ്യങ്ങളെല്ലപ്പോലെന്നു സൂചിത്തജ്ഞാണു്. ....അവാ വരവന്നതു അനുഭവ പ്രദേശത്തുനിന്നുണ്ടു്, അതുമാത്രം. അതുകൊണ്ടു്, എന്റെ വിമലേ, റാഡിനു അതു ഭിംബപ്പിയ്ക്കാതിരിക്കുക്കേ. നാടുക്ക നാമുടെ ആത്മാവിന്റെനേരൽ സാപത്രമാക്കുതു്. ....ഞാൻ കമലയോടു സംസാരിയ്ക്കാരാളിതുപോലെന്നന്നയാണു് ഈ സചയത്ര റാഡിനോടു സംസാരിയ്ക്കുന്നതെന്നു റാഡിക്കു വിശ്രദാസം റാജ നാഡ്യേ? റാഡിനോടു ഞാൻ പാരയാരളും ധാരാതാനെന്നകിലും എന്റെയ്ക്കും ഒരു ജീവനമുള്ള ആളുവോടു പാരയാൻ ഏഴിയുമെന്നു റാജക്കുന്നണണോ? ....എന്റെ സൂചിത്തിയായ വിമലേ! സ്വന്ത്രതയിൽ റാഡിനു ഒരു വേബ്രൂ എന്റെ മാറ്റത്തെയ്ക്കു—റാഡിക്കുന്നതായ

സമാരാഥത്തു്—ശ്രദ്ധിവാനാൽക്കൂട്ടി, നാനിപ്പോര നിന്മാക്ക ചെയ്യുന്നതിനെക്കാളും അഞ്ചുതുമായോ അതും കമായോ എന്നു ആത്മജാവിനാ അ ദിവ്യസൗഖ്യരില്ലേ തുറന്നകാണിയ്ക്കാൻ എന്നില്ലേ സാധിയ്ക്കുന്നതില്ല. ....പാഠത്തുതരേഖാതായ ശ്രദ്ധം ഭാഗ മൊന്മം ഈ ഉഹലോകത്വിൽവെച്ചു ക്രമിയ്ക്കാൻ വരും. വിമലേ, റാഡക്കു കാത്തിരിയ്ക്കുക; കമല പോവും, അല്ലെങ്കിൽ പോവില്ല; അതവാക്കുമാത്രമേ അഭിജന്തക്കു, അവരാ വേണ്ടു ചെയ്യുകൊ ആണും. ....എന്നാൽ അവരാ പോയാലും താഴസിച്ചാലും നിന്നും സൗഖ്യം എവിടെയാണീരിയ്ക്കുന്നതനു് അവശ്ലേഷിയ്ക്കു കാണി ചൂംനിട്ടണാവും, നാനാരാഖ്യാലും സ്കൂൾമിച്ചിട്ടില്ലുത്തവിയം നിന്മാ ഒട്ടവിൽ സ്കൂൾമിയ്ക്കുന്നതനു് അവശ്ലേഷാ പാപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാണും. ഏതുതന്നു വന്നാലും, കരികു തുടിയേ കഴിയു എന്ന ബന്ധക്കിൽ, അതു ചെങ്ങുംകുവരാ നീക്കപ്പുണ്ടു്. എന്നപ്പുണ്ടു്, എന്നും പ്രിയപ്പെട്ടു കട്ടി, നീ നാഞ്ഞാളു വിട്ടപിരിയ്ക്കുവക്കും നാഞ്ഞാംകു സുഖമാവുമെന്ന നീ കഞ്ഞനാണോ? ....നാശനപ്പോരലു അതു ദേൽ നീയ്യുള്ളക്കും അതുമേൽ സുഗ്രീലയുംഡായ ഒരു സാധ്യജീവി യുടെ കജ്ജപ്പുട്ടുകളെഞ്ഞു നൊയ്യുണ്ടാക്കിയ ഒരു സുവം ഒരു നിലനില്ലുന്ന സുവാവുമെന്നു നീ വിചാരിയ്ക്കുന്നാണോ? അതു നാഞ്ഞാംകു ചേന്നാതാരിയ്ക്കുമെന്ന തോനന്നാണോ? ....ശാന്തി നൊയ്യുള്ള ഒരു സുവം തന്ത്രം സപ്രീകരിയ്ക്കുന്നവക്കും കമല എന്ന സ്കൂൾമിയ്ക്കുമെന്നു നാൻ അവശ്ലേഷാ മാനോച്ച ചേർക്കുമെന്നു നീ കഞ്ഞനാണോ? വിമലേ, തന്മുട്ടുക സ്കൂൾമം തന്മുളിൽനിന്നു വല്ലര മീതെള്ളുതാനു്; തന്ത്രം അന്വേഷാനും സ്കൂൾമിയ്ക്കുന്ന ക്രതു നാഞ്ഞാം മുഖിയും സൈദ്ധാന്യവും തുടിയവരാണു്; അവിടെ തിരന്നുയാണു് നാഞ്ഞാം നീനെനു കണ്ണത്തുനാതും; ഏന്നപ്പുണ്ടു്, കിരളു കാലമായിട്ടു്—നിന്മാക്ക നന്ദി പാരയട്ടു—നിന്മാ കണ്ണത്തുനാതെ കണ്ടു നിന്മാ തന്ത്രംകു സ്കൂൾമിയ്ക്കുംഡിവരുന്നമല്ലു. ....വാതു, നാനാനാനു ചുംബിയ്ക്കുംടു. ....വിമലേ, നാനാനു നിന്നും ആത്മജാവിനേലാണു് ചുംബിയ്ക്കുന്നതു്. ....വാതു, പരുഞ്ഞ മനി യടക്കിച്ചു. ....റാഡക്കു പോയി കമലയുടെ സപ്പും അവളുടെ ഉറക്ക തിലുടുക ഇപ്പോഴും കരികുതന്നുനോ ചെയ്യുന്നതു് എന്ന നോക്കുക....

[മാളിക്കുപ്പം അനോധാരാനും കെട്ടിപ്പുടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു.]

കൂനാമക്കം

രംഗം II വീട്ടിനാളിൽ ഒരു ദിവി.
കമലജും തൃപ്പിന്നാണിയും പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു.
കമല.

അം വാതിലടജ്ഞനു കേട്ടുവാ?
തൃപ്പിന്നാണി.

ഉച്ച്.

കമല.

ഈതു വിമലയാണു. ....നാമ്പരാ വരക്കുത് അവരു കേട്ട്;
ദാശരഥ തനിച്ചുഡിശാളിടെ എന്നവരു വിമാരിയ്ക്കുന്നു.

തൃപ്പിന്നാണി.

അവരു ഇന്ന തന്റെ പടിപ്പുരമാളികയിലേജ്ഞു പോവുമെന്ന
പാകളിണ്ണായി; ഒരസാധാരണപക്ഷിയെപ്പറ്റാൻ അവരു കേട്ട്
വാങ്ങു....

കമല.

അവരു ഇവിടെയായിരുന്നു. തീച്ചുയാണു; ദിവി ദിവസം
അവളുടെ തിരിച്ചുവരുമും കാത്തുനില്ലെന്നാണെന്നു.....
ജനാലജ്ഞൻ അവരു. ഇട്ടുവരുച്ചു പോയിട്ടുള്ള അവളുടെ മലിപ്പ
പണിസൗഖ്യാഭാസമരാ ഫോക്സി.....പട്ടാളച്ചുവർക്കൾ, ആട്ടരണ
ഒപ്പാ, തങ്കെവള്ളിക്കിസവുകൾ....

തൃപ്പിന്നാണി.

ഇതാ, നാമ്പരു പേരുകൾ കൊന്തിയിട്ടുള്ള അവളുടെ ഹോതിരം
.....ഇതാ, ഇലന്തിപ്പുറുകൾ—ശാവളുടെ കൈലേസ്സാണിതോ....
[ശാഖാരാ അംഗത്വക്കണ്ണ; അതു തൊട്ടപ്പോരു കൈവിറയ്ക്കുന്നു]
ഹാ!....

കമല.

എന്തോ?

തൃപ്പിന്നാണി.

[നൊക്കലേസ്സ് അവരാക്ക കൊട്ടത്രകൊണ്ട്] ഇതാ....
കമല.

ഹാ!

തൃപ്പിന്നാണി.

അതിപ്പോഴം അവളുടെ കുറ്റനാൾകൊണ്ട് ചുട്ടുന്ന....
കമല.

ഫോക്സി....അവൾ പായിലേസ്സ തീച്ചുശായ സ്ട്രീറ്റില്ലു,

ഈ വെദം ചില്ലാസ്സാമാനാഞ്ചേരി അവരാക്കണ്ണൻ എന്ന സമയമായി എന്ന ത്രാനംപറയ്ക്കുന്നു. ....[അവരുടെ കൈലേഖ്യസ്ഥിതി] ഇത്തന്നെങ്കിൽനിന്നും ഒരു തുച്ഛവിഷയം സാക്ഷിയായ നിന്മാവശ്യമാർവ്വസ്തുവോ, നിന്മാ അസ്തിത്വം അതിരിജ്ജുനു, നിശ്ചയം....

എല്ലാം.

കമലേ!

[അവരെ ചുംബിയ്ക്കുന്ന റോക്കനാ]

കമല.

ഈനന്നനു ചുംബിയ്ക്കുതു്. ....അവരെ റല്ലപോലെ സ്കൂൾഹിയും. ....അവളുടെ തുടക്കത്വായ സൗഖ്യരൂപം അവരാക്കണ്ണൻ കുടീക്കിയിട്ടുണ്ടോ ചുംബം കാട്ടു തൊൻ സന്ദേശിയ്ക്കുകയും വൃസന്നിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു....

എല്ലാം.

കമലേ, ഏന്താൻു് വിശ്വസിയ്ക്കും തെരനു് എന്നിയ്ക്കുന്നതു കൂടാ.... ചില സമയത്തു തൊനവെള്ള എത്താണ്ടു നിംബുള്ള സ്കൂൾഹിയ്ക്കുന്നവോലെതന്നു സ്കൂൾഹിയ്ക്കുന്നാണെന്നുണ്ടു്; ഏന്നും, ചിലപ്പോൾ തൊൻ അവരെ നിംബുള്ളയുള്ളതിലാഡിക്കു സ്കൂൾഹിയ്ക്കു ദണ്ഡു്—എത്തുകൊണ്ടനാണു്, അവരു എന്നിൽനിന്നു് അകന്ന നില്ലുന്നു; അവരെ എന്നിയ്ക്കു നിംബുള്ളപ്പോലെതന്നു മറയ്ക്കിലാക്കി നില്ലുന്നു. ....പിന്നീട് നിംബുള്ള കാബന്നേവാരി, അവരു തീരെ മറഞ്ഞുകളിയുന്നു, അവരെപ്പറ്റാറി ഒരു ഭോധവും എന്നിയ്ക്കുപ്പും താക്കുന്നു. ....എക്കിലും, എന്നനുണ്ടുമായി അവരു പൊണ്ടുകൊണ്ടുപോകും, അതികാരിനമായ മറുപട്ടണത്തിലെ കരവാളിയ്ക്കുതന്നു ഒരാറാറു ചുംബനാവും തൊൻ പിന്നെ നിംബുള്ള തന്നു എന്ന വരില്ല....

കമല.

അംഗും അവരെ സ്കൂൾഹിയ്ക്കുന്നാണു് എന്നിയ്ക്കുന്നതാം; അതുകൊണ്ടു തൊൻ പോയേ കഴിയു....

എല്ലാം.

പക്കച നിംബുള്ളടക്കമാത്രമേ എന്നിയ്ക്കുവെള്ള സ്കൂൾഹിയ്ക്കുന്ന സാധിയും; നിംബുള്ള പൊണ്ടുയാൽ, എന്നെന്നു സ്കൂൾഹിയ്ക്കുവന്നു....

കമല.

അംഗങ്ങളു് അവരെ സ്കൂൾഡാണ്ടേനു് എന്നിൽ റിയാം; എന്നപു, എന്നിൽതു് അതുമേൽ നന്നായറിയാവുന്നതുകാണു്, അവലോട്ടുള്ള അഞ്ചെയുടെ സ്കൂൾഹം കാരണം ആ സാധുപെൻസ് കൂടി യുടെമേൽ എന്നിൽതു് ഒന്നിലധികം തവണ അസൂയ തോന്തിയി ഭൂംഖലു്. ....ഫേ! ഞഠനാരഥത്തമന്മുഖിയാണെന്ന കത്തിപ്പോവൽത്തേ! .... വിമല ഒരു കൂടിയാണെന്ന തോന്തിയിതനു് ഇപ്പോൾ ദേശ പ്രൗഢിക്കണ്ടക്കിൽ, അഞ്ചെയോടൊക്കമിച്ച താമസമാക്കിയതോട്ടുടർന്നും വ്യത്യാസപ്രൗഢിക്കണ്ടു്. ണാഡിവിഡ വന കാലത്തു് എന്നിൽ വേണ്ടതിലധികം കമദയണ്ടായിതനു. സൈംഗര്യംകാരണം പൊതുപ്പോക്കന കൂദാശിക്കുകയാക്കായി അതിനെ കാബപ്പെട്ട ഫത്തിക്കൂട്ടെനു താൻ എന്നോട്ടതനു പാകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്; എന്നപു, നേർബാഴിയും നടത്താൻ അറിവു ഒപ്പുമില്ലാത്ത സൈംഗര്യം നീ പ്രയോജനമാണെന്നു താൻ വിശ്രസിച്ചിതനു. ഇപ്പോളാക്കട്ടേ വാസ്തവത്തിലുള്ള സൈംഗര്യം മാനഷവും കമദയില്ലാത്തതുമാണെന്നും അതിനു് അറിവിന്റെ സാഹായ്യം ആവശ്യമില്ലെന്നും എന്നിൽ ഷോധപ്പെട്ടു്. ....സുകളിൽവെച്ചു താൻ പരമസൂന്ധരിയാണെന്ന കത്തിയിതനു; ഇപ്പോളാക്കട്ടേ എത്ര വലിയ സാധുക്കളിൽ എന്നോപ്പോലെ സൂന്ദരികളാണെന്നും അവക്കു തന്ത്തുടിനു സൈംഗര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഷോധമില്ലെന്നും എന്നിൽ മരസ്സിലായി. ....വിമലയെ കാണാനോവാം, അശ്വക്കട മുരുപ്പത്താൽ അതും വിന്റെ ശക്തിപ്പംകൊണ്ടുള്ള ശ്രമങ്ങൾ എന്നിൽ ചെജ്ഞാൻ കഴിയുന്ന എന്തിനെക്കാളും മഹത്തരംജോലിപ്പേ എന്നും ഒരു പതിനായിരും മട്ടു പരിത്രാലുമുള്ളും പരമസൂന്ധരങ്ങളുമുള്ളും എന്നും താൻ സപയമേഖ മോദിയുന്നുണ്ടു്. എന്റെ എദയത്തിൽ എന്നോ ഒന്നിതനു് അവരു അനിയ്യചന്നീയമായ സൈംഗര്യുള്ളുള്ള വള്ളാണെന്നു് എന്നോട് മന്ത്രിയുന്നുനു. അവരു തന്റെ കൈക്കളാണ നീട്ടുകയേ വേണ്ടു, അശ്വക്കട എദയത്തിലുള്ള റത്നവിശ്ര ഘട്ടങ്ങളിലും അതുകളിൽ തിരുനിന്നിരുന്നു; എന്നപു ആ വില വേറുറ റത്നങ്ങളു അവരു കൂദാശാരത ഒരു ചെരു പെൻസ് കൂടിയെപ്പോലെ വാരിക്കൊട്ടക്കാഡ്യം ചെയ്യുന്നു; അവരുകു നീറിച്ചു വെരുക്കലുകളും മുത്തമണികളുമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല....

എല്ലാം.

അതുടങ്ങെന്നേ പറയേണ്ട്. ....നിങ്ങൾ അവരെപ്പറാൻ എന്നോട് സംസാരിയ്ക്കുവാം ഞാൻ നിങ്ങളിയാണ്, നിങ്ങളെ മാത്രമാണ്, മനസ്സുകൊണ്ട് സ്ത്രിയ്ക്കുന്നത്; ഞാൻ നിങ്ങളെ അധികമായികും സ്നേഹിയ്ക്കും ചെയ്യും. ....നിങ്ങൾ അവരെ സ്ത്രീയ്ക്കുന്ന പക്ഷം ആ സ്ത്രീ നിങ്ങളിലേബുള്ളത്തിനു തിരിച്ചുവരുന്ന—ലോകത്തിൽ യാതൊന്നിനും ഒരു മറുവിധത്തിലാക്കാൻ വരും. ഇംഗ്രേസ് കല്പിച്ചാൽക്കൂടി എന്നിയ്ക്കുവളോടുള്ള സ്നേഹത്തിനു എന്നിയ്ക്കുന്ന നിങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹത്തോട് ഒരീയമാണ് അടുത്തതും വരും....

കമല.

അതാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ അനീതി; അങ്ങയുടെ സഹോദരനും അനേകനും അനേകനും അനേകനും സ്ത്രീചും പാര്വ്വനാപക്ഷം, എൻ്റെ കണ്ണുകരക്ക് അധികം സൗഖര്യായിരത്തിനുത്തു അന്തുതന്നും നാം. ....ഹാ, എൻ്റെ ഏറ്റവും കണ്ണുവിർക്കോണ്ട് നിറവത്തിൽ യേറുന്ന; എൻ്റെ ചുണ്ടുകളാകട്ടെ, അങ്ങയുടേതുകരക്കായി അതിപ്പുട്ടു. ....സ്നേഹിയ്ക്കുന്നവക്ക് ഇന്നു സ്നേഹിയ്ക്കുന്ന ഫലം വെയ്ക്കുക സാധ്യമല്ലോ തോന്നും....

എല്ലാം.

അതെത്തു അതെതനിയ്ക്കു സാധ്യമല്ല....ഉപ്പോശത്തെന്ന വീം ലഭ്യമായി സംസാരിയ്ക്കുന്ന സമയത്ത് എന്നിയ്ക്കുതു സ്നേഹപ്പെട്ടു: അവളോട് സംസാരിയ്ക്കുവാം, ഞാൻ പാഠത്തെത്തും അബ്ദുക്കിൽ അവരാ പാഠത്തെത്തും ഞാൻ വിചാരിച്ചെത്തും അബ്ദുക്കിൽ അവരാ വിചാരിച്ചെത്തും, സ്നേഹത്തിനേൽക്കു ഒരു വില തനിലും തട്ടിയിരുന്നില്ലോ ഞാനറിതു....

കമല.

ഞാനിവിടെ വന്നപ്പോറി എല്ലാം സാധ്യമാണെന്നും ആക്കം ഭിംഭിയ്ക്കുന്നതായി വരിക്കുന്നമായിരുന്ന എൻ്റെ വിശ്രദാസം .....ഉപ്പുളാകട്ടെ ജീവിതം റമ്മുടെ ശോതുകരക്ക്—എത്ര തന്നെ നു ഒരു ദാ ഭായിട്ടുള്ളവയ്ക്കൂട്ടിയും—വഴിന്തുകരിക്കുന്ന ഞാൻ മഹസ്സിലാക്കി....എന്നപ്പു ഞാൻ ഇന്നിയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൾ പാറിക്കുടക്കും മറുള്ളവരെ ഭിംഭിയ്ക്കും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, ഞാന്നുണ്ടായപ്പോലെയപ്പാതാവുമെന്നും അങ്ങ് എന്ന പ്രോലൈയപ്പാതാവുമെന്നുംകൂടി എന്നിയ്ക്കു തോന്നും....

എല്ലാശ്വരി.

അങ്ങിരെനായാവാം....അങ്ങിബാനാവാക്കണായാലും നാഥരാചെയ്യുന്നതു ശരിയായിരിയ്ക്കുമേലും....

കമല.

ഈഡം ചെയ്യുന്നതു ശരിസോ തെന്നോ ഏന്നതല്ല കാര്യം! ശരിയായിട്ടുള്ളതു ചെയ്യാതിരിയ്ക്കുന്നവരുടെ കണ്ണിൽ കണ്ണുവാൻ റാറിയ്ക്കുന്നതിനെക്കാഡു ഉത്തരം ജീവിതകാലം ദാദാവൻ തെറഞ്ഞെപ്പുള്ളതുകയാണെന്നു തൊന്ത് വിചാരിയ്ക്കുന്നു!....പാരാനുള്ളതെല്ലും എന്നിയ്ക്കുമരിയാം; പദ്ധതി നമ്മുടെ എത്രയാകികും നല്ല സൗദര്യവാക്കെഴും കേരക്കാൻ നില്ലാതും അശാശ്വര്യത്വത്തു മാറ്റിമറിയുന്നും ഒരുപിലത്തിലും സാധിയ്ക്കുവെല്ലുന്ന നല്ലപോലെ അണി എത്തിയന്നിട്ട് എന്നിനെത്താക്കെ പാഠത്തുകൂട്ടുന്നു!....അങ്ങിരെനാം—സൃഷ്ടിരംഭിലും പ്രസംഗംഭിലും വിലവെയ്യുംളും ആ സത്യനാമിതിവയ്യാണ്—നമ്മരാ ശ്രദ്ധിച്ച മേരക്കേണ്ടതോ! നുംകണ പാരാനുള്ളിൽും ചെയ്യാനുള്ളിൽുമെല്ലാമിരുന്നും, കാരുങ്ങ കൂടുന്ന അക്രൂരിമതയാണ് ജീവിതഗതിഭേദ തിരിച്ചുവിട്ടുന്നതോ; അക്രൂരിമമായിട്ടുള്ളതിനോടു യുലംവെട്ടുന്നതോ അപജയത്രെ, വിളിച്ചുവരുത്തുകമാത്രമാണ്. ....കാലം വെവകിപ്പോചതിനാശേഷം നാശം, അദ്ദേഹം എന്നോയം, എന്നിനു കണ്ണുക്കിച്ചു? അക്ക് റിയാം? കമ്മ്വും ഇഷ്പരംബം കന്നപ്പെടുന്നും അക്ക് പാരാന്ന ദെഹരൂണാവും?....ഊന തൊന്ത് കേരക്കാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നതു നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ ആശങ്കാഭയയാണും; അതുകൂടാം നമ്മുടെ അന്തിക്കരണ താർഖിവെച്ചു ശാന്തമായി തീർപ്പുപൂർത്തിയതിനെ നമ്മുടെ എത്ര വാക്കുകൾക്കും മാറ്റിത്തീക്കാവുന്നതപ്പെടുന്നും എന്നിയ്ക്കിയാം.... നമ്മുടെ സംസാരം ദുഷ്ടയായി കുറക്കാൻ കഴിയുന്നവരെല്ലും ഇദ്ദേഹ പാഠത്തംകൊണ്ടാണും പോവുക—ഈ സമയത്തു നാഥരാാത്രുമേൽ അഭിവൃദ്ധിവരായിതുനിന്നിട്ടുണ്ടോ: “ഇവരുടെ അനന്തരാഗതിനാചുവാം മാത്രിന്നുകുടുക്കുകയാണുള്ള ചുമരാണും; അല്ലെങ്കിൽ ഇവക്ക് വാസ്തവാനരാഗം എന്നാണെന്നുവിജ്ഞുക്കാ”; എന്തുകൊണ്ടുനാൽ, ഒക്കെന്നിക്കുന്നതോടുനിന്നും കാമിനീകാടകയാർ നമ്മുടെ സ്നേഹം നില്ക്കുന്നതെവിടെയോ അവിടെവോച്ചു സ്നേഹിയ്ക്കുന്ന സ്വന്നേച്ചി ക്രാനാിലും....

എല്ലാശ്വരി.

[അവക്ക മാറ്റണമച്ചിട്ട്] കമലേ, തൊന്ത് നിന്നുണ്ടെ

സൗഹിയ്യനാ; എല്ലാറില്ലംവെച്ചു് അതുരകമമാണു സൗഹമാണു നടക്കണക്കാക്കുന്നതു....

കമല.

[ഈയാഴ്ച കഴുതൽ റണ്ട് ഏകകൊണ്ടം ഏകടിപ്പിടിപ്പ് കു്] താനാദാരെയ സൗഹിയ്യനാ; റാഡക്ഷണാക്കന ഇംഗ്ലീഷു ദാഖിലും നാരിച്ചപോകാതുതാണു....

[മീണകാതെനാിഡ്യനാ]

എല്ലാമ്മുണ്ട്.

കമലേ, എന്നോട് പറഞ്ഞ, നമ്മാണ അന്നുന്നാനും മുരഖേരയുള്ളു് അകനാപോക്കേവാഴത്തെ, നമ്മുടെ ഇംഗ്ലീഷു മഹത്തായ സൗഹത്യാശിൻിൾ അവശ്യപ്പെരമല്ലോ സവർണ്ണരണകളേയുംപോലെ മാഞ്ഞുപോകുന്ന ആ ഒരു മത്തീയ ഭാം മാത്രമായി കലാശിയുംപോഴത്തെ, ആ ഭാവികാലത്തിലെ നമ്മുടെ ജീവിതം എന്നായിരിയ്ക്കുമെന്ന വാിജയാ ഒന്നാലുംചിച്ചുകാക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? ഇന്നിയത്തെ കൊല്ലും സാനന്നാവും ചെയ്യുക? അവിടെ പോയിട്ട് നിങ്ങൾ ഇന്നിയത്തെ കൊല്ലും എന്നായിരിയ്ക്കും ചെയ്യുക?....തഴിന്നംകൊണ്ടുള്ള ദിവസ ഒരും മാസങ്ങളും, നാമരാ, ശ്രൂന്തരയ്ക്ക് വിലജ്ഞനെ, നമ്മുടെ ആര്ത്തിപ്പുടുന്ന ഏകകളെ വലിന്തുവൈട്ടുവെം നമ്മുടെ നോരു നീനു കണ്ണുകളും. ....കുഞ്ചം, എൻ്റോ കുഡലേ, എന്നിയ്ക്കുണ്ടുവീം രാലിപ്പിയ്ക്കും ആശയില്ല; എന്നാൽ റാഡക്ഷ വരാനിരിയ്ക്കുന്നതു ബാധുറി വിചാരിയ്ക്കുമോരിന്തുനന്ന, നമ്മുടെ പ്രദയങ്ങൾ പോക്കി തകക്കമാറു നിങ്ങളെ എൻ്റോ മാനോടമത്തിപ്പിടിയ്ക്കുവാൻ എന്നിയ്ക്കു തോന്നുന്ന. ....എന്തുകൊണ്ടുനോക്കും, നാമും വേർപ്പിരിച്ചുവീം തന്നു കൊല്ലുന്നതിലുണ്ടെന്നും, നമ്മുടെ ഇടയിൽ പരാമകിടക്കുന്ന കാട്ടകരിക്കം കടലുകരിക്കം ഇടയിലുണ്ടെന്നും, നമ്മുടെ സൗഹാം മാറാംവരാതെ നിലനിന്നാകൊള്ളുമെന്നും നാം എത്രതുനു പറഞ്ഞു നോക്കിയാലും, വേണ്ടതില്ലയിക്കം കാലബന്ധയ്ക്ക് നീണ്ടുനില്ലെന്ന വിശകാരത്തിനുണ്ടുവീൽ അതുനും ഫുമചുണ്ണംഭായ സ്ക്രാംപോലും തോറാനും നിമിഷവിശ്രദ്ധയുംലൈക്കൊണ്ട് വിവരത്താണു് നമ്മുടെ സാധുജീവിതം....

കമല.

അതെനാിയ്ക്കുണ്ടാണു. തമ്മിൽക്കാണാവാൻ നിപുത്തിയില്ലാതായ കാമിവൈകാജുകളാക്കി തണ്ടളിടുന്ന സൗഹത്യപ്പുറാഡിഷു അറിവു കിരുച്ചു മാത്രമേ ആശ്രാസായകമാവു എന്നു് എന്നിയ്ക്കു

നല്ലവുണ്ട് മറിയാം. .... ഇവിടെ, നൃക്കു സൗഖ്യാധിരിയ്ക്കും; അവിടെ, ഭിംഗതന്നെന്നു നൃക്കുണ്ടാവുക എന്ന തീപ്പുണ്ടാം. .... അതന്നും എൻ ചെയ്യാൻപോകുന്നതാണ് ചെയ്യേണ്ട താഴീട്ടുള്ളതനും എൻകു രണ്ട് പേക്കും അണിയാം. .... അതെല്ലാം കുറ്റുമൈരി തോഡന്തിനു വളരെക്കാലം ദേവാന്തിവൽ; എന്നില്ലോ ഒന്നുകുണ്ടാം, ഭിംഗം എന്നെന്നുണ്ടോ നിലനില്ലോ; എല്ലാകുണ്ടാം നാൽ, നാമാ ചെയ്യുന്നതാണ് സുന്ദരമായിട്ടുള്ളതനും നൃക്കു യാമകിലും, നമ്മുടെ കുറ്റുകൾ, എന്നൊന്നാലും, കുറ്റുമൈരികുണ്ടാം നിംബന്തുനേന്തിരിയ്ക്കും. .... എകില്ലും, എന്നു ഇവിടെ പിടിച്ചു നിന്തുന്ന ആ ഒരു ദാസം അദ്ദേഹം മുരിയുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ തുനേനു, മറ്റു സകലവും ഇതേ നിലയും ഭേദപ്പെടാതെ നില്ലുമെ കുഞ്ഞുടി അംഗം ആ വാക്കുംപുരിജുക്കുണ്ടുണ്ട്. .... മറ്റെല്ലാവർ സാരമാക്കാതുള്ളതിനും സ്നേഹിയ്ക്കുന്നവക്ക് മാറ്റുവക്ക് വിചാരിയ്ക്കാൻ കഴിയാതെ ഭിംഗംക്കായേ കഴിയു. ധാതോൽ പ്രതിഫല ലഭ്യമാവില്ല; പക്ഷേ നമ്മാം ധാതോൽ പ്രതിഫലവും ഇല്ലോ ഇല്ലാണ്.

[രണ്ടാഴ്ചം പോകുന്നു.]

രംഗം III പടിപ്പുരമാളികയുടെ മറിത്ത്.

കമലയും തൃപ്പിന്നണ്ണിയും പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു.

കമല.

ഒരു നിമിഷം മുമ്പാണ് തോന്തവളെ കണ്ടത്. ചുറ്റു നിലവിലിട്ടുന്ന കടൽക്കണക്കുള്ളമായി അവരും പടിപ്പുരമാളികയുടെ മുകളിലുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ട് മുന്ന് തിവസമായിട്ട് അവരും എപ്പോഴും അവിടെത്തുനേന്നുണ്ടാം. ചീല സമയത്ത് അഭേദ നേതാരംസാധാരണമായ നിശ്ചലപ്പാടിനുണ്ടാം എന്നേൻ ആത്മാവിൽ നെടുന്നേളെ പാരിയുന്നതെന്നും എന്നില്ലെന്തുകൂടാ. അവരുടെ ഭിംഗം ഒന്നു കിംബത്തപോലെയുണ്ട്; പക്ഷേ അപ്പോരു തുനേനു അവാഴിടു മനസ്സിലെ അസ്പാസ്യം തുടക്കാണുന്നു. അവഴിടു ആ ചെരുതായ അശായപ്പേരുതീർ എന്നോ ഒരുപാശയുണ്ടാണെന്നോ എന്നു തോന്നാം....

തൃപ്പിന്നണ്ണി.

അവരും തന്നേ കഴിത്തു കാലത്തെപ്പുറാം—പണ്ടത്തെ വിമലയെപ്പറ്റാറി—പുന്നിരിയിട്ടുകയാണുന്നു തോന്നാം. .... അവഴിടു

ചുണ്ടുകളിൽ എപ്പോഴും ഒരു പാട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ സുക്ഷിച്ചിട്ടില്ലോ? അവരാ അധികമയികം സുന്ദരിയായും മികച്ചും ചെയ്യുന്നു. .... ഒരാ വരു നമ്മുടെ ദുഡിലൂടെ നടന്നുചൊക്കേവോരു രഹസ്യാർഗ്ഗ പ്രകാശം അവളിൽ വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതായി തോന്നാം. .... അവരാക്കു കുറേതുടി സ്വന്നമിച്ച കിട്ടുന്നതുവരെ, നിങ്ങളുടെ ധാത്രാധ്യാത്മക സംസാരിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുന്നതാവും നല്ലതു; അവരെ തുപ്പാന്തരാപ്പു ഫത്തിവാക്കന്തെല്ലാം അവളിടെ ആത്മാവിൽ വേർപ്പിയ്ക്കുന്നതു വരെ കാക്കുകയാണു് നല്ലതു....

കമല.

അല്ലെ, ഞാനിന്നാതന്നെ അവളോട് പറയും....

എല്ലാണ്ണീ.

അവളോട്—നാലോടു് അതുമേൽ അടച്ചതിട്ടുള്ളവഴിം, എത്തു തന്നെ കരാത്താലും നിങ്ങളിൽ മാത്രമായി ജീവിയ്ക്കുന്നവളുമായ ആ കൂട്ടിയോടു് —നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ അതു പറയും? അവരാക്കു അതുമേൽ ഭിംബിഞ്ഞാക്കാൻ, നിങ്ങൾക്കു തുസ്പില്ലോ? —എന്നു കൊണ്ടുന്നാൽ, നിങ്ങളെല്ലക്കാരു ഉൽക്കുപ്പുംയായ ഒരു സ്ഥിര ഭാഗ്യത്തെ കുറേതുടി മേരു കുറഞ്ഞ ഒരു ഭാഗ്യത്തിനാവേണ്ടി ബല്ലിക്കയിയ്ക്കുന്നതായാൽ അതു നിങ്ങളെ സകടപ്പെടുത്തുന്നതു പോലെ, നിങ്ങൾ പോകയാണെന്നു കണ്ണാൽ അതവെല്ല നിശ്ചയമായും സകടപ്പെടുത്തും....

കമല.

മറദുള്ളവജക്കെട ഭാഗ്യത്തെ മാറ്റുന്നോക്കാതിനീനു നടുക്കായിക്കു രഹിലു....എന്നല്ല, ഞാനിവിടെ താമസിയ്ക്കുന്നതായാൽ അവരാ എന്നുന്നക്കാളുഡികം സുന്ദരിയായിത്തീരിം; എന്നെന്ന് സെംഗറ്റും കാലുന്നതോടുകൂടി അംഗങ്ങുടെ സ്നേഹം മാത്രതുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ മാത്ര സെംഗറ്റും കാവായിട്ട് പാറി കുറിക്കുന്നതിനെക്കാരു ദേശം, ഉള്ള സെംഗറ്റുത്തിനു മണ്ണൻ വരുന്നതിനാടുവു് ഇവിടെനീനു ചൊല്ലുള്ളക്കയാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. .... അവളോടു് എത്രയും പാരുമെന്നുണ്ടാണെന്നിൽ, അതിനെ പ്പറാറിയും ഞാനാലോച്ചിച്ചിട്ടുണ്ടു്; അവളിടെ ഭിംബിം കാലുന്ന തിനീനു സത്യം മറച്ചുവെയ്യുന്നുണ്ടു് നല്ലതെന്നു ഞാൻ ആദ്യത്തിൽ വിചാരിച്ചിരുന്നു.... ചീരിയേണ്ണണാം.... ഞാൻ സാധാരണാസ്ഥീക കൂടും മട്ടലുത്തതുകൊണ്ടു് ഇക്കാരുത്തിൽ ഞാൻ മറ്റു സ്ഥിരക്കു പ്പോലെതന്നെയാണെന്നു കാണുന്നുവോ—എന്നെന്ന് മുട്ടയാനം

ഗത്തം സ്രൂതിസംഘാടനം അബ്ദിലഭവും അശ്രൂതവുമായ അറിവാണ് ഇതെന്നം, ഒപ്പുമാം അവിശ്വരപ്പുട്ടന്നോഡ എൻ്റെ സഹോദരി മാക്കംനാപോലെ എന്നിൽക്കൂടും കണ്ണാത്തിൽ നാണ്പായാൻ തോന്നുന്ന ബന്ധനം കാണുന്നോഡ —അങ്ങൾ തീച്ചുയായും അതുപേരുടുക്കൂടും.... അൽറീനെ എന്നിൽക്കൂടും അങ്ങയുടെമേൽ സൗഹമില്ലാതായെന്നം, എന്നാൻ എന്നുന്നതെന്നു വജാപിയും യാണാണായെതെന്നം, അങ്ങയും എന്നും, എന്നും അവളിടെ വൃഥസനാത്തെ കുറയ്ക്കുന്നതിരിയുന്ന എന്നം— എന്നും, എന്ന അവളിടെ കുറ്റിൽ താഴീക്കാളിയാവുന്നതും അതു മുലം അവളിടെ വൃഥസനാത്തെ കുറയ്ക്കുന്നതുമായി അസംഖ്യം മറ്റൊരു പലതും അവരാക്കി പാഠത്തുകൊടുപ്പാൻ താൻ തീച്ചുപ്പെട്ടതിയിട്ടണായിരുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ, അവളിടെ ആ വല്ലപ്പു മോയു പരിഗ്രാമം രോദ്ധനാളിടെ മുമ്പിൽ എത്തിച്ചേര്ന്നതോടുകൂടി, റൂപരഹായ പ്രധാനിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, അതു ചെയ്യാൻ എന്നു ക്ഷോണ്ട സാധിയുള്ളന്നതാണെന്നും എന്നിൽക്കൂടും ബോധപ്പെട്ട.... എന്നു കിലും കൈയ്ക്കല്ലുമായ കാര്യം ചെയ്തു കൂട്ടുന്നതിനിടയാക്കുന്ന താല്പു, ആത്മാവിനെ കളക്കപ്പെട്ടതുന്നതെന്നുകിലും പ്രവർത്തിച്ചു സുഖം രോട്ടന്തരിനെക്കാം ഉത്തരം?....ചെവിയോത്തുനോക്കു.... അവളിടെ ഒപ്പു കേരാക്കാനാണ്; അവരു പാടിയുംകൊണ്ടു കുളിൽ നിന്നൊരിഞ്ഞിവരികയാണ്.... തെണ്ണെല്ലു വിട്ടപോവു; എന്നിൽക്കൂടും തനിച്ചു സംസാരിയ്ക്കുന്നും; അഭ്യന്തരം ഇന്തിയും അവരാക്കി പറയാൻ സാധിയ്ക്കുന്തുക്കൂടും കാര്യങ്ങൾ അവരു എന്നോടു പായുന്നാണ്; എന്നും, രണ്ടാം തനിച്ചുവുന്നോഡമാത്രമാണ് സത്യം അതിനെന്നു എന്നാവും മനോഹരമായ സപ്രദ്യത്തിൽനിന്നും ഇരഞ്ഞിവരുന്നതും....

[കൂക്കുന്നാണ്ടി പോകുന്ന. ഒരു നിറ്റംവും; പിന്നീടും, അട്ടതുട്ടു വരുന്ന വരുന്ന വിമലയുടെ ഒപ്പു കേരാക്കുന്നു.]

വിമലയുടെ ശബ്ദം.

തൻപ്രാണാനായകൻ പോയിരെയനായപ്പോഡ

(വാതിലടഞ്ഞന്തീ താൻ കേട്ട)

തൻപ്രാണാനായകൻ പോയിരെയനായപ്പോഡ
പുതിരിക്കുന്നതുപുണ്ണക്കാടിയാം.

അഞ്ചേദമന്ത്രാട്ടതാൻ തിരിച്ചേത്തവേ
(മീപം കൊഴിത്തുന്നതീ താൻ കേട്ട)

അംഗേരമന്ത്രാട്ടതാൻ തിരിച്ചെപ്പത്തവേ
വേറെയൊരാധക്കിട്ടിഡിഃവിം.

കാണായിതനിതെനിഡ്യൈം മുത്തുവെ
(തജ്ജീവൻ തേങ്ങന്തീ എന്ന് കേട്ട)
കാണായിതനിതെനിഡ്യൈം മുത്തുവെ—
യപ്പേണിൻ പ്രാണന കാവലായി.

വിമല പ്രവേശിഡ്യൈം.

കമല.

വിമലേ, ഹാ, നിംബളിട ക്ഷുണ്ണകൾ ഇന്ന രാവിലെ ഏങ്കി
നെയുണ്ട് മിനിത്തിളിളിംഗം!....

വിമല.

അത് ഒരു സുദർശക അലോചന എൻ്റെ തലയിൽ കയ
റയിട്ടണ്ട്, അതാണ്....

കമല.

അതെനിഡ്യൈ പരഞ്ഞതുത; ഒരു സുദർശക അലോചന
നമ്മൾ ദഹിഡ്യൈം ഒളിച്ചുവെച്ചുക്കിടാ; ലോകത്തിനാ മഴവനു
അതുകൊണ്ട് സുഖം കുടം....

വിമല.

അതു നിംബളിട പായാറായിട്ടില്ല.

കമല.

എന്നാലുമാവട്ട്, എന്നോട് പായു; എന്നിഡ്യൈ റിംബളി
സഹായിപ്പാൻ പററിയാലോ....

വിമല.

അതാണ് എന്ന അസ്പാസ്യപ്പെട്ടതുന്നത്. അന്തേ
ഒക്കിലും പരഞ്ഞമെന്ന് എനിഡ്യൈണ്ട്; എത്തുകൊണ്ടെന്നാൽ,
എനിഡ്യൈതന്നെ അതു നല്പവള്ളം മരസ്സിലായിട്ടില്ല....പക്ഷേ
എൻ്റെ ഇം വിചാരം വാക്കകളിലെയും പക്ഷ്ത്വിയാൽ അതു
സുദർശകമലാതാപും.

കമല.

അതെങ്ങിനെയാണ്, വിമലേ? ഒരു സുദർശക വിചാരം
മറച്ചുവൻ അഭിനവിഡ്യൈനോരാ കിരേഷ്ഠടി സുദർശകമെന്നാണ്
എനിഡ്യൈ തോന്നുന്നത്....

വിമല:

അത്തോടിനായിരിക്കേണ്ട വിമലക്കട്ടിയുള്ളിട്ടും അവളുടെ ഗ്രഡകാര്യം; അത്തോടിനാ ഒരു ഗ്രഡകാര്യമായിത്തന്നുണ്ടിരിയ്ക്കും....ഈപ്പോൾ, നിങ്ങൾ വിമലയായിരുന്നുവെക്കിൽ എന്നാണ് മുച്ചുക്കുമ്പറായ കമല, നിങ്ങളെക്കാഴ്ചം സെശൻസ് തുടർച്ചയും ഒരു കമല, ഒരു ഗ്രഡിവസ്തിൽ ഇവിടെ ആവിർഭവിയ്ക്കും ശബ്ദിക്കുന്നതു തുടർച്ചയും കൊണ്ടുകൊണ്ടു പിടിച്ചുപെട്ടുകയും ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ എന്നാണ് മുച്ചുക്കുമ്പറായ.

കമല.

ഞാൻ സുവമായിരിയ്ക്കുന്ന ഗ്രാമിയുള്ളെന്നുണ്ട് എന്നും വിചാരം—വീട്ടിനാളുള്ളിലെയുള്ള ക്രോക്കടി വെളിച്ചും കയറിയാലു തെരുപ്പോലെ കയറും; ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്കൂൾഹിയുള്ളന്തുപോലെ അവളും സ്കൂൾഹിയ്ക്കുന്ന ഗ്രാമിയും....

വിമല.

നിങ്ങളാക്ക സാപത്യം തോന്നുകയില്ലോ?

കമല.

എനിയുള്ള പറയാൻ വജു....എൻ്റെ ഗ്രദയത്തിന്റെ അടി നടക്കിൽ, ഒരു സമയം....ഒരു നിമിഷനേരം....പക്ഷേ അതുപരി മല്ലെന്ന ഞാൻ കണ്ടുമെന്നും; സുവമായിരിയ്ക്കുന്ന ഞാൻ ഗ്രാമം ചെയ്യും....

വിമല.

ഞാൻ സുവത്തിന്റെ വക്കത്തെത്തിയിരിയുള്ളൂ....

കമല.

ഒരു നിമിഷനേരമെങ്കിലും നിങ്ങൾ ഇന്തി ഭഃവിയുള്ള കത്.

വിമല.

എൻ്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ആലോചന ശരിയാണെന്ന തീവ്രപ്പെട്ടുകമാത്രം ചെയ്യാൻ ഞാൻ തികച്ചും സുവിശ്വം....

കമല.

നിങ്ങളെ അതു സുവിപ്പിയുള്ളനാണെന്നു കാണുന്നോരു അതു ശരിയായിരിയ്ക്കുംനോ?....

വിമല.

അതു പറയാൻ വളരെ മുഖ്യം; പിന്നു ഞാൻ ഒരാൾ മാത്രമല്ല ഉള്ളി!....

കമല.

എന്നാൽ എഹുകൊണ്ട് എന്നോട് പാണതുക്കാ? നീയേയ
മാഡം എവിയ്ക്കു നീങ്ങൾ സഹായിയ്ക്കാൻ കഴിയും....

വിമല.

ഉച്ച്, ഉച്ച്, നീങ്ങൾക്കെന്ന സഹായിയ്ക്കാം....പക്ഷേ അരി
യാത്തെന്ന നീങ്ങൾക്കെന്ന സഹായിയ്ക്കുമെന്നോ എവിയ്ക്ക്?....
കമല.

അപ്പോൾ എന്തോ ഒന്ന നീങ്ങൾക്ക് എന്നീൽനിന്ന് ഒളിച്ച
വെയ്ക്കുമെന്നോ?....

വിമല.

ഉച്ച്, പക്ഷേ അതു തികച്ചും സുന്ദരമാക്കാതുവരെ മാത്രം....
കമല.

എപ്പോഴാണ് അതു തികച്ചും സുന്ദരമാവുക?
വിമല.

എവിയ്ക്കു മനസ്സിലാവുമോരാ....എവിയ്ക്കു മനസ്സിലാവു
മോരാ....വിമലക്കിയ്ക്കും സൈന്യരൂം കൂടും....നീങ്ങൾക്കു കാണാം,
നീങ്ങൾക്കു കാണാം...ഹാ, നീങ്ങൾ, നീങ്ങൾ രണ്ടാഴ്ചം, വളരെ
യധികം എന്ന സ്ത്രീയ്ക്കും....

കമല.

ഞങ്ങൾക്ക്, ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതിലധികം, നീങ്ങൾക്കു സ്ത്രീ
ഹിയ്ക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടാ?....

വിമല.

ഞാൻ നീങ്ങളായിങ്ങനെവകും, നീങ്ങൾക്കും ചെയ്യുക
എന്നാറിയാൻ എവിയ്ക്കു വളരെ താല്പര്യംും!

കമല.

എവിയ്ക്കു നീങ്ങളോട് പായുന്നതിൽ സന്തോഷമേ ഉള്ളൂ....
വിമല.

അതു നീങ്ങളോട് ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ, അത് അതല്ലാതായി
രത്നം; നീങ്ങൾക്കും സത്യം പറയാൻ മുഖ്യാസമാവും....

കമല.

ഞാൻ സത്യം പറയാറില്ലോ?....
വിമല.

ഉച്ച്, എന്നീയ്ക്കുറിയാം; പക്ഷേ ഇക്കാര്യത്തിൽ നീങ്ങൾക്കു
സാധ്യയ്ക്കില്ല....

കമല.

വിമലേ, ഇന്ന നിങ്ങൾ മട്ടമാറിക്കിരിയ്ക്കുന്ന; സുക്കിയ്ക്കുണ്ടോ, നിങ്ങൾക്ക് തൊറായുള്ളതാം....
വിമല.

ഇപ്പു, വരിയ്ക്കു; തൊൻ നിങ്ങളെ ഒന്നാമവെയ്ക്കുവെച്ച....ക്രോ ചുംബനും എന്നിയ്ക്കു തൊറിയ്ക്കില്ലെന്ന് എന്നോട് മന്ത്രിയ്ക്കും....
കമല.

എൻഡ് വിമലക്കട്ടി, നിങ്ങളുടെ ക്ലിക്കളിൽ ഒഹസാധാരണ മായ തെളിവുണ്ട്.... നിങ്ങളുടെ അത്യാവു നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നു കവിരജത്താഴുകനാണെന്നു തോനും....

വിമല.

നിങ്ങളുടെ ക്ലിക്കരാക്കം, നിങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെയ്ക്കുന്ന റോക്ക് നാണ്കുകളിലും, ഇന്ന കൂടുതൽ തെളിവുണ്ട്....

കമല.

വിമലേ, എന്നിയ്ക്കും നിങ്ങളോട് ചിലതു പറയാൻണു്....

വിമല.

എട്ടത്തിയമ്മേ, എന്നാണതു്....എന്നപ്പോലെതനു, നി നേരംക്കം ഒരു ഭയദളപ്പോലിരിക്കുന്ന....ഒന്നതനുണ്ടാവുണ്ടോ കാരണംമീ....

കമല.

എന്നാവുമോ എന്നാണു്....

വിമല.

ഒന്നമല്ല, ഒന്നമല്ല....തൊൻ വെരുതേ പാശ്രതുപോയതാണു്....വേഗത്തിൽ പാശ എന്നോടു്, എന്നാണതു്?

കമല.

സുഖതയാണു് വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങൾക്കണക്കാക്കേണ്ടെത കിലും, അതു നിങ്ങളെ ദിവിപ്പിയ്ക്കും....

വിമല.

എൻഡ് ക്ലിക്കരാഡ് ഇന്തി കാഞ്ഞകയില്ല....

കമല.

[വിമലയുടെ കൈ പിടിച്ചിട്ടു്] എന്നാണിതിനേൻ അത്മം? സാധാരണ മട്ടിലല്ലേലു നിങ്ങളിപ്പറഞ്ഞതു്!....

വിമല.

ഒന്നമല്ല, ഒന്നമല്ല....ഞാനാണി കരയുകയില്ല, അതുലാതും;

അതനേക്കിരുതാനെന്നയല്ല വേണ്ടതോ?

കമല.

ഞാൻ നീങ്ങളുടെ ക്ലൗഡ്‌കളിലേയ്ക്ക് കന്ന നോക്കേണ്ട....

വിമല.

നോക്കിക്കൊള്ളു, നോക്കിക്കൊള്ളു....എന്താണു് കണക്കെന്നു് എന്നോട് പറയണേ!....

കമല.

നമ്മൾ എന്തൊക്കെത്തെന്ന പറഞ്ഞതാലും ആത്മാവു നമ്മിടക്കളുകളിൽ പ്രത്യുക്കീഡിവിയുണ്ടോ; നമ്മൾ അവയിലേയ്ക്ക് സുക്കുച്ചുനോക്കുന്നതോടുകൂടി അതു മറഞ്ഞുകളിക്കയും ചെയ്യുന്ന....പറഞ്ഞു പായാൻ ദെയറുമില്ലാത്ത ശക്കക്കേളാട്ടുടി, നീങ്ങളുടെ ക്ലൗഡ്‌കളുകന്ന പരിഗ്രാമജലാശയങ്ങളാക്കുട്ടിവിൽ നില്ക്കുന്ന സമയത്തോ്, എന്നിയും മോദ്യത്രപത്രിലാഞ്ചാൻ കഴിയാത്ത മോദ്യത്രിന്നു് ഉത്തരം പായുന്നതിനുപകരം, അവ എന്നോട് മോദ്യമോദ്യിയുകയാണു് ചെയ്യുന്നതോ്—അവ എന്നോട് ശക്കിച്ചുകൊണ്ട് മരുമിയുണ്ടോ: “നീവാക്കേയ്ക്കു മനസ്സിലായി?”

[ആരം മീണ്ടന്നീല്ല]

വിമല.

എടുത്തിയമേ?....

കമല.

വിമലേ?....

വിമല.

എന്താണു് നീങ്ങളേന്നോട് പായാൻ ഭാവിച്ചിരുന്നതോ?

കമല.

വയു, ഞാൻ നീങ്ങളെ മാറ്റുന്നയ്ക്കും, എൻ്റെ വിമലക്കട്ടി! കുഞ്ഞും! കുചുക്കട്ടി മതി. ഞാൻ ഈ ലോകത്തിൽ നീംഡാക്കുള്ളതല്ലോ കയ്യിലാക്കിയേനേ....

വിമല.

നീങ്ങാക്ക സുവമില്ലെല്ലോ?....

കമല.

എയോ, എന്നിയും സുവമില്ലാണ്ണയില്ല; നീങ്ങാക്ക സുവാഹാവരച്ച....

വില.

அது உடனடிக்கூடிய கண்ணால் திட்டமில்லை என்ற நிடங்களில் வரவிடுவது....

୧୮

எனால் நினைவேற அலட்டாதிரியீடு; விழைகள் கருதுகிற எனக்கிழ், ஏனென்றதினால் தூயாயி நினைக்கிற கழுவாரீர் வானம்....இப் படிப்புறமாலிக்கியிட முறைத் தொகையில் நினைக்கிற கழுக்குக்; கணாமதாயி நம்பித்தமிழ் ஸங்ஸாரிசு அனா வாதுயிலைப்போ வெ நினைக்கிற பூஷாக்கர குரைக்குடி ஏனென்றுக்கொலோட்டக்காட்டு.... அது பிவஸங் நினைவைசேலாம்யிலே? ஒது மாஸம் தூயா? வழிரை வெள்ளு அதிரையேப் புரித்துக்கொள்ளு, வழிரையெல்லாம் ஜாரியீ கியும் செய்யு; அதுதூயவிலேயீடு குரித்துக்கு வெல்லிசுபு கடக்கிடுகள்? நினைக்கிற பூஷாக்கர ஏறுவிழு தமு; ரஷ்ட மகஷுபாதாக்கரசு கடிழுவியலை, நஷ்கனையூங்கு அத்திரோட்டுக்கு பூஷபிழுக்குக் .... ஹஷ்டிரையீது அயிகங் சுறைமொனம் நஷ்கிறீரி கிட்டிரையா வரிலீ; ஏற்றுக்கொண்டால் காலை எனால் நினைக்கிற ஹக்கிரி நினா? ஏற்கன்ற வசிழுபு போவுக்காயி; ஏல்லாவிலுவைது? கடுவிழ் செய்யுவதற்கும் நிறைக் கு ஸாயு ஏதுவுமையாக்கு அதுமேல் விஶிஷ்டவும் ஸமீரவுமாயி தோன்னா....

വില.

କାହିଁବାର କାହେଲୁ ପୋବାଗଲୁ ଯିମାରିଛୁ ନୀତିକେ ?

୬୨୯

അങ്ങളെ തുപ്പേപ്പുടര്ത്തിനോക്കുവോരാ, അന്തരീക്ഷം താനേ മാറി പ്രോകയും സത്യമല്ലാത്തതൊന്നാം പറയാൻ വരുത്തുന്നവുകയും ചെയ്യുന്ന.... നിങ്ങളെപ്പറ്റാറി ആലോച്ചിച്ചപ്പോൾ എറിയ്ക്കു വരുത്തുന്ന തോന്തി.... ശാത്രുക്കൊണ്ടാണ്, നിങ്ങൾക്കു സൗഖ്യമാവുന്നതിനു വേണ്ടി നാജീ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രോബുന്നതാണെന്നു നിങ്ങൾ ഭോട്ട് പായാൻ വന്നത്; എൻ്റെ റിട്ടപോകൽ എന്നു എത്ര കണ്ണു വ്യസനിപ്പിയ്ക്കുന്നണ്ണെങ്കിനു നിങ്ങൾക്കുവരായി ഏന്ന സമാധാനത്തോടെ, ആ ത്യാഗത്തിൽ നിങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നണ്ണെന്നു സമാധാനത്തോടെ, ഞാൻ ധാരായും കൂടിവും തുടക്കതെ, നിങ്ങൾ ഭോട്ട് അതു പറയുന്നു. നമ്മൾ മുന്നു പേരും ഈ ത്യാഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ട്; എന്നല്ല, നമ്മുക്കാളില്ലാം ശക്തികൂടിയ എന്നേ കമ്മിന്—അതു പേരില്ലാത്തതൊന്നുണ്ടെങ്കിലും, ആ എന്നേ കമ്മിനു—വേണ്ടിയാണതാനും നമ്മൾ അതു ചെയ്യുന്നത്.... പങ്കു ഇതത്തുടർക്കരംല്ലോ? ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്കൂൾഹിയുന്നു, ഞാനു ദ്രോഹത്തോടുകൂടിയും സ്കൂൾഹിയുന്നു, അദ്ദേഹം നാഥു ദശ പേരെയും സ്കൂൾഹിയുന്നു; നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടും എന്നു യും സ്കൂൾഹിയുന്നു—അതെന്നായാലും, മനഷ്യസ്ത്രായം ആ വിധം യോജിച്ചുനില്ക്കുന്നതിനുള്ള കാലം ഇന്നിയും വന്നിട്ടില്ലാംതുകൊണ്ട്, നാട്കൾ സുഖമായി ജീവിച്ചുകൊള്ളാൻ നിവൃത്തിയില്ല....അങ്ങിനെ നോക്കുവോരാ, എൻ്റെ സാധ്യവിമലേ, നിങ്ങളുടെ ത്യാഗമാവും, പങ്കു, എൻ്റെതിനൊക്കാൽ വലുത്; നിങ്ങളുടെ പ്രാപ്തത്വി ഒരി ജൂഡ്യം, അഞ്ചുള്ളം, സൈംഗര്യം കുറഞ്ഞതമല്ല. ത്യാഗം ചെയ്യുന്ന ആളാണ് അതാക്കവേണ്ടി ചെയ്യുന്നവോ ആ ആളെക്കാരാം സുഖം നോട്ടക.... വിമലേ ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്കൂൾഹിയുന്നുണ്ട്; കഴിയുന്നുണ്ടതോളം ദ്രോഗത്തോട്ടപ്പീച്ച ഞാൻ നിങ്ങളെ എൻ്റെ മാനോടണ്ണയ്ക്കുചെട്ടു....ആതാവിനെന്റെ അക്കത്തിമുമായ സത്യസ്ഥിതി യോക്കുട്ടി ഇംഗ്ലീഷ് നാണ്യിനെ നമ്മൾ അനേകന്നും കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുവോരാ, നമ്മുക്കാരാം ശക്തികൂടിയ എന്നേ കമ്മിന് നമ്മു ഇതു ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിയ്ക്കുന്നതെന്ന നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നില്ലോ?....

വിമല.

എല്ലത്തിയന്നേ, നാജീ പോകുന്നു....

കമല.

ഞാൻ പോയേ കഴിയു എന്നിരിയ്ക്കു, എല്ലക്കാണ്ട് നാജീ, വയ്ക്കാം?....

വിമല.

എന്നിയ്ക്കു പറയാൻ ആത്മ പാജത്തുകഴിയുന്നതിനാഴ്വേ
നിങ്ങൾ പോകരു....
കമല.

നിങ്ങൾ വേഗം പറയുമോ?

വിമല.

ഉം, ഇപ്പോൾ എന്നിയ്ക്കു തീച്ചയണ്ട്....നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
തന്നെ പാകയുണ്ടായ കാര്യം അദ്ദേഹം ധരിച്ചിട്ടോ?
കമല.

ഉം.

വിമല.

എൻറു ഭിംബം തീന്....

കമല.

നിങ്ങളോട് പായാതെ ഞാൻ പോയിത്തനാബുകിൽ, നിങ്ങൾ^{നിന്നും}
ഈനായിരിയ്ക്കും ചെയ്യുകി?

വിമല.

ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വന്ന, നിങ്ങളെ ക്രിക്കറ്റം
പോയി....

കമല.

നിങ്ങളുടെ കണ്ടില്ലെന്തിലോ?

വിമല.

ഞാനെ ജീവിതകാലം ഒഴുവനും നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞുവ
നും ശബ്ദസാനിപ്പിയ്ക്കും....

കമല.

ഞാൻ പോകുന്നതിനാഴ്വു നിങ്ങൾ പോയ്ക്കുള്ളുമോ എന്നാ
ണു് എന്നിയ്ക്കുള്ള ദയം—നിങ്ങൾ പാജത ആലോചന അഥവ
യിരിയ്ക്കും എന്നാണു് ഞാൻ ശക്കിയ്ക്കുന്നതു്....

വിമല.

ഉല്ല, അതിൽ ഭിംബണ്ട്; എൻറു ആലോചന സുഖം
കൊണ്ട് നിരഞ്ഞതാണു്....നിങ്ങളോട് പായാതെ പോകണമെന്നു
ഞാൻ കയ്തിയിരുന്ന —ഞാനും; പകേഡ ഇപ്പോൾ....

കമല.

ഇനി നിങ്ങൾ പോവുകയില്ല?

വിമല.

ഇല്ല, എൻറെ ഏട്ടത്തിയമേ, ഒരിയ്യുംമില്ല; ഞാൻ പീടവിട്ട് പ്രോവുകയില്ല....

കമല.

നീങ്ങളിടെ ആത്മാവിൻറെ അഗാധതയിൽനിന്ന് പ്രതിശ്രദ്ധ ചെയ്യുകയാണോ, നീങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്?

വിമല.

എൻറെ ആത്മാവിൻറെ അഗാധതയിൽനിന്ന്, എൻറെ പരിപ്രേക്ഷാബം പിടിച്ചു, ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നാ....

കമല.

ങ്ങൾസമയം ഞാൻ വരാതിരിയ്ക്കുന്ന യായിക്കന്ന ഉത്തമം....

വിമല.

അങ്ങിനെയാണൊക്കിൽ ഞാൻ സുവമോ ദ്വിവമോ അനാദ്യവി ജുഴമായിക്കന്നില്ല....

കമല

ങ്ങൾസമയം ഉറങ്ങുന്നവരെ—വിശേഷിച്ചും അവരുടെ ഉാക്കം നിപ്പിപ്പടവും മനോഹരവുമാണൊക്കിൽ—വിളിച്ചിഞ്ഞതു റന്നാ യാരിയ്ക്കും....

വിഹല.

അതു നന്ന്; എന്തുകൊണ്ടുനാൽ, അവക്ക് വീണ്ടും ഉണ്ടായി പ്രോവുന്നത് ഇഷ്ടമായിരിയ്ക്കും....എൻറെ ക്ലാസ്സുകൾ അഡിശന്റുകൂടി ടന്റുക്കന്ന കാലത്തെപ്പറ്റാറി ഓർമ്മേവാരാ, എന്നിയ്ക്കു ലജ്ജക്കാണു് ഒളിച്ചുമാറാൻ തോന്നുന്നു....ഞാനാദ്ദേഹത്തെ ചുംബിച്ചിരുന്ന കാലത്തു യാതൊന്നും അറിഞ്ഞതുകൂടാതെ ഒരാധ്യായായ പെണ്ണേക്കട്ടി യായിക്കന്ന....പക്കു ഞാൻ അതുമേൽ എന്തെല്ലാതുകൂടാതെ കഴിഞ്ഞതി തന്നത് എൻറെ കാരാംകൊണ്ടാണോ?....ഇപ്പോഴാകട്ടേ....അദ്ദേഹം ഉറങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നും തോന്നാദ്ദേഹത്തെ ഇന്ന രാത്രി റോക്കിക്കാണക്കാണക്കാണാണീ....അപ്പോരാ....എന്നിയ്ക്കു നീങ്ങളോട് പറയാൻ കഴിയും....

കമല.

[അവളെ കൈച്ചിപ്പിടിച്ചിട്ടു്] വിമലേ, എൻറെ ദ്വിമ ലക്ഷ്മി....

വിമല.

ഞാനാദ്ദേഹത്തെ ചുംബിച്ചു, പക്കു അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കും....

ജീവാലച്ചില്ലുകളുടെ നീലിയിൽപ്പുട എന്നിൽപ്പു നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണാംഹാരിനു; അതു നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം ഏൻ്റെ ആത്മാവിൽ ഒരു സ്വർഗ്ഗം പണിചെയ്യുന്നതിനാവേണ്ടി അവിടെ വന്നതാ ദാനാനും എന്നിൽപ്പു തോന്തരി....ഹാ എൻ്റെ സാധ്യവായ എടുത്തതി യദേശ്, നിങ്ങളാക്കൾ ഒരിൽപ്പും മഹസ്തിലാവുകയില്ല. എന്നുകൊണ്ടെങ്കാണും, എന്നേപ്പറ്റം നിങ്ങളരിക്കുത്താണെന്നു....പ്രക്ഷേ അവരവർബ്ബൻ സ്നേഹിയ്ക്കുന്ന ആഭ്രാട “ഈൻ അഞ്ചു സ്നേഹിയ്ക്കുന്നു” എന്ന പാഡാൻ കഴിയുക, കണ്ണുകൾ തുണംംകാണ്ടുനുന്ന അതു പാഡാൻ കഴിഞ്ഞുക!....എന്നിൽപ്പുരാഡ മഹസ്തിലായി....അതു സമയംനുബന്ധം വരുപ്പുക്കേണ്ടിയും പാഞ്ചതുകളുംയാനോ മരിയ്ക്കുന്നതിനോ അഞ്ചൂത്താ തോന്തരാനു എന്നുകൊണ്ടാണുനും ആനിൽപ്പിന്തുക്കാ....എന്നിൽപ്പു സ്വഭാവാണും; കണ്ണേക്കി സ്വഭാവം കിട്ടുന്നതിനാവേണ്ടി എന്നിൽപ്പു മരിച്ചാൽക്കാഞ്ഞാമെന്നാണും....

കമല.

അതിയായ സ്വഭാവവിയ്ക്കുന്നോരാ മരണത്തെപ്പറ്റാറി വിചാരിയ്ക്കുന്നതും അപകടമാണും....ഈൻ നിങ്ങളോടും ഒരു കുറുപ്പും തുറന്നപാര്ക്കുന്നതുകൂടിയാണും മരിയ്ക്കുന്നതിനോ അഞ്ചൂത്താ തോന്തരാനു എന്നുകൊണ്ടാണുനും ആനിൽപ്പിന്തുക്കാ....എന്നിൽപ്പു സ്വഭാവാണും; കണ്ണേക്കി സ്വഭാവം കിട്ടുന്നതിനാവേണ്ടി എന്നിൽപ്പു മരിച്ചാൽക്കാഞ്ഞാമെന്നാണും....

വിമല.

ഉം....

കമല.

അതായിരുന്ന അക്കാരും എന്നും....

വിമല.

അതു നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നതില്ല; അഞ്ചീനെ ഒരാലോചന ഒരു വെദം ചെറിയ പെണ്ടുകിയ്ക്കു മാത്രമേ ഉണ്ടാവു....

കമല.

അതേ, സ്നേഹത്തിൻ്റെ എക്കച്ചിപനം മരംനും മാത്രമാണെന്നു തോന്തരാനു ഒരാധാരം മെരുപ്പെട്ടതിന്റെന്നാണും അതു ആലോചന....നേരേമറിയു സ്നേഹചുണ്ടു അളളുകൾ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതുനുവോ; എത്രക്കണ്ണഡിക്കം നമ്മാം സ്നേഹിയ്ക്കുന്നവോ, അതുകണ്ണഡിക്കം നമ്മാം ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന നോക്കണ്ണം....എന്നാൽ അതു നില്ക്കുന്നതു, നിങ്ങളാക്കൾ തന്മാലോടുള്ള സ്നേഹം അതുരം സ്നേഹ തുടർന്നിനും എത്രയോ മിത്രയാണുനും എന്നിൽപ്പിന്താമായിരുന്നു....അവരവരുപ്പോലുണ്ടു രണ്ടു മനസ്യങ്ങീവികളെ നിരാഗതയി

ലേഡുള്ള പിടിച്ചും വാൻ ആത്തിപ്പുട്ടന അങ്ങിനെയെന്നാരാഡി മാത്രമേ അവക്കുട്ട ഇടയ്ക്കും ഒരു നിഷ്ടിക്കുമായ മരണത്തെ കൊണ്ടിട്ടുകയാക്കുന്ന ആ ദയക്കരമായ റാഡിഷുരൂത്തും ചെയ്യാൻ ആലോച്ചിയുള്ളിട്ടി....

വിശ്വ.

എടുത്തിയമേ, ഞാൻ റാഡിഷുലൈറ്റ് ഒരു കാര്യം തുറന്ന പായക്കു?....

കമല.

എരിൻ, വിമലക്കുട്ടി, ഞാൻ റാഡിഷുലൈറ്റ് സകലവും പാഠത്തുപോലെ റാഡിഷുരൂ സകലവും പായു. നമ്മുടെ നട്ടവിൽ ധാതാനാമമില്ലെന്നു, നാനും പങ്കെക്കാണ്ടിപ്പില്ലാതെ ഒരു ഫോച്ചുരണ്ണുകുണ്ടില്ലും ഒളിച്ചുകൂടാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പുറുപ്പാലുമില്ലെന്നു, ബോധപ്പുട്ടനുതും സംസ്കൃതാണു?....

വിശ്വ.

ഞാൻ ഒരു റാഡിഷുനേരം അതാലോചരിയ്ക്കുന്നുണ്ടായി?....

കമല.

മരണത്തുപുറാറേയോ?

വിശ്വ.

അതേ, വളരെടുന്നു....പക്ഷേ, ഉടനെതന്നെ റാഡിഷുലൈറ്റേന്നു പാക്കുണ്ടായതെല്ലാം ഞാഭവനോട് പറഞ്ഞു; അപ്പോൾ എന്നിങ്ങു മരാറാനു തോന്നി?....

കമല.

അതു?

വിശ്വ.

ഈതു കേവലം വേബാദ്യാണാണു? , ഈ ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചതു?....പക്ഷേ പാഠാനും സംഖ്യയായില്ല. ....റാഡിഷുരൂ കാണാം....ഞാൻ റാഡിഷു ചുംബവിയുള്ളുന്നു. ....എന്നിയ്ക്കുന്നതു തുടങ്ങുന്ന തോന്നുന്നു, എന്താണു?....എരിൻ, ആത്മാവു—റാഡിഷു ദണ്ഡാ ഈതു പാഠത്തു? എന്തെന്നു ആത്മാവു എന്നിൽനിന്നു കവി എത്താഴക്കുന്നതുപോലെയാണതു?....ടട്ടവിൽ എന്നിയ്ക്കുന്നായി, റാഡിഷു ഞാഭാധിക്കുമ്പോൾ എന്താണു ചെയ്യുകയെന്നു?....

[അഭ്യന്തരാന്വയം കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് റണ്ടാഴ്ചം പോകുന്നു.]

നാലുമൂട്ട്

രംഗം I കടലിലെയ്യും വിശ്വമായ പ്രാന്തം.
കമലയും വിമലയും പ്രവേശിപ്പുന്ന; രണ്ടുപേജം
അന്വോറ്റും കണ്ടുചെന്നു.

കമല.

സുരൂൻ സൃഷ്ടത്തിലെയ്യു് എത്തിനോക്കിത്തുടങ്ങി; ശാന്തങ്ങൾ കൂടായ തിരുമാലകൾ സന്ദേശം തുടർത്തിൽ മുഴുകിയിരിയ്ക്കുന്ന. പ്രഭാത തദ്ദിനങ്ങൾ ചാരിമലിനും സപ്ത്വാംശാം നിറ്റിശ്വാസാം അഞ്ചേരിയും താൻ തനിച്ചു ലോഹത്തിലുള്ള ഏന്ന തോന്തിപ്പുന്ന; പാഡിനാ കാരോ വാക്കിലും പ്രഭാതത്തിന്റെ ഏന്നൊ കനംബന്ധാംകന; അഞ്ചിനൊ യല്ലോ?....വിമലേ, ഇന്നതെന്ത ദിവസം എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും വെച്ച സുന്ദരമായിരിയ്ക്കും; എന്നീ യാത്രാദിവസം ഇന്നാക്കേണ്ടോ?
വിമല.

ഇല്ല, ഒരിയ്ക്കുളമില്ല; നിങ്ങൾ പോവുകയില്ല....

കമല.

നിങ്ങൾ എന്നൊരു സുന്ദരിയാണോ—ജാരോ സുന്ദരുാദയത്തോ ചുക്കടി നിങ്ങൾ അഡിക്കമയിക്കും സുന്ദരിയാവുന്നണോ?....നിങ്ങളെല്ല ഉണ്ടിനൈ ത്രപാനതരപ്പെട്ടത്തിയതെന്നാണോ? എന്നോടു പാടക യില്ലോ? ഇവിടെനീനു എന്നീ പാടിക്കപ്പോക്കുന്നതിനു മുമ്പായി എന്നിയ്ക്കും ഒരുംഗിൽ പക്കുടാമണ്ണും....നിങ്ങളുടെ അത്താവോ അതി നീനു നില്ക്കുള്ളിക്കതയിൽ കുടിനാ കുത്തുമരികയാണെന്നാണോ—ജാതോ എന്നിയ്ക്കുറിഞ്ഞതുകൂടാതെ ഒരീശപരനോടു നിങ്ങൾ പ്രാഥമിച്ചുവോ— അണ്ണുകൂണിൽ, നിങ്ങൾ ഇത്തവരു ഒരിയ്ക്കുളം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നതുവിധം, ഒരു സമയം, സ്നേഹിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയോ?....

വിമല.

ജാതോ, എന്നീ സ്നേഹം കുറെക്കുടി വലുതായതുകൊണ്ടാ ണ്ണനു തോന്തനു....

കമല.

എന്നീ മറിയുടെ ജാഡയിലുന്നൊന്നു നിങ്ങളെല്ല ഇപ്പോൾ തുടരുന്ന കാണക്കുകൊണ്ടാണോ താൻ ഇന്നോടു വന്നതോ. വിമലേ, താൻ പേടിച്ചുവോയി.... ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞ പ്രാന്തങ്ങൾ

കൂടുചുമരിനേൻ എതാണ്ടു പ്രവേശം ദുർവാസം അപ്പറതെന്തല്ലാക്കമാറു നിങ്ങൾ കുന്നിനതുവാല്ലു യായിരുന്നു. കല്ലുകൾ മുടിപ്പണ്ടുവീഴ്ക്കു ഞഞ്ചാം ഒരു നിശ്ചിയന്ത്രേഖയും നാൻ ശക്കിച്ചു. നാൻ വിളത്തു പോയി, വിള്ളു—നാൻ ദുദന്തഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഒരു മരവിപ്പ് എൻ്റെ എദ്ദുരാനിൽക്കുന്നു. എൻ്റെ ആര്യസ്സ് എൻ്റെ ചുംബ മുളിനു വിശ്വാസ്യന്ത്രുപോലെ തോനി. കനാമതായിട്ടുണ്ടു് നാബാനേൻ ജീവിതത്തിൻ്റെ ചുവ അനാഭവിയ്ക്കുന്നതു്—അതോ, അതു മരണാരാഖിൻ്റെയായിരുന്നവോ?....നാൻ ജനാലയുടെ അഴിക മോട്ടു തല മുടിച്ചു, കുങ്ഞനമെന്ന നിങ്ങളെ അനിയില്ലെന്നവേണ്ടി, ഉചക്ക റിലുവിളിച്ചു; പക്ഷേ നിങ്ങൾ കെട്ടില്ല. ....ഇംഗ്രേസ് വിധി താന്നൊന്നിയാണു്—അതിനെ മുഖംഡിനെ കിത്തിപ്പോന്തിയ്ക്കു നന്ദു് അബദ്ധമാണു്. എന്താണു് നിങ്ങൾ കാണിച്ചിരുന്നതു്? മുന്നാമത്തെ കുറിയാണു് നാൻ നിങ്ങളെ പടിപ്പുരമാളികയിൽ കാണുന്നതു്....നിങ്ങൾ കല്ലുകളെ പിടിച്ചില്ലക്കിയിരുന്നതായി തോനി.... വിമലേ, എന്താണു് നിങ്ങൾ കാണിച്ചിരുന്നതു്? ദിഗ്നിരത്തിൽ എന്തോ കനിക്കു നിങ്ങൾ തിരയുകയാണെന്നു തോനി.

വിശ്വ.

അതേ, നാൻ കനിക്കു തിരയുകതനെന്നായിരുന്നു.... അത വർ പാഠത്തുതനില്ലേ?.... എന്നാൽ ആദ്യംതന്നെ പായട്ടു, നിങ്ങൾ എന്നെന്നുപറാറി യേപ്പുടേണ്ടതില്ല; അതിനു കാരണമില്ല.... എൻ്റെ പഴയ പടിപ്പുരമാളികയ്ക്കു് ആളുകൾ വിചാരിയ്ക്കുന്നതിലു സിക്കം ഉറപ്പുണ്ടു്; അതിനു നാമുകാജലല്ലോ ആര്യസ്സിനു്. എന്തിന്നാണതിനെ ശക്കാരിയ്ക്കുന്നതു്? അതു് മുന്നൊവരു ഒരാംക്കം ഉപദ്രവം ചെയ്തിട്ടില്ല, കല്ലുകളാണും മുളക്കാൻ വയ്ക്കു; എനിയ്ക്കു മാറ്റുവരുക്കാളിമല്ലിക്കം അതറിയാം.... അപ്പോരു നിങ്ങളിൽ കണ്ണിട്ടില്ലേ? നിങ്ങളുടെ അടയ്ക്കവെച്ചു് ഒരു കാര്യം കഴിയുന്ന, നിങ്ങൾക്ക് ധാരാനും അതിനെപ്പറാറി അനിശ്ചയുള്ളതാനും.... അങ്ങും ആരോ ദിവസംംഡനു് ഒരുപ്പുവുച്ചുക്കി നമ്മുടെ അടക്കി ലേജ്ഞു വന്ന; അതു് എപ്പോഴും എൻ്റെ പടിപ്പുരമാളികയെ വല തുടിക്കു; കുമീനം എന്നൊന്നു് അതിനില്ലെന്നു തോനും.... അതിനേറ്റെ ചീക പച്ചയാണു്—അതുടക്കരമായ ഒരു വെള്ളപ്പുച്ചു, വിചാരിയ്ക്കാൻ വജ്ഞാതവിഡം അതുടക്കരമായ വെള്ളപ്പുച്ചു.... മരാനാസ്തടിയില്ലെന്നു നൃക്ക വിചാരിയ്ക്കാൻ വഴുതനതായിട്ടു്: അതു

ദിവസം പ്രതി ദാളനാബാട്ടു തോന്നം... എത്തു റാജ്യത്തുണ്ട് നൂറു ശാരു വന്നെതന്നു അതുകൊണ്ടും പാഠാടുതരാൻ സാധി ചീട്ടിപ്പു.... അതു മുതൽനേരമുണ്ട് എത്തോ കയ വിടവിലാണു കൂടു തുട്ടിയിട്ടുള്ളതനു തോന്നാൻ; അവിടെയ്ക്കുണ്ട് ഞാൻ കാറിന്തു ഫോക്സിയിൽനാൽ നിങ്ങൾ കണക്കു....

കമല.

അതാച്ചാം പട്ടിപ്പുരമാളികയുടെ താഴക്കാർ, നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു അരു കുറാൻ തക്കത്താക്കോൻഡി?....

വിമല.

അതേ; നിങ്ങൾ വന്ന ദിവസം ഞാനിൽ താഴത്തിട്ടു നി തേരാക്കോമ്മയിട്ടുണ്ടി?....

കമല.

അതു നിങ്ങൾ എന്നിയുള്ള തയ്യേരി?....

വിമല.

നിങ്ങൾക്കു തരികയോ? ....എന്തിനും?....

കമല.

ഞാനിവിടം വിട്ടുന്നതുവരെ അതെവൻ്നു കൂട്ടിൽ വെച്ചാൽ ക്ഷണംമുംബെന്നാണെങ്കിൽ?....

വിമല.

ഹക്കു എന്തിനാംനുതു?....

കമല.

എന്നിയുള്ളറിഞ്ഞതുകൂടാ....ഞാൻ മുരശ്ശാവരിക്കശിയുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ ഇന്ത്യാട്ട് കയാത്തതു?.....ഞാനോരു ഭസ്മം കണ്ടു; ഞാ തിൽ അരു പക്ഷിയുണ്ടായിരുന്നു....

വിമല.

ഈതാ താക്കോൻ....നിങ്ങൾക്കു തക്കന്തിൽ എന്നിയുള്ള വിരോധമീലി?..... അതു കന്നുമുതാണു?.....

കമല.

അതേ, നല്ല കരാം.

വിമല.

എന്നു ഉമ്മവെയ്ക്കും....ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭാവിപ്പിച്ചുവോ?....

കമല.

നിങ്ങൾ ഒരാളെയും ഇതുവരെ ഭാവിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.....നിങ്ങൾ കണ്ണിൽ വെള്ളം നിംജതിരിയുന്നു.

വിമല.

നിങ്ങളെ ചുംബിയ്ക്കേംനാം നാൻ സുരൂനെ റോക്ക് കയ്യാ യിരുന്നാ.....കൗതുടി എന്ന ചുംബിയ്ക്കു.....നാൻ അദ്ദേഹ തനിന്റെ അടക്കാഭ്യർഹയ്ക്ക് പോവുകയാണോ; അദ്ദേഹം ഫോറതെ എന്നീക്കാശം പരിത്വനിക്കണം.....എന്നാൽ അഞ്ചിരെ.....

കമല.

[പത്രക്ക] അഞ്ചിരെനായാട്ട.....

[വിമല പോക്കനാ. അവരാ പോച്ചാ എന്ന തീപ്പ് പ്ലേട്ടന്തു വരെ കാത്തുവിനു; എന്നിട്ട് മുന്തുടിട്ടുടർന്നു വശിത്രു ചെന്നിട്ട്, ഒരു നിമിഷത്തിനും ആ തക്കത്താക്കാൽ റോക്കിക്കാശാനും. ഉട നെ അതിനെ കടലിലെയ്ക്കു ഒരേരോടിയുന്നു. പിന്നീടു അവാഴിം പോക്കനാ.]

രംഗം II വീട്ടിനാളുംിൽ ഒരു കുറി.

കൂതാതിക്കാവുമു മലന്തു കിടന്നാണ്ടുനു.

രാധക്കുടിയുടെ കയ്യും പിടിച്ചു വിമല പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു.

വിമല.

നാടക്കു ആദ്യം തന്നെ ഭത്തക്കുറിയുടെ അടക്കാൽ പോവുക. നമ്മൾ പോയാൽപ്പുണ്ടെന്ന ഭത്തക്കുറിയെ ആരം നോക്കും; പക്ഷെ മറുപ്പുവരെപ്പോലെ അവക്കു നമ്മുടെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ പെയ മാറം ആവശ്യമുണ്ടാം.....പക്ഷെ ഒന്നം അവരോടു പറയേണ്ടാ.....എന്തുതീയതു പേടിച്ചിട്ട് പടിപ്പുരമാളിക്കുടെ താ ക്കാൽ എന്നോടു ചേടിച്ചു.....പക്ഷെ പോയി എന്ന നാമാ ക്കാതിയ താടക്കാൽ നാൻ കണ്ണാത്തി. അതുകൊണ്ടു ഒരാഴിം കാണാതെ നാടക്കണ്ണാട്ടു പോവാം; പച്ചക്കിളിയെ നാൻ പിടിച്ചതാം.....

രാധ.

ഇപ്പോൾ തന്നെന്ന എന്നിയ്ക്കു പിടിച്ചുതക്കമോ?

വിമല.

ഒന്നം മിണ്ടാതിരാനാൽ തങ്ങം. പക്ഷെ സുക്കണ്ണിയ്ക്കുണ്ടാം. നാൻ ഭത്തക്കുറിയെ ഉണ്ടാനും പോകുമാണോ. രാധ, എന്നിയ്ക്കു ഭിഡുപോലെ നോന്നാണോ?

രാധ.

ചെറിയേട്ടത്തി, നാൻ എത്തു പരിത്വനാലാണോ എന്തുതീയ്ക്കും സ്വം തോന്തരക്കു?

നാലുക്കണ്ണ

വിചല.

നീ എന്നോട് വാസ്തവം പാര്യണം.....നാൻ ഭഃവിജ്ഞനാ സണ്ടനാ ദത്തഗ്രീഡിയും തോന്നിക്കുടാ. കരാരക്ക വള്ളരെ സുവമായി റിജ്ഞേന്നോരു അഴിക്കര തെററിഡബരിഡ്യും—അതു ആരാ കരഞ്ഞകയാ സന്നദ്ധം അവർ വിശ്രസിക്കണം, മരസ്സിലായോടി...നാൻ കരഞ്ഞ സന്നദ്ധം നാനുക്ക തോന്നാനില്ലപ്പോ?

രാധ.

ചെറാഡിയേട്ടതി, നാനൊന്ന നിഷ്ടണ്ടിച്ച റോക്കെട്ടി?.....

വിചല.

വല്ലതും കാണണാണോടി?

രാധ.

കനംതുടി അടക്കതു വരണ്ണം.

വിചല.

നാൻ റാബീന കജ്ജിലെട്ടതു് ഉംഖവെള്ളും....കനം കാണാ നില്ലപ്പോ?

രാധ.

ചെറാഡിയേട്ടതി കരഞ്ഞോരു അനാക്കം ഒരിഡ്യുലും മരസ്സി ലാവില്ല; അതു പത്രക്കൈയാണു് കരഞ്ഞക.....

വിചല.

പക്ഷെ നാൻ കരഞ്ഞതേയില്ല.....നീ തനിച്ചാവുന്നോരു ആളുകര നിന്നോട് “അവെള്ളനേ പാര്യതതു്, അവെള്ളനേ ചെ ഇൽതു്, അവരാ വിളഞ്ഞിക്കനാവോ, കരഞ്ഞതിക്കനാവോ” എന്നൊ ക്കെഹോച്ചാദിച്ചാൻ, അവർ പരിദേശിച്ചിരിഡ്യും യോരു വല്ലാതെ വിളഞ്ഞി റിഡ്യും യോരു ചെയ്യുന്നാണെങ്ങനെ കണ്ണാൽപ്പിരീനു, യാതൊന്നും ചെട്ട നു മറ്റപടി പാര്യതു്.....നീ അവരോട് എസിഡി സുവമായി തനാ ഏനു പാര്യണം; നാൻ ചീരിഡ്യുകയല്ലാതെ മാറാനും ചെയ്യാനില്ലെനു് ഏല്ലാവക്കം കാണാമല്ലോ; അപ്പേരു നാമാ സകല സമയത്തും സന്തൃപ്തം പാര്യാവു. ഇനി സുക്കിഡ്യുണു, നാൻ ദത്തഗ്രീയെ ഉണ്ടാനു പോവുകയാണു.....അവർ എത്ര അനാധാരായി തോന്നാപ്പുനു.....[കിഞ്ഞിക്കാവമായുടെ കവി കൂർത്തു് അമര്ത്തിച്ചുംവിജ്ഞനം.] ദത്തഗ്രീ.... [കിഞ്ഞിക്കാവമായു ഉണ്ടാനില്ല] നാനാണു്, ദത്തഗ്രീ....അവർ എത്ര ഗാധമായും ആനു.... ദത്തഗ്രീ, നാൻ ധാതു പാര്യാൻ വന്നിരിഡ്യുയാണു.....

കിന്തയിക്കാവുമാ.

[ഉണ്ടാക്കിട്ടു്] ഹാ, റാഡിയോ, വിമലേ?.....
വിമല.

അങ്കേ, മുത്തുറ്റി, രാഡിയോ നൊന്നാംതുടി മുത്തുറ്റിയോട് സാതു
പാധാൻ വന്നിരിയ്ക്കും; നെന്താൽ ശ്രദ്ധനാന നടക്കാൻ
പോവുന്നു.....

കിന്തയിക്കാവുമാ.

എവിടെയ്ക്കുന്നു പോകുന്നതു്?
വിമല.

എന്നിയ്ക്കിനിയും മനസ്സിലാക്കിട്ടില്ല; പകേഷ ഞങ്ങളിനാ
പതിവിൽ കാച്ചുകൂടിയാകിക്കും മുരംതാഴു പോവും.....സാധ്യാഹാ
വന്നതിനു മുമ്പ് തിരിച്ചുവരില്ല. മുത്തുറ്റിയ്ക്കു വേണ്ടതൊക്കെങ്കിലും
ഒരു എന്നിയ്ക്കു പകരം എടുത്തിയും; വന്ന മുത്തുറ്റിയെ തുരു
യിച്ചുകൊള്ളിം. നൊൻ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് തലയണ ഫോറു
വെയ്ക്കുകളും? വേദനവെയ്ക്കുത്താതെ മുത്തുറ്റിയെ എന്നീപ്പിള്ളാൻ
എന്നിയ്ക്കു മാത്രം വരുത്തുകളും. പകേഷ എടുത്തിയമും പറിയും.
അവരുതുയും നല്പുവളാണു്, മുത്തുറ്റി സമ്മതിച്ചാൽ മതി അവരുതു
ക്കുന്നതിൽ പാരിച്ചുകൊള്ളിം.....നൊന്നവരെ വിളിയ്ക്കുക്കേണ്ടു്?.....

കിന്തയിക്കാവുമാ.

വേണ്ടാ, വേണ്ടാ; റീ മട്ടാബൈതന്നതുവരെ നൊന്നാൻകു
ക്കൊള്ളാം.....

വിമല.

എന്നാൽ, മുത്തുറ്റി, അങ്ങാബൈതന്നതുവരെ, അങ്ങാബൈതന്ന
വട്ടു.....

കിന്തയിക്കാവുമാ.

പോയി വരു; വിമലേ, റീ സാധ്യാധാവന്നതിനു മുമ്പ്
മട്ടാബൈതന്നതോ!.....

[രാധയുടെ കയ്യും പിടിച്ചു വിമല വേഗത്തിൽ പോകുന്നു]

രംഗം III വിട്ടിനുള്ളിൽ ഒരിടനാഴി.

രാധയുടെ കയ്യും പിടിച്ചു പോകുന്ന വിമലയെ

കൂളിയുണ്ടാണെന്നും.

കൂളിയുണ്ടാണെന്നും.

വിമലേ, എവിടെയ്ക്കുന്നു ഇതു ക്രത്തവിയായി പോകുന്നതു്?

വിശ്വ.

എന്തോടുമല്ലു....നെങ്ങും ഒരു തന്നെ ഫോക്സ് ഫോക്സ് യാണോ.....

കൂദാശന്നാണി.

വാസ്തവത്തിൽ ചുത്തകളിലെ കല്ലുകടി ഉരക്കന്ന ഒരു ദിവസമാണിനോ; സൗഖ്യം ഒരു തീരതകാക്കായി മാറിരിയ്ക്കുന്നു. കാട്ടപ്രദേശത്തിലെ ഏറ്റവും മാറാത്ത കുളിർമ്മ ഒരു കത്തുന്ന പട്ടംയുടെ ചുട്ടംകൊണ്ടുള്ള അവിയല്ലാതെ മഹാനാമല്ലു; അക്കാശത്തെ എത്താണ്ട് വിച്ഛിനാൻ റാഡിോ ഒരു ഗ്രന്ഥിച്ചടിക്കു 'സീംഹംഫോലിരിയ്ക്കുന്ന ശുന്നത്തെ സുരൂൻ.....വിമലേ, ഏരോ നന്നാമാവു യീൽ; പ്രഭാതത്തിലെ പരിമലം ഞാലുനേക്കില്ലും സ്വാക്ഷരിയിൽപ്പും ബന്ധക്കളിൽമാത്രമേ കാണാനുള്ളി.....

വിശ്വ.

ഈപ്പ, എന്നീയുംതിനോ ഇടയില്ല; ചീലരെന്ന കാര്യത്താണില്ല നാണക്—ഈന്ന വൈക്കമേരം അഭ്യന്തരെന്ന ചുംബിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കില്ല....

കൂദാശന്നാണി.

വിമലേ, എന്താണോ വിശ്വേഷം?

വിശ്വ.

ഓ! അതു സാരകളുള്ളതല്ല; വേഗത്തിൽ കഴിയുകയും ചെയ്യും!

കൂദാശന്നാണി.

എന്താണീ പായനാതോ?

വിശ്വ.

കനാമല്ലു, കനാമല്ലു....എന്ന വേഗം ചുംബിയീക്കി....

[അവരാ കൂദാശന്നാണിയെ ശക്തിയോടെ ചുംബിയ്ക്കുന്നു]

കൂദാശന്നാണി.

ഹാ! എന്നും ചുണ്ടിൽ ചോര ചൊട്ടി...

വിശ്വ.

എന്തോ?

കൂദാശന്നാണി.

ഒരു തള്ളി ചോര....വിമലേ, നിന്നും അ ചന്തുള്ളു ചൊര പല്ലകര എന്ന ദാരിപ്പേട്ടതി....

വിശല.

ഹാ! ഞാനാൽ ചെറിയ....ങ്ങൾ ചെറിയ ചെന്നായ
ധാന്മാം....ഈദുമ്പിള്ള വോദനപ്പെട്ടവോടി....

എല്ലാണ്ണി.

ലേശമെക്കിലുമില്ല....സാരചിസ്ത്....നോക്കു, അതു പോയി,
ഴിന്തു....

വിശല.

ഹാ! ഞാനാൽ ചെറിയ....ങ്ങൾ ചെറിയ ചെന്നായ
ധാന്മാം....എന്താണി സചയം?

എല്ലാണ്ണി.

ഉച്ചയുട്ടതു.

വിശല.

ഉച്ചയോടി ഫോ, എന്നില്ലെ വേഗം പോണം....ഈവർ കാത്തി
രില്ലുന്ന, കാത്തിരില്ലുന്ന...ഈദുമ്പിനൊന്താട്ട, എന്നാൻ....

എല്ലാണ്ണി.

വിമലേ, വിമലേ, എവിടെക്കല്ലാണോ ധാതു?

വിശല.

[രാധക്രിയോട്ടുടർവ്വെ] വേഗത്തിൽ റാടനാടുക്കന്നോടാ
പ്രാടുന്ന]

തന്മുഖനായകൻ പോയിരുന്നായപ്പോരാ

(വാതിലടയാനതീ എൻ കേട്ട്)

തന്മുഖനായകൻ പോയിരുന്നായപ്പോരാ

പുനാവിരിക്കാണ്ടിതപ്പേണ്ടുകാടിയാഡ.

[എല്ലാണ്ണി അവരാ പോകുന്നതു ലോകിക്കാണ്ടു റില്ലുന്ന;
പിന്നീട് പോകുന്ന]

രംഗം IV പട്ടിപ്പുരഹാളിക്കുടുക്ക ദക്ഷിണ.

വിമലാജം രാധക്രിയം ഫ്രോഗില്ലുന്ന.

വിശല.

രാധ, ഇതാ നാമളിവിടെയെത്തി, പട്ടിപ്പുരഹാളിക്കുടു
ദെത്തുകളിൽ; ഇന്നി എന്നാണോ ചെയ്യേണ്ടതെന്നു നട്ടു മനസ്സി
ലുക്കണ്ണം....ഹാ, കരിയും കടലിലും ആകാശത്തുകളും പ്രകാശം
മറ്റ് ദിവസങ്ങളുക്കാണു ഇന്നത്തെ ദിവസം ഇതുയാണിക്കും സുന്ദര
മാവാനുന്നാണോ?

രാഡ.

പച്ചക്കിളിനെവിടെ?

വിമല.

ഈതിവിടെയുണ്ട്; പക്ഷേ റാഡ്സ്തീനൊ കാണാായിട്ടില്ല.... ഒന്നാരണ്ട് നീമിഷത്തിനുള്ളിൽ നമ്മൾ മുഖ്യത്തോടു ചുണ്ടിനീതു കിണിത്തുനോക്കം; പക്ഷേ ആദ്യമായി റാഡ്സ് നാലുപാട്ടം ഒന്നാണോക്ക. വീട്ടം മുറാവും കാട്ടപുറവും തോട്ടങ്ങളും എല്ലാം ഇവിടെ നിന്നൊന്തി കാണാം. കരകളിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾക്കു വി നിന്തുനില്ലോ....ഈനു് എന്തു പച്ചപ്പോൾു് മുല്ലക്കിശ്ചു്!.... എവിയു് എടുത്തിയമ്പയെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല....ഈ, നോക്കു, അതാ അദ്ദേഹം....അദ്ദേഹം എടുത്തിയമ്പയെ കാത്തിരിയും യാണോ്....കിണിത്തുനിൽക്കു, റാഡ്സ്കൊളിയുണ്ടാം; നമ്മൾ ഇവിടെയുണ്ട് അദ്ദേഹം അഭിയാസം പാടില്ല....അദ്ദേഹം കൊക്കാണിയുണ്ടോ. തന്നെ; എന്നാൻ എടുത്തിയമ്പയെ ഉണ്ടായെന്തെന്തു അഥവിടെവാ ചുണ്ടാം....

രാഡ.

ചെറിഞ്ചുത്തി, ചെറിയേടുത്തി, അനേകാട്ട നോക്കു....തോട്ട ക്കാരൻ വീട്ടിനാവും പുച്ചേട്ടി നടന്നതു് എവിയും കാണാനാണോ്....

വിമല.

ഈവശയാക്കു വളർന്നവനു, പുവിട്ട്, പുക്കരാ വിരിത്തുനില്ലോ റാഡ്സ് കാണാം; രായെ, നീ എവിയും വേണ്ടി അവധാരിക്കു അവത്തുത്തം....വത്ര, വത്ര, എവിയും സഹിയുണ്ടാണ് വയ്ക്കാതാകും....റാഡ്സ് ഇവിടെ നിന്നു നോക്കുക; ഇവിടെ സൗദ്രം മാത്രമേ ഉള്ളി; അതു് അങ്കു മുരത്തേയുണ്ടാം. [അവൻ പടിപ്പിനു മാളിക്കുടുക്ക മരബാൽ ഭാഗത്തേയും പോകുന്നു] സൗദ്രം എന്തു ചാതുണ്ടോ....ഈനു് ഒരൊറ്റ മുലയിലെക്കിലുമില്ല ഭിംബം....സൗദ്രം തനിനു് എന്തു പച്ചപ്പു്, എന്തെല്ലാഡി, എന്തു ഭംഗി! ആക്കം മനസ്സിലുകും....എന്തുനേന്നുണ്ടായാലും, എന്നെന്ന രാഡ്സ്കുട്ടി, ഇതു് ഇണിനെത്തെന്നു സന്ധ്യക്കുന്നതുവരും പുഞ്ചിരിക്കുണ്ടു നില്ലു....കരിയും വന്നമരിയുന്ന ചെറുതിരക്കാ നോക്കു....എവിയും വയ്ക്കാം നീനോട് പറയുന്നു, എവിയും വയ്ക്കാം....ഈ പുസ്തകങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ് സൗദ്രം എന്നു സഹതിയുംില്ല....പകൽസമയതു് എവിയും തുച്ഛാണ് വയ്ക്കാം....

രാധ.

ഹാ, ഇതാ കടക്കാക്കരി, ഇതാ കടക്കാക്കരി വരുന്നു! എത്തെങ്ങ്ങാണോ!....എത്തെങ്ങ്ങാണോ! ഒരു രാഖായിരുണ്ടാവുണ്ടോ!....വിശ്വല.

കടലിഗൾന്റെ അഭ്യന്തരയിൽനിന്നും തുട്ടമായി പാനംവന്നതാണവ....ഈവ ദാഴക്ക് എന്തോരു വർത്തമാനവുംകൊണ്ട് വരുന്നതാണെന്നും തോന്നാം....

രാധ.

അപ്പു, അപ്പു, ചെറിയേട്ടുന്നീ, മരസ്യുണ്ടെല്ലാണോ? അവാക്കാണ്ടുവരുന്നതോ?....ഈവയുടെ കുഞ്ഞുമ്പോളം ചുമർ വിടച്ചുകളിലിരുന്ന റിലവിളിതുട്ടുന്നു....ഈവയുടെ കൊക്കുകൾക്കും അവബൈക്കാണും വല്ലപ്പും തുട്ടും. നോക്കു, നോക്കു, ഒരു നീംകു മരസ്യുത്തോടുകൂടി വന്ന ആ വലിയ കടക്കാക്കരയെ കണ്ടുവോ?....കണ്ടില്ലോ അതിനോ?....ഈതാ, ഈതാ....കട്ടികവല്ലാക്കുക്കൂട്ടി അതിന്റെ മരസ്യുത്തു തിനു തിന്തു.....വലിയവ ഒന്നും തിനുന്നില്ല....ഈതാ പിന്നെയും, കണ്ടുവോ?....ഈതു തനിയുംയും ഒന്നും ബാക്കിവരാച്ചുട്ടില്ല....ചൊറിയേട്ടതും, അതോ? ആ കട്ടികളിടുന്നെങ്കെ തള്ളയാണോ?

വിശ്വല.

രാധേ, തോന്നുന്നേ മുത്തുറ്റിയോട് പാണത്തു? രാധ.

ചെറിയേട്ടുന്നീ ഏന്താണോ? കരിയുന്നതോ? വിശ്വല.

രാധേ, തോൻ കരിയുന്നില്ല—തോനാലോച്ചിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ. ഓരോന്നാലോച്ചിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ!....തോൻ മുത്തുറ്റിയോട് ധാതുപാണത്തില്ലോ?...രാധ.

ഉച്ചും, ചെറിയേട്ടുന്നീ മുത്തുറ്റിയോട് ധാതുപാണത്തു. വിശ്വല.

തോനാവാഴതു? അന്നവാദം വാങ്ങിയില്ലോ? രാധ.

ഉച്ചുംപോ; നമ്മളിയിക്കും നേരും നീനില്ല; നൃക്കു സമയം കണ്ണായിരുന്നില്ലപ്പോ....

വിശ്വല.

തോൻ വേണ്ടിടത്തോളം സ്നേഹപൂർവ്വം അവരോട് ചെയ്യാം കിയില്ലുന്ന തോന്നുന്നു.

രാഡ.

നാട്ടകം ഇന്ത്യാട്ട് പോരാൻ എഖപ്പാടാരിയനാവേദ്യം.
വിമല.

ആശാധി, അതു ചടക്കിലു....രാഡേ, ദത്തദ്രോ തീരെ താറി
പ്പാവു; അപ്പോൾ ഉത്വരിക്കുന്ന മനസ്സിൽനിന്നും പോകാതെയാവും.
മനസ്സിലായില്ല, നീ എന്തൊചെട്ടുകിലും പോകുന്നോരു പതിവിടി
ലഭിക്കും മരുപ്പ് നോക്കണം; അബ്ദുക്കിൽ നിനിക്കു ഗൗഹിംഗല്ലുന്ന
തോന്തിയേയും....വാസ്തവത്തിൽ ഭാരത മരിച്ചുണ്ട്. ആളുകരക്കു
തോന്തിക്കും; നമ്മുടെ ഗൗഹി അധികമാവുന്നവാളാണ്. നാശാ-
മരുപ്പ് കാണിയുംാൻ ശക്കിയുള്ളന്തു. ....അങ്ങിരെയാണെങ്കിലും ഒരു
സമയം നാട്ടകായിരിയുംാം തെരാറു; എന്തുകൊണ്ടുനാൽ, അവർ
എന്തു ചെയ്യാലും, ദരായിരം കൈചുണ്ടെന്താള്ളംതന്നെ ജീവിച്ചിരുത്തുന്ന
ലും, നമ്മരാ പറഞ്ഞു ഒടുവിലരെത വാക്കാണ്. അവക്കാം്ക്കു
ഉണ്ടാവുക....എൻ്റെ അമ്മ പോയപ്പോൾ അതു നോന്തനെന്ന കണക്കി
കുണ്ടു. ....പാരിയന്നസമയം അമ്മ എന്നോട്ട് പുണ്ണിരിക്കുണ്ടില്ല;
പിടുന്നും പിന്നേയും ഇതുതന്നെന്നും എനിയും തോന്താറു,
അമ്മ എന്നോട്ട് പുണ്ണിരിക്കുണ്ടില്ലേണ്ടു....ജീവിതരത്തിലെ മറ്റു
ഭാഗമാണും എന്നുപെടില്ല....എന്നലു, എന്തുതീയമായെല്ലാം
ഭാവനയും പറഞ്ഞു?....എനിയേയുംാം തോന്തനില്ല. എനിയും
ഘത്തദ്രോഡീയ ഒന്നുട്ടി കാണണം....മറവള്ളുവൻ —അതവും വേണ്ടി
യാണേണ്ടു; അവരായിരാൻ പടക്കിലു....പകുപ്പു ദത്തദ്രോ തീരെ താരി
ച്ചാണു; ദത്തദ്രോഡീയുംവേണ്ടിയല്ല തോൻ പടക്കിപ്പുരമാളികയിലേയും
രന്തു, ദത്തദ്രോഡീയുംവേണ്ടിയല്ല തോൻ അതിൽനിന്നും താഴെ
തെത്തുന്നതും....വയ്ക്കു, വയ്ക്കു, നാട്ടകു പോയി ദത്തദ്രോഡീയ ഒന്നുട്ടി
കാണാം....

[ശവർ പോകുന്ന]

രംഗം V വീട്ടിനുള്ളിൽ ഒരു ഘറി.

കിന്തതിക്കാവമു ഉറന്തുകയാണു. വിമലയും

രാധക്കുട്ടിയും അക്കമേരുയും ചെല്ലുന്ന
വിമല.

[ശത്തദ്രോഡീയ ഉണ്ട്രുന്നു] ദത്തദ്രോഡീ....

കിന്തതിക്കാവമു.

നീ മട്ടാവിവനു....തോൻ കുറേ നോരമായി നിന്നെന്ന വരവു
കാര്ത്തകിടക്കുന്നു....

വിമല.

ഞാൻ മുത്തപ്പറ്റിയോട് വേണ്ടവിധം ധാത്രപരിശ്രദ്ധിക്കുന്ന
ഫോട്ടോ എന്ന ശക്തിയുള്ളു....

ക്ഷാത്രതിക്കാവമ്മ.

എന്തു വേണ്ടവിധം, വിമലേ? എന്നാണ്' നിന്മക്ക്?
എന്തോ ഒന്നണ്ട് നിന്നും മഹസ്തിൽ....

വിമല.

എന്നാണ് മഹസ്തിൽ ഏതാണ്ടോനാണ്, മുത്തപ്പറ്റി. എന്നില്ലെങ്കിൽ മുത്തപ്പറ്റിയെ എത്ര സ്കൂൾഹാജണ്ടനു ഞാൻ പാട്ടിക്കാതാണോ തോനുനു....

ക്ഷാത്രതിക്കാവമ്മ.

നിന്മ സ്കൂൾഹാജണ്ടനു' എന്നിയും റിയാം, എന്നും വിമല. നിന്നും സ്കൂൾഹാജണ്ട നീ അസംഖ്യം തവണ എന്ന ദരിപ്പി ചുട്ടുണ്ട്; ഞാബാരിയുള്ളും അതിനെപ്പറ്റി സംശയിച്ചിട്ടുമില്ല....
വിമല.

ശരിയാണ്, മുത്തപ്പറ്റി, അതെന്നിയും റിയാം....പക്ഷേ ഞാൻ
തന്നെ അതിതുവരെ മഹസ്തിലാക്കിയിരുന്നില്ല....

ക്ഷാത്രതിക്കാവമ്മ.

എന്നാണ് കൂട്ടി, ക്ഷാത്രതി അടക്കാലേയുള്ള വരു—എന്നും മു
ക്കാളുക്കത്തു കൈകകൾ ഞാൻ പാതയ്ക്കു കേരാക്കാതായതിനു
ശ്രദ്ധം, എന്നിയും ഇഷ്ടിഷ്ടിഷ്ടവരെ പിടിച്ചുപുട്ടുണ്ട് നിപുണത്തിയി
ല്ലാതാക്കിട്ടണ്ടനു നിന്മക്കിയാമല്ലോ....എന്നിയും എന്നാണ് കൈ
ക്കാളുക്കാണ്ട് നിന്മ കെട്ടിപ്പിടിയ്ക്കുണ്ട് വജ്രാത്തയ്ക്കാണ്ട്, നീ
നിന്നും കൈകക്കാണ്ട് എന്ന കെട്ടിപ്പിടിയുംകൂടി....വിമല,
നീയിനു പരിപുമക്കില്ല. അപ്പോൾ നിന്മക്കുന്നു ഇഷ്ടിഷ്ടണ്ടനു
നീ ഇപ്പോഴേ അറിയുന്നില്ല, അല്ലോ?....

വിമല.

കരിയ്യുമല്ലെ, എന്നിയും റിയാമായിരുന്നു, എന്നിയും റിയാമായി
അനു; പക്ഷേ അറിയാതിരുന്നാകൊണ്ടതുനു ഒരാംക്ക ചില
പ്രോഡ ഒരു അധികകാലമായി അറിവുണ്ടുനു വരും....എ
നിട്ട്, ഒരു തിരാസം, നമ്മുടെ വേണ്ടിക്കേതാളം സ്കൂൾഹിയുള്ളനീ
പ്രേണും, അപ്പോഴിഷ്ടിലയിക്കു നമ്മുടെ സ്കൂൾഹിയുള്ളിട്ടുനീ
വെനും, നമ്മുടെ സ്കൂൾഹിയുള്ളിട്ടുനീവെനും സ്കൂൾഹിയുള്ളനീ
പ്രേണും നടക്കു ബോധപ്പെടുന്നു. ഇന്നീ നിപുണത്തിയിരുന്നു വരുന്ന

തിനു ദുന്നായി നാട്ടുകൾ വീണ്ടും അതു ഹൈസ്കൂളുടെയേ കഴിയു എന്ന തൊന്തരം. മുതൽപ്പും, ഏറ്റവിജ്ഞപ്പിക്കാൻമില്ല, അമ്മയില്ല; മുതൽപ്പും യാത്രയിൽപ്പോരുന്നു, ഒരു ദിവസം എന്നതിനേറ്റ് അവർം എന്നാൻ മഹസ്തിലാക്കാതെ ചോദ്യങ്ങൾ....മുതൽപ്പും ഒരിക്കലും വിമലക്ഷ്മിയെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; ഏറ്റവിജ്ഞപ്പിക്കാൻ മുതൽപ്പും വരുന്നതു് ഒരു വലിയ ആളുപാസം തന്നെയായിരുന്നു....

ക്രാതിക്കാവുമാ.

അപ്പ്, അപ്പ്, എൻ്റെ വിമലേ, നാജുാനാ് ഏന്നു ഉപേക്ഷിയ്ക്കാതെയാിരുന്നതു്....

വിശ്വ.

അപ്പ്, അഞ്ചിത്തുനായപ്പ്, മുതലു്....എന്നില്ലപ്പോൾ മുതൽപ്പും യാണു് ചോദ്യാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു് ഏറ്റവിജ്ഞപ്പിക്കാൻമാണു്....
ക്രാതിക്കാവുമാ.

വിമലേ, നിന്നക്കിനു പതിവിപ്പാതെ ഒരു സശ്രദ്ധിക്കണ്ടു്; അതെന്നായിട്ടും, നിന്നുക വ്യാസനക്കാവം കാണാനില്ല....

വിശ്വ.

മുതൽപ്പും, എന്നെന്നും വളരെ സുവിജ്ഞയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്; എന്നാൽ ഇപ്പോഴേ നുംബം ഇരിയ്ക്കുന്നതെവിടെയാണെന്നും എന്നും കണക്കുള്ള....

ക്രാതിക്കാവുമാ.

വിമലേ, അതു നിന്റെ കരുതിനു ചോദ്യിരിയ്ക്കുന്ന ഏന്ന പ്ലേപ്പാ റീ പാഡുന്നതു്?

വിമല.

നേരമൊഴു, എന്നാതു കണക്കുന്ന ചോദ്യിരിയ്ക്കുന്ന ഏന്നാണു് എൻ്റെ വിശ്വാസം....മുതൽപ്പുംില്ലു് സുഖംതന്നെയായിരുന്നവോ, എന്നോട് പാഡു?

ക്രാതിക്കാവുമാ.

എപ്പോൾ, വിമലേ?

വിമല.

ഇംഗ്ലീഷിൽ കാലഘട്ടിൽ....

ക്രാതിക്കാവുമാ.

എൻ്റെ കുട്ടി, എറു കാലത്തെപ്പാറിയാണു് റീ പോദിജീസ് നാതു്?

വിശ്വ.

അമ്മയും അമ്മയും....

കാന്തിക്കാവമ്മ.

ഈ ഭാരതത്തിൽ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുവാക്കല്ലോം ഉണ്ടാക്കുന്നതു പോലെ എന്നിയ്ക്കും ഭിംബിക്കും കാലം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്; പക്ഷേ റീ ദരിയ്ക്കുലും എൻ്റെ അട്ടക്കൾനിന്നു പിട്ടപോയിട്ടില്ലെന്നു വിശ്വാസി യുദ്ധവോടു, ഞാൻ സുഖിയ്ക്കുകയേ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന തീർത്ഥപാ യാത്രയോ തോന്നാനോ....

വിശ്വ.

ഇത്തന്ത്രിയുടെ സുഖം അതിനേക്കാൾ ഉണ്ടായിരിന്നതുകാ....ഞാനി വിശ്വ ഇല്ലാതായാണ്ടപ്പീനു ഇത്തന്ത്രിയ്ക്കു സുഖംശാവിശ്വലും?

കാന്തിക്കാവമ്മ.

ഞാനില്ലാതായാൽ പിന്നോയും, എൻ്റെ കുട്ടി, നിന്നക്കു സുഖം വരഞ്ഞു; ഏതുകാണണ്ടുനാൽ, ഞാൻ പോയ്യായാലും നിന്നക്കു പിന്നോയും പലതുണ്ട്....

വിശ്വ.

ഞാനില്ലാതായാലും എടുത്തിയുണ്ടാവുമ്പോൾ ഇത്തന്ത്രിയ്ക്കു....
കാന്തിക്കാവമ്മ.

ഞാനാവെള്ളെ എൻ്റെ മടങ്കിയിൽക്കിടത്തിയുറക്കിയിട്ടില്ലെന്നു, വിശ്വലേ!....

വിശ്വ.

എകിലും എടുത്തിയമ്മരയ ഇത്തന്ത്രി ഗോഹിയ്ക്കുണ്ടാണ....

കാന്തിക്കാവമ്മ.

എൻ്റെ കുട്ടി, നിന്നക്കവെള്ളെ ഇഷ്ടമാണും, അതുകൊണ്ടു ഞാനാം അവെള്ളെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു....

വിശ്വ.

എല്ലാറിലുമധികം ഇത്തന്ത്രി എടുത്താറിയമ്മരയ ഗോഹിയ്ക്കുണ്ടാണ്; അവരാണുംപോൾ എന്നിയ്ക്കു സുഖം വജ്രത്തിത്തന്നതു....അവർ അതു മേൽ സുഖരിയാണും; ഞാനാവരെ ഒരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതുള്ളതു ഞാനെന്നു കണ്ണുനിശ്ചിപ്പംകൊണ്ടാണും അവരൊരുമിച്ചു താഴസി ആട്ടിയുണ്ട്—അവർ അതുമേൽ സുഖരിയാണും....

കാന്താറിക്കാവമ്മ.

വിശ്വലേ, ഇന്നു നിഃന്തര കയ്യുകൾ എത്തുമേൽ ചട്ടുന്നു!....

വിമല.

ഡത്തറ്റീ, അത് എൻ്റെ സുഖം ഇന്ന് അതുമേൽ മഹത്തര
മാരുത്രെക്കാണോ....

കിഞ്ഞതിക്കാവമ്മ.

എൻ്റെ വിമലേ, നൊൻ നിരന സ്നേഹിയ്ക്കുന്നട്ടോ....
വിമല.

നൊനൊപ്പുശൈകളിലും ഡത്തറ്റിനെ ഭഃവിപ്പിച്ചിട്ടണോ?
കിഞ്ഞതിക്കാവമ്മ..

എൻ്റെ കുട്ടി, എന്തിയ്ക്കാംയില്ല.
വിമല.

ഉള്ള്, ഉള്ള്, ഡത്തറ്റിയ്ക്ക് കാംയുണ്ടാവണോ...എന്തുകൊ
ബാഥനാൽ, നമ്മാർ സ്നേഹിപ്പിക്കുന്നവക്കല്ലോം നാം ഭഃവിശാ
കഴിണാ....ഈപ്പോൾ നൊൻ ചോദിയ്ക്കുടെ, എന്നോട് പറയു, എപ്പോ
ഴാണോ നൊൻ ഡത്തറ്റിയ്ക്ക് എറാവുമയിക്കു ഭഃവജണാക്കിയിട്ട്
ഇരുതു?

കിഞ്ഞതിക്കാവമ്മ.

നീ കരയുംബാത്രമുമുമേ നീ എന്ന ഭഃവിപ്പിച്ചിട്ടിള്ള;
അപ്പോൾ, അതു നിന്റെ കരിമാടപ്പതാനം....മരറാനം എന്നീ
യ്ക്കാംയില്ല....

വിമല.

നൊൻ ഇന്തിമേലിൽ കരയുന്നതായി ഡത്തറ്റീ കാണാകയില്ല....
കിഞ്ഞതിക്കാവമ്മ.

നോക്കു, വിമലേ, സുഖം എന്നതു നാഴികമണിയിലെ അട്ട
കട്ടിയാണോ; അതു മനവ്യക്തി ഇടയിൽ അഞ്ചോട്ടുമിന്നോട്ടു
അട്ടനാ. നമ്മാർ കഴിയുന്നുതേനാലിം അധികനേരം കരയാതെ
നോക്കുന്നം.... *

വിമല.

ഡത്തറ്റീ പറയുന്നതു ശരിയാണോ; സുഖം നിംബളിടു അട്ട
കലേയ്ക്ക്—അവയുടെയും ഡത്തറ്റിയുടെയും അട്ടകലേയ്ക്ക്—തിരിച്ച്
വയനും, ഒരു തിവസം വൈക്കുന്നും അവരെയെല്ലാം അരികി
ലെജ്ജു വിളിച്ചു, എൻ്റെ ഡത്തറ്റീ ഒരു സാധുപെണ്ണക്കട്ടിയിണാ
യിരുന്നതിന്റെ കമ്പ അവരെ പറഞ്ഞുകേരാപ്പിയ്ക്കില്ല?....

കിഞ്ഞതിക്കാവമ്മ.

വിമല, എന്താണോ നീയിപ്പുണ്ടതു?

വിമല.

കൗമണ്ഡി, കൗമണ്ഡി....ഞാൻ കൂട്ടിയായിക്കൊപ്പോഴരെ കമ
അരുളാച്ചിയ്ക്കു യാണോ?....

കിന്തകിക്കാവമ്മ.

ഞാനം പലപ്പോഴം ശാതിനെപ്പാറി ആലോച്ചിയുംഡണം⁵.
അങ്ങനീയ്ക്കു ദീനമില്ല; ഏറ്റിയുന്ന നിന്മ എടുത്തുകാണ്ട്
നടക്കാനോ നിന്മറ പിന്നാലെ ഭാടിവരാനോ കഴിഞ്ഞിരുന്നു....
നീ അവിടെയുമിവിടെയും ഭാടിനടന്നിരുന്നു; നിന്മോ ചൊട്ട്
ചുരി വീട്ടിനുള്ളിലെഞ്ചും മാറാറാലിക്കൊള്ളം; പെട്ടുന്ന നീ
വാതിൽ ഉറക്കെ ഉന്തിത്തുന്ന പേടക്കുള്ളുകാണ്ട് നിലവിലിക്കിയ്ക്കും,
“അതാ അവബാ വരുന്നു, അതാ വരുന്നു, അവഉത്താണും” അരുംപു
റാഡിയാനോ നീ പായനാത്തനോ എന്നൊന്നാണും നിന്മ പേടക്കു
പ്പേടുത്തിയതനോ ആക്കം അറിഞ്ഞുള്ളടാ—നിന്മക്കം അബിഞ്ഞു
കൂടും; പക്ഷെ ഞാനം പേടക്കുത്തപോലെ ഭാവിച്ചു, വീട്ടിനുള്ളി
ലുടെയെല്ലാം നിന്മറ പിന്നാലെ ഭാടിനടന്നു, തോട്ടതിലെയ്ക്കു
റഞ്ചും. ഏന്നറ കൂടി, അതുകൊണ്ടാനും കാര്യമില്ല; ഒരുവിൽ
നമ്മരാ അന്നേയാനും കണ്ണാതെ അന്നേയാനും പുന്തുരിക്കൊള്ളിയ്ക്കും,
രാത്രിയും പകലും....അംഗീരെ ഏന്നറ ഓഹരക്കുണ്ടാക്കാനും,
എന്നറ സെഡററും എന്ന വിട്ടച്ചിരിഞ്ഞു വളരെക്കഴിഞ്ഞതു
നാശമുണ്ടം, പിന്നേയും ഞാൻ ഒരുമയാവും; സ്രീകരംകും⁶ ഒരി
യുംലും അഖമയായിട്ട് മതിയാവുക എന്നതിലെല്ലനു, മുത്യുക്കടി അവ
രംട മടിയില്ലക്കിടന്നാറുള്ളനുപകൾം അവരുടെനു ഓഹരിയ്ക്കുന്ന
താണ്ണനും, കരിയ്ക്കു നിന്മക്കു മനസ്സിലാവും....പക്ഷെ പത്രക്കു
പുതുക്കുവയായി അതെല്ലാം മാറിപ്പോവും, ഏതുശനെ ചൊറിയതു
കൂടി ചെറിയതല്ലോതാവും....

വിമല.

ഈതെന്നില്ലെന്നായാം; ഭവംകൂടി കിരേക്കഴിഞ്ഞതാൽ വിട്ടുമാറം,
വിട്ടുമാറി കാണാതായിരത്തീങ്ങു....പക്ഷെ സെഡററും നിലവില്ലും;
മറരിക്കുവരെല്ലാം സുവമനവെയിയ്ക്കും....

കിന്തകിക്കാവമ്മ.

എന്നറ കൂടി, ആരേ നിന്മക്കിൽ പറഞ്ഞുതന്നു?;

വിമല.

ഭത്തപ്പറ്റി, എടുത്തിയക്കയിൽനിന്നനും⁷ ഞാനാിതൊക്കെ
പാശ്ചത്യം....

കിഞ്ഞതിക്കാവമ്മ.

നാശൻറ കൃഷ്ണകരാ ഇന്ത്യാ[ം] എയ്യപോലെ മിന്നിതിള്ളുന്ന!....
വിമല.

[ക്രി തേരുലുടക്കിക്കൊണ്ട്] ദത്തദ്ധർ, അതു ഞാൻ ലേഡ
കരെത ദുധവനം സ്കൂഹിയുള്ളന്തുകൊണ്ടാണ്.....
കിഞ്ഞതിക്കാവമ്മ.

എൻറ കുട്ടി, നീ കരയുന്നബൈനാണ് എന്നിയുള്ള തോന്ന
നന്ത്.....

വിമല.

ഒരിയ്യുമില്ല, ഞാൻ കരയുന്നില്ല; ഒന്നോ രണ്ടോ കൃഷ്ണ
നീർത്തുശ്ശികരാ വീഴുന്നബൈക്കിൽ അഭ്യന്തരം സന്ന്വാചംകു
ണ്ടാണ്.....

കിഞ്ഞതിക്കാവമ്മ.

വിമലേ, നീയെന്ന കെട്ടിപ്പുടിയു[ം]—ഇന്നിയും ഇന്നിയും;
നീയെന്ന വിട്ടപോകതു[ം].....

രാഡ.

ചൊറിയേട്ടതി ഏന്നോയും പിടിച്ചുപൂട്ടണം.....

വിമല.

[പത്രക്കെ റായരെ നീകിയിട്ട്] ഇല്ല, ഇല്ല, റായെ, ഈ
നന്ത് എൻറ ആദ്ദേഹംപെല്ലും ദത്തദ്ധർിയുണ്ട്.....നിന്നക്കേ
എൻറ ആദ്ദേഹംപെല്ലും എന്ന ദിവസം അട്ടവത്തിന്തു.....അം
ഞ്ചിനെയാട്ട, ദത്തദ്ധർ, എന്നാൽ അഞ്ചിനെയാട്ട.....

കിഞ്ഞതിക്കാവമ്മ.

വിമലേ!....എന്നാണിതോ?.....എവിടെയുണ്ട് നീ പോകി
നന്ത്?.....

വിമല.

അഞ്ചിനെയാട്ട, ദത്തദ്ധർ, ഞാൻ പോവാട്ടു.....

കിഞ്ഞതിക്കാവമ്മ.

വിമലേ, നീ ഇവിടെ നാല്ലു[ം]....ഞാനായ സമ്മതിയുള്ളില്ല....
നീ പോകതു[ം].... [എന്നാിര കെട്ടിപ്പുടിയുണ്ട് ശ്രമിയുന്നു, ച
രവനില്ല] എന്നിയുള്ള വഴു, എന്നിയുള്ള വഴു.....കണക്കേല്ല, വിമ
ലേ, എന്നിയുള്ള സാധിയുള്ളനില്ല....

വിമല.

ദത്തദ്ധർ, എന്നിയും സാധിയുള്ളു.....അഞ്ചിനെയാട്ട,

ഈതെറ്റി, എന്നും ഇതെറ്റി.....ഉന്ന രാത്രി സുവമായുണ്ട്; യാ തൊക്ക് ഭസ്പച്ചുവും ഇതെറ്റിയെ അലട്ടാതിരിയ്ക്കുട്ടി.....എന്നാൽ അങ്ങിനെ.....

[രാധക്കുട്ടിയുടെ കയ്യും പിടിച്ചു് അവരും വേഗത്തിൽ പോകുന്നു]

കാത്തിക്കാവമ്മ.

വിമലേ!.....വിമലേ!.....

[കാത്തിക്കാവമ്മ പത്രക്കു തേണ്ടുവാ ശബ്ദം കേരളക്കുന്നു]

രംഗം VI വീട്ടിനാളും ഒരിടനാഴി.

രാധക്കുട്ടിയുടെ കൈകയും പിടിച്ചു് വിമല പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു.

കുല നോരിട്ട് വങ്ങന്തായി അബദി കാണുന്നു. വിമല രാധയോടുകൂടി ഒരു തൃണിക്കാവിൽ ഒളിയ്ക്കുന്നു.

കമല.

നിംബലാഞ്ചു വിമലേ? എന്നാഞ്ചാളിയ്ക്കുന്നതു?

വിമല.

എനിയ്ക്കിംതുകൂടാ....എട്ടത്തിയമ്മ തനിച്ചായിരിയ്ക്കാനും ഇഷ്ടപ്പെട്ടുക എന്ന ഞാൻ കരതി....

കമല.

എവിടെയ്ക്കുണ്ടു് പുഡ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്?...രാധക്കുട്ടി ഇതാ ഓട്ട ക്കണ്ണിട്ടു് എന്ന നോക്കുന്നു...നിംബല രണ്ടുപേരുംകൂടി വല്ല സൗത്വം ആലോച്ചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

വിമല.

ഞാനും പ്രതിജ്ഞയെപ്പറ്റിട്ടുണ്ടോ, അതെന്നിയ്ക്കു നിന്നേ റാത്രെ നിരുത്തിയില്ല....

കമല.

രാധെ, നീ എവിടെയ്ക്കുണ്ടോ ചെറിയേട്ടതിയേയും വലിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതു്? [രാധ ദർപ്പം പായുന്നില്ല] നീ എന്നോടു പാരകില്ലോ? നീ എന്നോടു പാരകുന്നതുവരെ ഞാൻ നിന്നെ ഉമ്മ വെച്ചുലോ?....

വിമല.

ഥതിന് ആളിപ്പോലെ, എങ്ങിനെഹാണു് ഒരു മുഖ്യസംഗതി സ്വക്ഷിച്ചുവരയ്ക്കുന്നതുനും അവരുക്കാറിയാം....

കമല.

ഉച്ചതിരിന്തിട്ടുള്ള വെളിൽക്കാണ്ടാണോ എന്നറിഞ്ഞതില്ല,
നിങ്ങൾ വിള്ളൽത്തിരിപ്പുന്നു....

വിമല.

സുവത്തിരുന്ന് നാം വെളിപ്പുണ്ടോ, ഒരതായിരിക്കും
എന്നില്ല വിള്ളപ്പേണ്ടുണ്ടോ തോന്നാൻ....

കമല.

വിമലേ, ഒരു വിളക്കിൽനിന്നൊന്നുംപോലെ ഒരു വെളിച്ചും
നിങ്ങളിൽനിന്നും വുന്നുട്ടുനാണോ....

വിമല.

നിങ്ങൾ മുത്രുളിയെ കണ്ടുവോ? :

കമല.

ഇല്ല. എന്നൊന്നുണ്ടാക്കു ചെന്നാലോ?

വിമല.

വേണ്ടാ, വേണ്ടാ, ആവശ്യമില്ല; മുത്രുളി ഉറന്തുകയാണോ....
നിങ്ങൾ അഭ്യർഹത്തെ തിരിയുകയായിരിക്കും....

കമല.

അംഗത, ഒന്ന ചോദിക്കുന്നാണോ; നിങ്ങളും?

വിമല.

അംഗത്വത്തെ കാണുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നില്ലവേണ്ടി അംഗത്വ
ധരത്തെ ചുംബിക്കുണ്ടാം....ഞാൻ ദ്രോഗത്തേപ്പാരാ നിങ്ങളാണ്ടോ
അംഗത്വത്തെ ചുംബിക്കുണ്ട് എന്ന തോൻ സന്നതാപിക്കുന്നു....അംഗത്വ
ധരത്തിനോ ആലിംഗനം ചെയ്യാൻ മറ്റാകമില്ലെന്നീരുന്നാൽ
എന്നില്ല സംപത്യം തോന്നത്തക്കവിധം അതുമേൽ ഞാൻ
നിങ്ങളെ സ്കൂഫിക്കുന്നാണോ....

കമല.

വിമലേ, നിങ്ങളാണോ അധികം സുന്ദരിയായിത്തീരുന്നതോ....
വിമല.

ഈ, അതിനോ എഴുപ്പം കൂടും, ഒരാരാക്കോ അതിരുന്ന് വില്ല
മനസ്സിലാറാണെമെന്നുയുള്ളൂ....നില്ലട്ടു, രോക്ക രാധയുള്ളൂ തിര
ക്കോ; അവരാ എന്നുന്ന് കൈ പിടിച്ചു വലിക്കുന്നു....എന്നാൽ
എന്നു ഏക്കരത്തിയമേ, അങ്ങിനെയാവട്ടു; നിങ്ങൾ എന്ന വേ
ഗത്തിൽ കാണാം....

[രാധയോട്ടുടർന്ന പോകുന്ന പോകുവോടു അവളിൽനിന്നൊപ്പാടുന്നു.]

അങ്ഗേഹമന്ത്രാട്ടതാൻ തിരിച്ചെത്തുവേ
(ദീപം കൊള്ളത്തുന്നതീ ണ്ണാൻ കേട്ട്)

അങ്ഗേഹമന്ത്രാട്ടതാൻ തിരിച്ചെത്തുവേ
വേവാരഹാരാഥ്രത്തിയിൽഞ്ഞാറിട....

കാണായിതന്നിതനിയ്യും...ഹാ! ഹാ!....

[പാട്ട് പെട്ടെന്ന നിന്നു. കമല പോകുന്ന]

രംഗം VII പടിപ്പുരമാളികളുടെ ദക്ഷളിൽ.

വിചലയും രാധക്കുളിയും പ്രവേശിയ്യുന്നു.

വിമല.

രാധ, സമയമായി. ണ്ണാനിനി അവക്കുട അടക്കമലേയ്യുള്ള
പോവില്ല; ണ്ണാനിനി അവരോടു സ്നേഹവുംപുജ്യവും പുജ്യവും
ക്ഷണിക്കുംപുജ്യ....പടിപ്പുരമാളികയിൽ നല്ല തണ്ടപ്പുണ്ട്; മൺതു
കൊണ്ടു നാലുപാട്ടം പുത്രപ്പിടിരിയ്യുന്നു. തിരമാലകളിൽ
സായകാലത്തിന്റെ തൃപ്പുന്നിം പതിയുന്നു....പുജ്യങ്ങളിലാനാം
കാണാനില്ല; മന്യുശവും നിലച്ചു; എല്ലാറില്ലും ഒരു കുമുടിം
വ്യാപിച്ചിരിയ്യുന്നു....രാവിലെയും വൈക്കുന്നവുമാജുമുള്ള വ്യ
ത്യാസം!....

രാധ.

ആ കിളിയെവിടെ, മഹായേദ്ധത്തി?

വിമല.

ആദിത്യൻ സഭാത്മകിൽ മുഖം ശബ്ദാളിക്കു, അതുവരെ ദക്ഷക്ക
കാത്തിരിയ്യുക; ആകാശാന്ത്യത്തിലും പ്രകാശം കെട്ടുകഴിയുന്നു;
കിളിയും വെളിച്ചുവരുത്തുവെയ്യും ശ്വാസം. അതു ആദിത്യനെ ഇതു
രാഹം നോക്കുംഡായിട്ടില്ല....

രാധ.

നക്കത്തും തിച്ചാലോ, ചെറിയേദ്ധത്തി?

വിമല.

നക്കത്തും തിച്ചാലോ?....[ആകാശത്തെയ്യുള്ള റോക്കിയിട്ട്]
നക്കത്തുംഡാനാം ഉഡിച്ചുകഴിത്തിട്ടില്ല; ആകാശത്തിലും സൂക്ഷ്മി
ചുനോക്കാൻ ആത്തിരുപ്പുടുക്കൊണ്ട് അവയെല്ലാം കാത്തുനിക്കുക

യാണ്; നൃക്ക വേഗം വോണാം, നക്ഷത്രങ്ങൾ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ
പ്ലിന്റാ എങ്കം കൂടം....

രാധ.

വല്ലാതെ മജരത്! എനിയ്യേ താരകമന്നു....
വിമല.

നൃക്കവിവിടെ ഇരിയ്യുക; ചുമതകൾ നമ്മു തണ്ടപ്പുകു
റാഡിനിനു രക്ഷപ്പെട്ടത്രം; അന്തിത്രഥപ്പു ദുരിവനും സമു
ദ്രത്തിൽ മുണ്ടിപ്പോവുന്നതുവരെ നൃക്ക കാരണിരിയ്യുക....എത്ര
പത്രക്കയാണ് സുരൂൻ കീഴുാട്ട പോകുന്നത്....ഒരുദണ്ഡാട്ട
പോയ്ക്കയാണു താൻ കിളിയെ തിരയുകയായി....ഈ പുതപ്പു
കൊണ്ട് താൻ വാനേ പുതപ്പീയ്യുട്ടെ; എനിയ്യുടിനി അതുകൊണ്ടു
വരുമ്പിളിച്ച....

രാധ.

ചെറിയേട്ടതി എന്താണുനു ഇതു അമർത്തി കെട്ടിപ്പിടി
യ്യുന്നതോ?....

വിമല.

എനിയ്യേ എൻ്റെ സുവം സഹിയുാൻ വയ്ക്കാതായിരിയ്യുന്ന;
ഉന്നാതെപ്പോലെ കരിയ്യുലും താൻ സുവമനുവീച്ചിട്ടില്ല....അം
പ്പോരാ എന്നു സുകഷിച്ചുനോക്ക....താൻ പതിവിലധികം സുന്ദരി
യാളിരിയ്യുന്നില്ലോ?....താൻ പുന്തിരിക്കുംബുന്നണം—എനിയ്യേ
നാലുവയ്ക്കമറിയാം, താൻ പുന്തിരിക്കുംബുന്നണോ?....വായെന്താണു
എന്നു നോക്കി പുന്തിരിയിട്ടാത്തതോ?

രാധ.

ചെറിയേട്ടതി വളരെ വേഗത്തിൽ സംസാരിയ്യുന്നു....

വിമല.

താൻ വേഗത്തിൽ സംസാരിയ്യുന്നണ്ണോ?....എനിയ്യുടിനി
സമയം കളയാനില്ല....

രാധ.

ചെറിയേട്ടതി എൻ്റെ തലച്ചടിയിലുള്ള പുഞ്ഞമെള്ളും
ജെരിച്ചുകളിയുന്നവല്ലോ....

വിമല.

എത്ര പുഞ്ഞങ്ങൾ? ഓ, ഇവ!....താന്തോമ്പിട്ട....

രാധ.

ചെറിയേട്ടതി കരയുതോ?...

വിശ്വ.

എൻ‌നു രാധകൃഷ്ണ, ഞാൻ കരജുനില്ലപ്പോ....ഇതാണ് അഴിക്കു കരക്ക വിശ്വപസിൽക്കും വലിയ മ്രാഹമാനിട്ടുള്ളത്....ഞാൻ അതുയാകികും പുണ്യിവിക്കുണ്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, കാഴ്ചയിൽ ഞാൻ കരജുകയാണെന്നു തോന്തിപ്പോകുന്നു....

രാധ.

അപ്പോൾ എന്നാണ് ചൊംഘട്ടത്തിയിടെ കണ്ണുകരാ കരജു നാഹോലെയിരിയ്ക്കുന്നതു?....

വിശ്വ.

എൻറു കണ്ണുകരാ എന്നാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു ഞാബാനിനിന്നു അഭിയും?....ഈ നല്ലവസ്തും ഓർമ്മിച്ചും. നീ ആരോടുകൂലും എന്നിയ്ക്കു വ്യസനാദായിക്കുന്നതുപോലെ തോന്തി എന്ന പറ എത്താൻ, നീനക്കു വളരുക്കാലുതോളം ഒടക്കെകാളിം....

രാധ.

അശത്രുക്കൊണ്ടു?

വിശ്വ.

അതിനും കാരണങ്ങളും നീക്കുക്കൊരു കാലത്തിന്റെയാണു. നീ എന്നോട് വളരുക്കാലുകൾക്കും മോദ്യം മോദിയ്ക്കുതു?; മറവളും വക്ഷ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാവുന്ന കാര്യംതന്നെ അറിഞ്ഞതുകൂടാതു ഒരു ചെടക്കിയാണ് നീ. എന്നിയ്ക്കുതനെന്ന വിനെന്ന് മ്രായത്തിൽ ഇതോന്നും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്നല്ല വളരുക്കാലുതിനു ശ്രദ്ധിച്ചു....ഞാൻ അതിനൊക്കെ ചെയ്യും; പക്ഷേ നീ കാണാനു തൊന്നമായിരിയ്ക്കുന്ന വലിയ കാര്യം...റോക്ക്, എൻറു സാധക്കൃഷ്ണ, എന്നിയ്ക്കുതിനെപ്പറ്റാറി ആരോടുകൂലും പറയാൻ വലിയ ആഗ്രഹം തോന്നുണ്ടാണെങ്കിലും ഞാൻ പറയാൻ പാടില്ല....ഹാ, അത് റിയുനു ആകെ ഒരാളായിരിയ്ക്കുന്നോഴ്വേശത്തെ സകകം....

രാധ.

ചൊംഘട്ടത്തി, സുര്യനെ കാണാതായി....

വിശ്വ.

രാധേ, ക്ഷമിയ്ക്കു, ക്ഷമചുട്ടി ക്ഷമിച്ചിരിയ്ക്കു; അദി തുന്ന കീഴും പോകുന്നതോടുകൂടി, മറോതോ കന്ന് എൻറു അടക്കമലേയ്ക്കു അഡികും അടക്കതുവയ്ക്കു; അതുക്കുനേരാം എന്നി യ്ക്കിനെ അഡികും വ്യക്തമായി കാണാാവുന്നു....നീനെന്ന പടി പുരാളികയിലെയ്ക്കു തുടിക്കുണ്ടുപോന്തു ബുഖിപൂർവ്വമായ

ପ୍ରାଚୀତିହାରେ ଏକାଗ୍ରିମ୍ବନ ସଂରକ୍ଷଣଙ୍କ; ଏକିଟିମୁଣ୍ଡ କରାଯାଇଲୁ ଏକାଗ୍ରିମ୍ବନ କୁରାଯୁଗାବୀରିଷ୍ଟିକାନାଥ୍ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାନୀ—ଏହି କୋଣକ୍ଷାଳୀଙ୍କ, ଏକାଗ୍ରିମ୍ବନ ବାଣିଜ୍ୟକାରୀଙ୍କଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଉଣ୍ଡାବୁ; ପିରାଗୀ କଣାଂ ମର୍ମସ୍ତିଲାଯିଟିକିରେଖକିର୍ତ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ବିଭବ ମେ ଉଣ୍ଡାବୁ....ଏକାଗ୍ରିମ୍ବନ କୋତ୍ରିଗରୀତି, ବାଗାକ୍ଷିଫ୍ରେଡାର ବୀଳ ପାର୍ଯ୍ୟଗରୀତାଙ୍କର ମର୍ମସ୍ତିଲାକଣ୍ଠିଲ୍ଲ....ଆରକ୍ଷ, କିମ୍ବା ବିଶ୍ଵାସ ବର୍ଜନ, ଆଗାମୀ ଉତ୍ତରମ୍ବାଂ ବାଗାକ୍ଷ ମର୍ମସ୍ତିଲାକଣ୍ଠ ସାଲିଲ୍ଲୋଡ଼; ନୀତ୍ତି ଫ୍ରେଡାର ଗୋଟିକିତାଙ୍କାରୀ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ନୀ କାଣାବେଦିପୋକିଗାରେ ଫ୍ରୋଂ ଆଗା ବାଗାକ୍ଷ କାଣାବୋବୁ....ଶାଫ୍ରେଡାର ବାଗେନ ଦେଖିବା ପାଇଲ୍ଲୋଡ଼; ଏକାଗ୍ରିମ୍ବନ ନୀତ୍ତିରେ କାଣାବୀ ପୋକିଗାରୀରେ ବାଗା କେବାରିଲ୍ଲୁଧିତୁ ହରକଣାଙ୍କ ସାଲିଲ୍ଲୋଡ଼କଣ୍ଠିଲ୍ଲ....କାର୍ଯ୍ୟ ମର୍ମସ୍ତିଲାକା ଏବଂ ନୀ ଉତ୍ତରମ୍ବାଂ କଣେକ କଷିଲ୍ଲ; ଆତିରେଖକିର୍ତ୍ତିପ୍ରିକେ, ମରା ଜ୍ଞାନର ହିତ ମର୍ମସ୍ତିଲାକଣ୍ଠିଲ୍ଲଙ୍କ ମରାଗରୀତାଙ୍କ ବାତିରି....ଏକାଗ୍ରିମ୍ବନ ନୀ ଦୃତିଗ୍ରାଵାକୀୟ ହତିକେନପ୍ରାଣୀ ଆଲୋଚିତ୍ତ ବିଜ୍ଞାନରେ କଣ୍ଠିଲ୍ଲଙ୍କ ପୋଶିଲ୍ଲୋଡ଼; ବାଗେନର ପ୍ରାଚୀତିହାରେ ଉତ୍ତରମ୍ବାର ଏକାଗ୍ରିମ୍ବନ କିମ୍ବା ଆନ୍ତରିକାଙ୍କ ନୀତ୍ତିରେ ବାଗାକ୍ଷ ପ୍ରାଚୀତିହାରେ ଏକାଗ୍ରିମ୍ବନ କାଲତର ଭାରାଯି କିମ୍ବା....ଆନ୍ତରିକାଙ୍କ ନୀତ୍ତିରେ ବାଗାକ୍ଷ ପ୍ରାଚୀତିହାରେ ଏକାଗ୍ରିମ୍ବନ କାଲତର ଭାରାଯି କିମ୍ବା....

ରୋଧ.

ചെറിയേട്ടതാണി, പക്ഷികളാക്കേ തിരിച്ചുവയ്ക്കാ.....

വിശ്വ.

രാഡേ, റാഡിയോ അവ ഇതുപോലെ തിരിച്ചുവയ്ക്കാം.

೨೫

ଅନୁଯୁଦ

വില.

ଗାନ୍ଧିଯୁ ପକ୍ଷିକରୀ ପାତ୍ର ପାଇଁ....

၁၁၃

১০৫°.

വില.

നാളേണ്ണം പുസ്തകരാം വിതരിത്തവും ആണ്....

ପାତ୍ର

ഉള്ളു, ചെറിയേട്ടതീ, ഉള്ളു....

വിമല.

എന്തിരെ രണ്ട് പേരിലുംവെച്ച് ഇളയവളാരും?

രാധ.

അതാ, ചൊറിയേട്ടതി, അവിടെ ഇവി ഒരു ചുകന വര
മാതൃമേ ഭാഷാന്ത സ്വാസ്ഥിയുണ്ടി....

വിമല.

നി ചംഡിന്തു ശരിയാണോ; സമയമായി....നീതിനെന്നാണോ
എന്നെന്ന അതിനിപ്പുാം തിട്ടക്കണ്ണുട്ടത്തുന്നതോ; നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും
ക്രമക്രേഖ തുടങ്ങി....അങ്ങിനെന്നാബാട്ട്, എന്നെന്ന കൊച്ചുവായത്തി.
എന്നില്ലോ വളരെ വളരെ സുഖം തോന്നുണ്ടാ....

രാധ.

ചെറിയേട്ടതി, എന്നില്ലോ. വേഗമാവാട്ട്, നക്ഷത്രങ്ങൾ
ഉദിച്ചുതുടങ്ങി....

വിമല.

പേടിയേണ്ടാ, രാധേ; അവ ഇവി എന്നു കാണാകയില്ല....
എന്നില്ലോ, അ മുലയിൽ ചെന്നിരില്ലോ; ഞാൻ എന്നു ഏതപ്പും
കൊണ്ട് നിന്നു മുടിപ്പുതപ്പില്ലെട്ട്, കാറിനു വല്ലാതെ തണ്ടപ്പു്....
നിന്നെങ്കെന്ന വാസ്തവത്തിൽ സൗഹാജ്ഞങ്കാം വേണ്ടാ, വേണ്ടാ,
ഉത്തരം പായേണ്ടാ; എന്നില്ലോഇയാം. എന്നില്ലോഇയാം...ഞാൻ
അവിടെയുള്ള റാലു വലിയ കല്ലുകൾ പുഴക്കി താഴെത്തയ്ക്കിടാൻ
പോകുംണ്ടാം; ഞാൻ ചെന്ന കിനിഞ്ഞുനോക്കാൻപോകുന്നു
തെള്ളു നിന്നെക്കുറ്റചെല്ലാൻ വള്ളാതാവും....എന്നു കാണാതു
ഡാക്കി. നി പേടിയേണ്ടതില്ല. എന്നില്ലോണേപ്പുതെന്തയ്ക്ക് ഒന്ന
പോകേണ്ടതുണ്ടെന്നമാത്രം അതിനാമെണ്ടില്ല....എന്നു കാതിരി
യേണ്ടാ, നി തനിച്ച താഴെത്തയ്ക്കിണങ്ങിപ്പുരയ്ക്കുണ്ടില്ല....എന്നല്ല,
എല്ലാറിനും പുന്നേ, ഞാനുന്നു ചെയ്യേതെന്ന നി നോക്കാതിരി
യേണ്ടാം; അ ചുമരിന്നു അട്ടക്കാലയ്ക്കു നി പോകുതോ....നോ
ക്കിയാൽ നി കനം കാണാകയില്ല; അവർ നിന്നു റാലു അടി
അടിയും....ഞാൻ താഴത്തു നിന്നേയും കാര്ത്തനില്ലുന്നണ്ടാവും....
രാധേ, കരക്ക തത്രു; മുരുദ്രിയോട് വിവരം പായണേ....

രാധ.

ചെറിയേട്ടതി, മുത്രുദ്രിയോട് ഞാനുന്നു പായേ
ണ്ടതോ?....

വില്ല.

କଣାଂ ପାଇଁଲବା, କଣାଂ ପାଇଁଲବା....ହୁଣୋରୀ କଣ ମାନ୍ତ୍ର-
ଯୋଲେ ତୋଣି...[ସଜ୍ଜିତାନୀଳିଶ୍ଵରାଜୀ ପୋଛିଲାଗୁଣୀଙ୍କୁ ଏବଂ
ପ୍ରାଣଚୂମ୍ବରିଲେଖି ଆଟକିଲେଲାଯ୍ୟ ହେବା କିମ୍ବାକୁ କିମ୍ବାଯାନା]
ଅବେଳା, ସଜ୍ଜିତ୍ରେ ଏହିଗତଶାଖରୁ ତଥାତଥିଲାପ୍ରାଣିତମାଜୀ ତୋଣାଗନ୍ତି
ରାଯି.

ചൊരിയേട്ടത്തീ

വിശ്വ.

അതും അവിടെ; എറിയിൽ കാണാനാക്കും... ഇളക്കിപ്പോക്കും.

ରେଖା

എവിടെയാണോ?

വില.

ନୀଳ୍ଲି....ନୀଳ୍ଲି....କଣାକୁଡ଼ି ହୈଫୋଟ୍ କଣାଇଯଣା....ରାତ୍ରେ!....
ରାତ୍ରେ!....କଲ୍ପନା ଶୁଣିକଣା....ତୋମ ବୈଶିକର୍ଯ୍ୟାତ୍ମା!....ଆଶ୍ରୂ!

[ഒരു ലോറേൽ ചുമർ ഇടിയുണ്ട്. ഒരു വീഴ്ചയുടെ ശല്പവും, വേദനയോടുകൂടിയ ഒരു ചെറുനിലവിളിയും. പിന്നെ ഒരു റിസ്റ്റേഷൻ]

୧୦୮

[କାଳରୁଙ୍କେବାଟି “ ଏବାହିରିଟ୍ୟ ”] ମେଗାଇୟେଟ୍ରତାଟି!....ମେଗାଇୟେଟ୍ରତାଟି!....ମେଗାଇୟେଟ୍ରତାଟି ଏବାହିରିଟ୍ୟ?....ମେଗାଇୟେଟ୍ରତାଟି, ଏବାହିରିଟ୍ୟ ପେଡ଼ିଯାପୁଣ.

[മുക്കംഗലത്തിൽ തനിച്ചായി തേങ്ങിക്കരയുന്ന]

മുഖ്യാട്ടിക്ക്

രംഗം I വീട്ടിനാളുള്ളിൽ ഒരിടനാഴി.
കമലയും തൃപ്പിനാളുള്ളിയും മുഖ്യവസ്ഥിയുള്ളതനാ.
മുഖ്യനാണോ.

അവളുടെ അവളുടെ പോയി. എത്രതന്നെ അംഗീകാരിച്ചു അശ്വാസ്യേ വഴിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരൊറ്റ വാദം അവരിൽനിന്നു കളിലാക്കാൻ എന്നിയേ സാധിച്ചില്ല....കടൽ കാറ്റും അവരെ കുറേക്കുടി രാത്രില്ലെന്നും സപീകരിയ്ക്കാൻ കയ്യ തിരിട്ടോ എന്ന തോന്നമാറു പടിപ്പുരാളികയുടെ ചുറരിനോടു പുരിച്ച കൂട്ടിയിട്ടിരുന്നു ഒരു ഉണ്ടാക്കുവാരത്തിലാണു് അവരും വീഴുകയുണ്ടായതോ്. അവിടെവെച്ചുണ്ടാണു് — നിന്മരാ അവളുംഹായി നിരുത്തായിരുന്നു കാത്തുനിഛ്റേ — രാലിയക്കാർ അവരെ കണ്ണടത്തിരുത്തു. ദുരിവൊന്നാം കാണാനില്ല; അവളുടെ സാധ്യരാറിരത്തിൽ പരിക്കൊന്നാണില്ല; പക്ഷേ ചുണ്ടിപ്പെന്ന ചോര ചാട്ടുന്നണം. കള്ളു മിച്ചിച്ചിട്ടു് എന്നെ ദുഡിൽ കണ്ണടസമയം അവരുളാനു പുന്നയിരിക്കുന്നുണ്ട്; ഒന്നാം മിണ്ടുകയുണ്ടായില്ല.

കമല.

എന്നാൽ രാധയോ? രാധ എന്തു പറയുന്നു? അവരിൽ കൂടുതലായിരുന്ന ഏന്നാണെല്ലോ കേട്ടതോ്....

മുഖ്യനാണോ.

തൊനവുളാട്ട് ചോദിച്ചു....തെണ്ണപ്പുരകാണ്ടം പേടികൊണ്ടു വിനിച്ചുള്ളൂ അവരും പടിപ്പുരാളികയുടെ ദക്കിൽ നില്ക്കുന്നതായിട്ടാണു് കണ്ണടതോ്....ചുറത്തെല്ലും പറക്കാൻ നോക്കിയിരുന്നു ഒരു പക്ഷിയെ പിടിയ്ക്കുന്നവേണ്ടി വിമല ചുമരിന്നിരെ കുനിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നോരും, അതിടിന്നുവിണ്ടു എന്നാണു് അവരും പിന്നേയും കരച്ചിലിനിടയിലുടെ ആവത്തിയുള്ളന്തോ്....ഈനാച്ചുങ്ങൾ തൊൻ കണ്ണപ്പുരാ—ഇതേ ഇടനാഴിയിൽവെച്ചുതന്നു, അതേ, ഈ ഭാഗത്തുവെച്ചുതന്നു കണ്ണപ്പുരാ—അവരുക്കു പതിവില്ലും കുചുപ്പ ചുംബകളുതായി തോന്നിയുള്ളൂ.... “അവരാക്കു പതിവില്ലും കുചുപ്പ ചുംബകളുതായി തോന്നിയുള്ളൂ.” ....ഈ വാക്കുംകൊണ്ടു നമ്മരാ രണ്ടുപേരും കുറക്കാരാവുന്നില്ലേ? ....ഈപ്പുംബാക്കേട്ടു, അവരാ നാശിലാട്ട് പറാത്തിട്ടിള്ളുത്തല്ലോ, അവരും ചെങ്കുട്ടിള്ളുത്തല്ലോ,

അഞ്ചലാചിജ്ഞന സമയത്ത്, ദയകരങ്ങളായ ശങ്കരൻ എൻറെ അത്യാവിലേയും അടിച്ചുകയറനു, എൻറെ ജീവിതം പൊടിഞ്ഞ തകജനാ. ....സ്ലൈം പ്രോഫംപോലേതനു തുരമാണും.... എൻറെയും അറിഞ്ഞാനും അറിഞ്ഞതുകൂടാതാവുനു, എന്നാഡിജ്ഞാനും അറിഞ്ഞതുകൂടാതാവുനു....എൻറെ ഭഃവദ്ധാഖലല്ലാം വെരുപ്പായി മാറിപ്പോവുനു! ....കമ്മുപ്പാടിനു തുടക്കംഞ്ചുവരുന്ന സൗംഘ്യം നശിയുട്ടേ! ....അതിയായിരു സൗംഘ്യം നശിയുട്ടേ! ....നാഡിയും ബലിരവുമായ ഇംഗ്രേസിലും യൂട്ടേ! ....ചതിജ്ഞകയും വിശ്രാസവസ്വനാം കാണിയുട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന വാക്കകളെ താൻ ശപിയുന്നുാ, ജീവിതത്തിൻറെ വാക്കകൾ മാർക്ക ചെവികൊടുക്കാതെത ജീവിതത്തെ താൻ ശപിയുന്നു!....

കമല.

ഇതാ, നോക്കു....

കൂദാശന്നാി.

എന്താണു വേണ്ടതും?....

കമല.

എൻറെ ഒരമിച്ച വരു.... എന്നാഡിജ്ഞവക്കു കാണാം; അങ്ങിനെ വരാൻ വരും.... നൃകരിയാണു.... അവരു മനഃ പൂർണ്ണം ചെയ്താവാൻ വരും. അവരുക്കിനു ശക്തിയില്ല; അങ്ങിനെ മാണകിൽ....

കൂദാശന്നാി.

അങ്ങിനെ കാണക്കിലോ?

കമല.

നൃകരിയാം....വരു.... എങ്ങിനെയായാലും വേണ്ടില്ല.... എത്ര വലിയ ഭഃവമനവേപിച്ചിട്ടാവും അവരു അങ്ങിനെയൊന്നാം ചെയ്യുക!.... എന്നെങ്കാണു ഇതു ഒരിയ്യും, ഒരിയ്യും, സാധിയുട്ടുകയില്ല....

[കൂദാശന്നാിയെ വലിച്ച കൊഞ്ചപോകുന്ന]

രംഗം] I വിമലയുടുക കിടപ്പുട്ടറി.

വിമല കിടയ്ക്കിൽ കിടക്കുന്നു.

കമലയും കൂദാശന്നാിയും പ്രവേശിയുന്നു.

വിമല.

[കിടയ്ക്കിൽനിന്നും കണ്ണുനേട്ടാൻ തുമിച്ചിട്ടും]
“കുട്ടത്തായിയർയാണോ അതും? പിന്നെ—ഹാ!

താൻ.

നിങ്ങൾക്കു റണ്ടാരക്ഷം സുവം വന്നാകാണാൻ കാര്ത്തിരിയ്ക്കും യാ
യിങ്ങനെ....

മീറ്റുണ്ടാണ്.

[പൊട്ടിക്കരഞ്ഞതുകൊണ്ട് കീടകയിൽ വീഴ്നു] വി
മലേ!....

വിമല.

എന്തെ ഉണ്ടായതോ?.... നിങ്ങൾ റണ്ടാഴ്ചംപേഡ്രാ കുറ
യുനു....

കമല.

വിമലേ! വിമലേ!.... എന്താണോ നിങ്ങൾ കാണിച്ചുതോ?....
ഞാനൊന്താൽ ഭൂഷ്യയാണോ!....

വിമല.

എട്ടത്തിയമേ, എന്തെ ഉണ്ടായതോ?.... നിങ്ങൾക്കുന്തൊ
ണിതു വ്യസനം?.... നിങ്ങളെ വ്യസനിപ്പിയ്ക്കാൻ ഞാനൊന്ത
കുല്യം ചെയ്യോ?....

കമല.

ഇല്ല, ഇല്ല, എന്തും സാധ്യവിമലേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളിട
കൂടു ഭിംബം കൊണ്ടുനാടക്കുന്നില്ല. ....ഞാനുാണോ മരണവും
കൊണ്ടുവരജന്നതോ?.... ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിയാതുള്ളവർ
ഞാനുാണോ.

വിമല.

എന്നില്ല മനസ്സിലാവുന്നില്ലപ്പോൾ....എട്ടത്തിയമേ, എന്തെ
ഉണ്ടായതോ? എന്നോട് പായ....

കമല.

ഞാനാറിയേണ്ടതായിരുന്നു. ഇന്നാം സംസാരിച്ചപ്പോൾ
ഞാനാറിന്തതിങ്ങനൊരു കത്തി....കുറ തിവസ്തുള്ളാളമായിട്ടു്
എന്തും എദ്ദെത്തിലിക്കുന്നു എന്തോ കനോ ഇളവില്ലാതെ ഉച്ച
തതിൽ പൊച്ചനാണായിരുന്നു— ജീവിച്ചിരിയ്ക്കാൻമാത്രം ആത്തി
പ്പെട്ടുന്ന ഒരു ജീവിതത്തെ രക്ഷിയ്ക്കാൻ എന്നാറും നിന്മാരമായ
ങ്ങ വാക്കു ലോകത്തിൽവെച്ചു് എന്നാവും നിന്മാരമായ ഒരു ജീവി
പോലും കൗച്ചരിയ്ക്കുകയേ വേണ്ടതുള്ള എന്നിരിയ്ക്കില്ലോ— എന്നി
ല്ലോ് എന്താണോ ചെയ്യേണ്ടതെന്നു് തോന്തിയില്ല, എന്നിയ്ക്കിട്ടിവണ്ട
അണ്ടു....

വിമല.

നിങ്ങൾ എന്നുണ്ടാണതിങ്കന്തോ? എന്നോട് പാശ്ച....

കമല.

വിമല, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അ ആലോചനയെപ്പാറാ പാശ്ചത്യപ്പോരം..... ഇന്ന രാവിലെഴും, പിന്നെ ഇന്നച്ചുജ്ഞം, എന്നും നിങ്ങളെ മുകുകേ കെട്ടിപ്പിടിയ്ക്കുംബന്നു— അതേ, ഒരു ദശരിയുംപുട്ട മാസ്യംപോലെ, ഒരു നമ്മുടെ മുവിൽ വിരഞ്ഞ വീഴ്ത്തക്കവല്ലാണും എന്നും നിങ്ങളെ അതുമേൽ മുകുകേ കെട്ടിപ്പിടിയ്ക്കുംബന്നു— എന്നും നിങ്ങളുടെ രംഗ കെക്കളം നിങ്ങളുടെ അ അഭ്യവിനാളുംപോലെയ്ക്കിലും അതിൽ കുടികൊള്ളുന്നബന്ധനാം എന്നും മുകുകേ ദോഷിം മരണാത്ത എന്നും പുജത്തുമുകുകേ വലിച്ചുടക്കേണ്ട താഴിയന്നു.... സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് എന്നുണ്ടു് എന്നുണ്ടു് കന്ന സാധിയ്ക്കുന്ന കഴിവേത്തന്നേ.... എന്നാൽ എന്നുണ്ടു് ചേരു ബന്ധനനു് എന്നുണ്ടു് നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു; എല്ലാം, എല്ലാംതന്നെ, എന്നും കണക്കിനുമെങ്കിലും എന്നും മിച്ചിച്ചുനോക്കിനിന്നതേയുള്ളിൽ, ധാരതാനും എന്നുണ്ടു് കാണാൻ കഴിവുണ്ടായില്ല!.... ഈ എറബുമ ഡികം നിസ്സാരമായ നാട്ടപുത്രത്തിലെ ഏറാവുമഡികം നിസ്സാരയായ പെണ്ണകുട്ടിക്കുട്ടി റഫക്ക ജീവിതത്തെ ഭാനം ചെയ്യാവുന്ന ഒരു ചുംബവന്നതെ കണ്ണപിടിപ്പേരോ!.... കണക്കിൽ എന്നും എന്നുണ്ടു് പ്ലാത്ത അശാശ്വരായി!.... ഉദ്ദമയം എന്നും ആദ്യമായി സത്യാവ സ്ഥായിടെ മുവിൽനിന്നു് ഒരു കുടിയെപ്പോലെ പാഞ്ഞുകളിൽന്നു!.... എന്നുണ്ടു് എരുപ്പു ഉള്ളിലേയ്ക്കു ചുഴിത്തുനോക്കാൻ ദയവു മുണ്ടായില്ല.... വിമലേ, എന്നുണ്ടു് മാപ്പു തത്ര; ഇന്നുമേൽ ഒരിയ്ക്കു മുണ്ടു് എരുപ്പു ഉള്ളിൽ ഗുംബം കുടികൊള്ളുകയില്ല....

വിമല.

വാസ്തവമായിട്ടു്, എന്നുണ്ടു് നിങ്ങൾ പാഞ്ഞുന്നതിന്റെ അത്മം മരസ്സിലാക്കില്ല....

കമല.

നിങ്ങളം സത്യത്തിൽനിന്നു പാഞ്ഞുകളുണ്ടു്? .... എരുപ്പു ഘോഷാന്താഗത്തുനിന്നാണായിരുന്നു സംസാരത്തെ എന്നും ചെവിക്കൊള്ളുന്ന കൂട്ടാക്കിയില്ല— അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ കണ്ണവല്ലോ....

വിമല.

എന്നുണ്ടായിരുന്ന സംസാരം?

കുല.

രാവു പകലും ഞാൻ കേട്ടിരുന്നു, നീങ്ങൾ മരണത്തെ
അനോപചിത്വിയ്ക്കും യാണെന്നു്....

വിമല.

എൻറു എടുത്തിയമേ, ഞാവാലു അതിനെ നാനോപചിച്ചിച്ചി
യുന്നതു്; ഞാവാതിനെ കാണുന്നു അദ്ദേഹം ചെന്നില്ല, അതു്
എൻറു അട്ടക്കലേയ്ക്കു് ഇഷ്ടം വരികയാണു് ചെയ്തു്....

കുല.

മരണത്തിനു നമ്മുടെമേൽ അനുകദ്യായിരുന്നു; നീങ്ങളെ
യല്ല അതനോപചിച്ചിയുന്നതു്. നീങ്ങൾ അതിനെ പിടിക്കുടിയ
പ്രൂഹ അതു് എത്രമേൽ നീങ്ങളിൽവിന്നു വിശ്വാഴിയാൻ നോക്കി
എന്നു കണ്ടുകഴിഞ്ഞുവാല്ലോ....

വിമല.

ഒന്നുംവിനായല്ല, എടുത്തിയമേ, അങ്കിനൊയല്ല; നീങ്ങൾക്കു
ക്കുള്ളടി സുവഖ്യവും എന്നാവെച്ചു് അതു കാത്തിരിയ്ക്കും യാണു്....

കുല.

എന്നാൻ, എൻറു സാധ്യവിമലേ, അതിനു വളരെക്കാലം
കാത്തിരിയ്ക്കും സഭിവക്കം....

വിമല.

എടുത്തിയമുണ്ടു് ഞാൻ പാരുന്നതു ഗ്രഹിച്ചുകേരാക്കു. നീങ്ങൾ
താമസിച്ചില്ലല്ലോ എന്നു, വേഗത്തിൽ എൻറു അട്ടക്കലേയ്ക്കു വന്ന
വല്ലോ എന്നു ഞാൻ വാസ്തവത്തിൽ സന്നോധിയ്ക്കുന്നു; എത്രുകുക
ഞാനുണ്ടു്, അധികം കഴിയുന്നതിനുംഡിനേ എൻറു തന്റെടം
എന്ന വിട്ടപിരിയുമെന്നു് എന്നില്ലോ ബോധുംഡം.... എൻറു
കണ്ണപോളുകളിൽ പിടിച്ചുമത്തുന്ന എന്നോ ഒന്നു് ഇവിടെയുംഡം....
ഈനിമേൽ ഞാൻ എത്രതന്നു പാരുന്നതായാലും ശരി—ഞാനെ
നീണു് പാരുക എന്നനന്നിയ്ക്കിണ്ടുകൂടാ—മരിയുന്നവരിലുടെ
പാരത്യപോകുന്ന അപൂർവ്വചിത്രകല നീങ്ങൾക്കാറിയാമല്ലോ....
ഞാൻ ഒരിയ്ക്കു കയ മരണക്കിട്ടുന്നുടുടെ അട്ടക്കലീരുന്നിട്ടുംു്;
ഇപ്പോൾ എൻറു ഉഴുമായി....അപൂർവ്വം, ഞാൻ ഇന്തിരയും
തന്നെ പാരുന്നതായാലും, അതിനു നീങ്ങൾ ചെവിക്കൊട്ടിക്കു
യാണു്....പക്ഷേ ഇപ്പോൾ ഞാൻ പാരുന്നതു കന്നുടരോടുള്ളടി
യാണു്; അതുമാത്രമേ നീങ്ങൾ ചെവിക്കൊള്ളാവു, അതുമാത്രമേ

മേലിൽ ദാക്ഷിണ്യാസു—അതുമാത്രം.... എടുത്തിയഥായ്ക്ക് ലേശവും ശകയില്ലപ്പോ, ഉദ്യോ?....

കമല.

എന്നീൻറെ സാധ്യവിമലേ, ഞാൻ എന്തിനെപ്പറ്റാറി ശകയുള്ളുന്നു? വിമല.

നിങ്ങൾ വിചാരിയ്ക്കുന്നണണോ, ഞാൻ?....?

കമല.

ഇത്തു?....

വിമല.

ഞാൻ സംശയിവശാൽ വീണാപോരാത്രജ്യോന്മ വിചാരിയ്ക്കുന്നണണോ? കമല.

ഒക്കെല്ലുന്മ എന്തിയുറിയാം, വിമലേ?....

വിമല.

ഹരിയ്ക്കുന്മവക്ക് നാനപറയാൻ കഴിവില്ലെന്ന നമ്മരാ കേട്ടി ട്രണ്ടപ്പോ; ഞാൻ നിങ്ങളോട് സത്യം പറയാനാണ് വിചാരിയ്ക്കുന്നതു?....

കമല.

നിങ്ങളാക്കി തന്ത്രഭ്രാന്തമുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ട് അങ്ങിനെ മെയ്യാൻ നിങ്ങൾ ശൈത്യാവശ്യമന്മ എന്തിയും നല്ലവണ്ണമറിയാം....

വിമല.

ഞാൻ അറിയാതെ വീണാപോരാത്രാണ്, അതേ, എന്നീൻറെ എടുത്തിയമേ, അതേ.—എന്നീൻ പ്രാണപ്രീതരാണോ കരയുന്നതു?....

കമല.

ഇന്നീ ഞാൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ച കേഡാക്കി, വിമലേ....വാ സ്വവം തന്ത്രഭ്രാന്തരാക്കരിയാമെന്ന നിശ്ചരിക്കുന്ന മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടോ.... അതുകൊണ്ട് ഞാനിപ്പോരാ നിങ്ങളോട് മോബിയ്ക്കുന്നതു തന്ത്രഭ്രാന്തരാക്കണമ്പെയും തീക്കന്തിനു വേണ്ടിയല്ല, നിങ്ങളാക്കി—അതേ, നിങ്ങളാക്കിതന്നു—സംഗ്രഹനിപുത്തി വരുത്താൻവേണ്ടിയാണു?.... വിമലേ, നിങ്ങൾ പരമസൗംഖ്യരിയാണു, നിങ്ങളോടു മുമ്പിൽ ഞാൻ നമസ്കരിയ്ക്കുതന്നു ചെയ്യുന്ന...സ്നേഹം തന്നെതന്നു വാദിയ്ക്കുന്നു ചെയ്യുന്ന കഴിയുന്നവയിൽവെച്ചു് എന്നാവു

മയികം സുദരമായിട്ടുള്ളതെന്നോ അതാണ് ഈ നിങ്ങൾ നില്ക്കു
യാസമായി ചെയ്യേബുചുത്....എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തൊൻ നിങ്ങ
ളോട് അതിലുമധികം സുദരമായ മഹാഭാരത കാര്യം ചെയ്യാൻ
ശ്രദ്ധക്ഷിയുള്ളൂ; അതുതന്നെ തൊൻ മഹാഭാരത, വജ്രവിതമല്ലെന്നു
മഹാഭാരത, സ്മൃതിരേഖ പേരിൽ ചെയ്യുന്ന....നിങ്ങളിടെ ജീവിത
തതിലെ സമ്പ്രൂതമമായ സമാധാനം മുഴുവനം നിങ്ങളിടെ സഞ്ച
ചുണ്ടുകരാക്കുമ്പും പൂട്ടിയിടപ്പെട്ടിരിയുള്ളൂ....

വിമല.

എന്നൊരു സമാധാനത്തപ്പോറിയാണ് എടുത്തിരുമ്മ സം
സാരിയുള്ളൂന്തോ?

കമല.

അതുകൂടി ആഴ്ചന്തിലേക്കുത്തുന്നതും അതുകൂടി വ്യസന
ഥണ്ഡാക്കുന്നതുമായ ആ ഒരു സമാധാനം....

വിമല.

പക്ഷേ തൊന്തരംഗിന്നയാണ് അതു നിങ്ങളാക്കണ്ടാക്കിത്തു
രേഖതോ? ഫുന്നിർത്തുന്ന എവിടെയാണ് അതിനെ തൊൻ
തിരഞ്ഞെടുന്നോക്കേണ്ടതോ?....

കമല.

നിങ്ങളെ സുവിതരാക്കിത്തീക്കാൻ കയ്തിയാണ് നിങ്ങൾ
മരിയും ആറുഹിച്ചതെന്ന പറയുകമാത്രമേ ചെയ്യേണ്ടതുള്ളി....

വിമല.

എടുത്തിയമേ, ഇതു തൊൻ സന്ദേശപൂർണ്ണം ചെയ്യേറോ,
പക്ഷേ അതിനു തൊൻ നിവൃത്തി കാണാനില്ല—അതു നാന്നയാണ്
....മരണക്കിടക്കയിൽ കിടന്നകൊട്ട് കരാഡ അസ്ത്രം പറ
ഞ്ഞത്യുമെന്ന നിങ്ങൾ വിചാരിയുള്ളില്ലോ?....

കമല.

വിമലേ, നിങ്ങൾ മരണത്തപ്പറ്റി വിചാരിയും തിരിയും
മെന്ന തൊൻ അപേക്ഷിയുള്ളൂ....റോക്ക്, തൊൻ നിങ്ങളെ ചുംബി
യുള്ളൂ, നിങ്ങളിടെ രക്തസിരകളിലെയുള്ള തൊൻ എന്നും ജീവ
സ്ഥിരാ മുഴുവനം കൂക്കുന്ന, നിങ്ങളിടെ ആത്മാവിലെന്തും എന്നും
ജീവശക്തി നിഖലുന്ന —നിശ്ചയമായും മരണത്തിന് അടക്കത്തു
വരാൻ കഴിവില്ലു....എന്നും ജമദിഗ്രാഹം! അവളുടെ ആരംഭസ്ഥിരാ
വല്പിപ്പിയും എന്നും നിവൃത്തി!....റോക്ക്, ഉറണം ഇവിടെ
അടക്കത്തിനും ഇം അസ്ത്രം പറയൻ എന്നിയു മനസ്സിലാണു

....പക്ഷേ മരണം മുറഞ്ഞെന്നോ അതുനോ; ജീവിതം ദശവനം സത്യ തതിനവേണ്ടി അത്യാർത്ഥിപ്പുട്ടുണ്ട്....അങ്ങിനെ പായത്തു, വിമ ലേ; നിംഫരാ തദയിളക്കുക്കുത്; ഇപ്പോൾ നമ്മരാ ചെയ്യുന്നതു പോലെ അന്വേച്ചും സംസാരിയ്ക്കുന്നോരാ, നടക്ക തെറ്റു വരാൻ പാടുണ്ടോ?

വിമല.

അങ്ങിനെതന്നെന്നായാലും നിംഫരാക്കു തെറ്റിപ്പോയിരി യുടുണ്ട്....

കമല.

അപ്പോരാ നമ്മരാത്തക്കിൽ പിരിഞ്ഞുവരിനും, ഒരു പതിനാ ധിരം റാഴിക മുറം വിചുന്നിനു, കണ്ണുനീരൊഴുക്കണമോ?....

വിമല.

അതു വാസ്തവമാണെന്നു നിംഫരാ എന്തുകൊണ്ടു വിശ്രസി യുടുകയില്ലോ?

കമല.

ഒരു പിണ്ടുകട്ടിട്ടി അതു വിശ്രസിയ്ക്കുയില്ല—എന്തുകൊണ്ടുനാൽ നിംഫളിട കാരോ വാക്കം, കാരോ പ്രവൃത്തിയും അതിന്റെ വിവരിതഭാഗം കാണിയ്ക്കുകയാണോ ചെയ്യുന്നതോ?....

വിമല.

എത്ര വാക്കുകളേയും പ്രവൃത്തികളേയും കിരിച്ചുണ്ടോ നിംഫരാ പറയുന്നതോ?....

കമല.

നിംഫരാ നിംഫളിട ദുര്ഘൃതിയോടു് എന്തിനു യാതു പറഞ്ഞതു?

വിമല.

ദുര്ഘൃതിയോടു് ധാതുപാധാതെ കരിയ്ക്കുലും ഇം വീട്ടിനാളും നാനു ഞാൻ പുറത്തെങ്കിലും നിംഫരായില്ല....

കമല.

എന്തിനു്....എന്തിനു മരാബൈതന്നെന്ന ചെയ്തു, വിമലേ? ഹാ, മരണം അടക്കതിരിയ്ക്കുന്നോരാ, സത്യസ്ഥിതി അവിടെ, നട കൈചെറ്റതാൽ കിട്ടത്തക്കവിധം നിംഫളിട എദ്യത്തിനാളും, ഒരു മായി കിടക്കണമ്പണ്ഡിത്തുകൊണ്ടു്, ഇങ്ങിനെ ചോദിയേണ്ടിവരുന്ന സങ്കടം....

വിമല.

നിങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾ എന്നു വ്യസനിപ്പിച്ചുകളിലും; ഏട്ടുത്തിയമേ, ഞാനിപ്പോരാ സുഖമനുഭവിയ്ക്കുന്നതാണ്....നിങ്ങൾ സംശയിയ്ക്കാതയാവാൻ ഞാനെനാന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതോ?

കമല.

വിമലേ, സത്യം പറഞ്ഞുതത്ര....

വിമല.

പക്ഷേ നിങ്ങളാക്കാവശ്യമുള്ള സത്യമെന്താണ്?....

കമല.

ഞാനാണ്, മനഃപൂർണ്ണമായല്ലാതെ, നിങ്ങളെ ഈ കൂദാം ചെയ്യാൻ ഫ്രോപ്പിച്ചതോ?....

വിമല.

അല്ല, ഏട്ടുത്തിയമേ, അല്ല, എന്നു ആരം ഫ്രോപ്പിച്ചിടിപ്പി....

കമല.

ജീവിതത്തിൽനിന്നും കാർമ്മേഖലയെല്ലാം നീക്കിക്കളിയുന്നതിനോ ഒരൊറു വാക്കേ ആവശ്യമുള്ള, അതു കൈ നിറ്റുാറവാക്കു പറഞ്ഞുതുരാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് നമ്മൾക്കുപേക്ഷിയ്ക്കുന്ന....വേണുമെക്കിൽ എന്നോട് ഗ്രാഹിക്കുവേണ്ടിയായി പറഞ്ഞാൽ മതി, നിങ്ങൾ കണ്ണകൊണ്ട് ഒരൊറു ആംഗ്രൂം എന്നിയ്ക്കു കാണിച്ചുതന്നാൽ മതി, അല്ലെങ്കെത്തുടടി ഞാൻ ധരിപ്പിയ്ക്കുകയില്ല....

കൂദാശാജീവി.

വിമലേ, കമല പറയുന്നതു ശരിയാണോ....ഞാനം അഞ്ചിത്തെ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുന്ന....

വിമല.

ഞാൻ കൂനിഞ്ഞുനാനില്ലെന്നായിരുന്നു, വീണാപോയി....

കമല.

ഞാൻ നിങ്ങളായിരുന്നവുകിൽ ഞാനെനാന്താണ് ചെയ്യുക എന്നു നിങ്ങൾ പലപ്പോഴും എന്നോട് മോബിയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്....

വിമല.

ഞാൻ കൂനിഞ്ഞുനാനില്ലെന്നായിരുന്നു, വീണാപോയി....

കമല.

ഞാനിഞ്ചിനെ നിങ്ങളോട് മോഡ്യൂം ചെയ്യുന്നതെന്തിനാണെന്നുനാനിഞ്ഞുതുടങ്ങേ?.....

വിമല.

ഉച്ച്, എൻ്റെ ഏട്ടത്തിയമേ, ഉച്ച്; അതു കിരോക്കുടി സൂദ
രഹായിരിയ്ക്കുമെന്നു് എന്റെയും, പക്ഷേ അതു വാസ്തവമാവുക
യില്ല.....

കമല.

[തേങ്ങിക്കാണ്ട്] ഹാ, എൻ്റെ ഇശപരാ അള്ളതുമിലായ
സൗഹ്യദില്ലവയട ദുവിൽ താഴെല്ലോം എത്ര മോശക്കാർ!

വിമല.

എട്ടത്തിയമേ!

കമല.

വിമലേ!.....എന്തേ വിശ്രഷിച്ചു്?.....നിങ്ങൾ വിളിത്തു
പോകിനവല്ലോ.....വേദന തുടന്നാണോ?

വിമല.

ഇല്ല.....സന്തോഷമാണു് എന്നെ വേദനപ്പുട്ടത്തുന്നതു്....
ഹാ! അങ്ങു് എന്താണിങ്ങിനെ കരയുന്നതു്?

ശ്രീകൃഷ്ണാ.

വിമലേ!.....

വിമല.

അങ്ങു് കരയുല്ലോ ഇങ്ങിനെ കരയുക്കതു്....ഇപ്പോൾ നമ്മൾ
അനേകാനും സൗഹ്യിയ്ക്കുന്നാണു്.....കൈ തുള്ളി കണ്ണുനീക്കം ഒലി
യേജും ആവശ്യമില്ല.....ക്ഷണംതതിൽ താൻ മരിയും; താൻ
മരിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന എന്ന വിശ്രസിയ്ക്കാൻ വയ്ക്കാതാക്കുകവിധം
അതു തെളിവുണ്ടു് ഒരു പുതിയിരി എൻ്റെ ചുണ്ടുകളിൽ വ്യാപിയ്ക്കും;
താൻ അതുമേൽ സുവമനവെയിയ്ക്കുന്നാണെന്നും കണ്ണാൽ തോന്നം....
അങ്ങിനെയൊരു സമയത്തു് പുതിയിരിക്കുമുണ്ടാണെങ്കിൽ അതു
ഒരാൾ വാസ്തവമായും തികച്ചും സുവിയ്ക്കുന്നാണെന്നുവുക്കതനെ വേണം;
ഇതുവും കുട്ടിയായ താൻ എൻ്റെ ഘോഷയത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മഹാ
തത്രമായ ഒരു സപ്രത്യേകത വെച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതെങ്കിനെയാ
ണെന്നു് എന്റെയു മനസ്സിലാവുന്നില്ല; സുവബന്ത മഴവൻ താൻ
എൻ്റെയും കൊണ്ടപോയ്ക്കുമോ എന്നതനെ ചിലപ്പോൾ
താൻ ഭയപ്പുട്ടപോകിനു.....എന്തു്? എട്ടത്തിയമേ, നിങ്ങളിലും
കരയുകയോ? അപ്പോൾ അതു സുവമല്ലെന്നാണോ?.....

കമല.

വിമലേ, നിങ്ങൾക്കു പരിപൂണ്ടിമായ സമാധാനാഖാശി തത്ത്വം.....

വിമല.

നിങ്ങൾ എനിഷ്ടുഖാക്കിത്തന്ന സമാധാനം ഞാൻ നി ഒപ്പംക്കും തങ്ങം.....

കമല.

നിങ്ങൾക്കുതു തരാൻ സാധിയ്ക്കും, പക്ഷേ ചെയ്യുകയില്ല....

വിമല.

എക്കിലും, എടുത്തിയമേ, എനിഷ്ടു് എന്നെന്ന ഉള്ളിൽ അംഗ യാകികും സമാധാനം തോന്നുണ്ടോ.....

കമല.

[ക്രൈസ്തവിക്കാണ്ട്] വിമലേ, നിങ്ങളിടെ മുമ്പിൽ ഇംഗ്രേസ് കൂടി തെരുക്കാറനായോയി.....

വിമല.

[സ്വന്ദര്ഭം ക്രൈസ്തവിക്കാണ്ട്] മുതല്ലീ എന്നോട് ചോദിച്ചു, എന്തിനാണു് നി പോകുന്നതു്, എന്നെന്ന കൂടി എന്തിനു പോകുന്ന എനു്. ഞാൻ പറഞ്ഞു, മുതല്ലീ, ഒരു താക്കാർ ഞാൻ കണ്ണേ തനിയത്രക്കാണു്, ഒരു താക്കാർ ഞാൻ കണ്ണേത്തനിയത്രക്കാണു്....

കമല.

വിമലേ!....

വിമല.

[തന്റെ വന്നിട്ടു്] രാധേ!....ഞാനെന്നാണു് പാതയ്ക്കിരുന്നു?....ഞാൻ പറഞ്ഞതു പായു....ഈതു വാസ്തവമല്ല.... ഞാൻ മനാറിയേ തന്ന.

കമല.

നിങ്ങലെഡാനം പറഞ്ഞതില്ലല്ലോ, ഒന്നം പറഞ്ഞതില്ല....എന്നെ സാധുവിമലേ, അങ്കതു്, അസ്വാസമ്പൂര്ണതയു്....

വിമല.

ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മനാറിവു തന്ന....ഞാൻ പലതും പറയാൻ തുടങ്ങി എന്ന വന്നേയും, പക്ഷേ അതൊന്നം വാസ്തവമല്ല. നിങ്ങൾ എനിഷ്ടു മാപ്പു തരണം, എന്നെന്ന ആത്മാവു തളിന്തു താഴീരിയുന്നു....ഞാൻ മുതല്ലീയെപ്പറി പറഞ്ഞുവോ?

കമല.

ഉച്ച്....

വിമല.

അതേ; തൊൻ റാണിപ്പോളാട്ട് പറയാൻ ഭാവിയ്ക്കുന്നു....
കൈകളിനേൽ തൊട്ട് പോകാതെ വേണം ദുരദ്രിയെ എന്നീടും
യുംവാൻ....തൊൻ റാണിപ്പോക്കാണെനേ, പക്ഷേ സമയ
മില്ല. ഹാ! എടുത്തിയശേ, ഒരു സുക്ഷമിയ്ക്കുണ്ടോ!....

കമല.

[പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട്] വിമലേ, എന്നാണ്, എന്നാണ്?

വിമല.

കനമില്ല, കനമില്ല; അതു മാറി....വാസ്തവമല്ലാത്തതു ചിലതു
തൊൻ പറയാൻപോക്കാണെങ്കണ്ട് എന്നീയ്ക്കു തോന്നാി.

കമല.

വിമലേ, തൊൻ ഇന്തി വാസ്തവമെന്തെന്നു് അനേപയിയ്ക്കു
യില്ല....

വിമല.

വാസ്തവമല്ലാത്ത വസ്തുതും തൊൻ പറയാൻ തുടങ്ങുന്നെങ്കിൽ,
റാണിപ്പോൾ വായ പൊതുസം....എലുംകൂണി, എലുംകൂണി, തൊന്ന
പേക്ഷിയ്ക്കുന്ന....

കമല.

ഞാനോള്ളുന്ന.

വിമല.

[ക്രിയറണ്ണിയോട്] എന്നീയ്ക്കു് എടുത്തിയഥായോട് ഒന്ന
പറയാനെങ്കു്....[ക്രിയറണ്ണി ഒന്നം മിണ്ണാതെ പോകിന്നു്] അദ്ദേഹ
ത്തിനു സുഖമില്ല, സുഖമില്ല. അദ്ദേഹം എല്ലാം മനസ്തിന്നശ്ശേഷം
ഇന്തി എന്നുകൂണിലും ഒരു ദിവസം റാണിപ്പൊതുകൊടുക്കണാം....
റാണിപ്പോൾ കൈകൊണ്ട് എന്നാണു് വായ പൊതു....അവും, പെട്ട
നു് എന്നീയ്ക്കു വേദന തോന്നുന്ന....

കമല.

വിമലേ, എന്നോട് പറയ, എന്നോട് പറയ.....

വിമല.

എന്നീയ്ക്കു പറയാനെണ്ണായിതു തൊൻ മനസ്സു....സത്യമല്ല,
അസത്യമാണു്, അ പുരത്തെങ്കു വന്നിതുന്തു....എൻ്റെ ക്ഷേമ

കഴിം പൊതു..... ചാവചയ തൃപ്പിച്ച നിങ്ങളാൽ അവയുടെ അടയ്ക്കലും ചെയ്തുകഴിയ്ക്ക എന്നത് ഉചിതംതന്നെ....നോരമായീ, നോരമായീ....

കമല.

വിമലേ?.....

വിമല.

[അതുനം കുറിഞ്ഞിച്ച സ്വരത്തിൽ] ഞാൻ.....ഞാൻ കുറി നെതുനില്ലയായിരുന്നു, വിശ്വപോയി....

[മരിയുന്ന.]

കമല.

[കയ തേരുലോട്ടുട്ടി] അയ്യോ, നോക്കു.....

ഉപ്പുന്നുണ്ടോ.

[പെട്ടിക്കരണത്തുകൊണ്ട് വിമലയുടെമേൽ വീഴുന്ന] വിമലേ.....

